

தமிழ் ஊறும் தெய்வீக
தேவாரத் திருமுறை தோத்திரம்

ஆக்கம். க. ஜியாத்துவர் [சுயகவி] கண்டா.

தமிழ் ஊறும் தெய்வீக தேவாரத் திருமுறை தோத்திரம்

இங்கம்: க.ஜயாத்துரை (சுயகவி)

நூலின் பெயர் : தமிழ் ஊறும் தெய்வீக தேவாரத் திருமுறை
தோத்திறம்

ஆசிரியர் : க.ஐயாத்துரை (சுயகவி)

முதற்பதிப்பு : 2017

பக்கங்கள் : i-11 + 233

பதிப்புரிமை : ©ஆசிரியருக்கே

கண்ணி வழவழைமெப்பு : ஜெயஸ்ரி பிறின்டேர்ஸ்

அச்சுப்பதிப்பு : ஜெயஸ்ரி பிறின்டேர்ஸ்

பிரதிகள் : 2000

Title of Book : thamil urum theiveeka thevara
thirumurai thoththiram

Author : K.Iyathurai (suyakavi)

Copy Right : ©Author

First Edition : 2017

Pages : i-v +132

Price : Rs.450/-

Printing : Jeyasri Printers, Brown Road, Jaffna

Copies : 2000

ஸ்துர்க்காதேவி அம்பாள் தீக்கோவில் பிரதமகுரு
கனடா இந்துமத பொதிபதி
வழங்கிய

“பின்னை நின்று என்னே பிறவி பெறுவது
 முன்னை நன்றாக முயல்தவம் செய்கிலர்
 என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
 தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செயுமானே.”

(திருமந்திரம்)

இறைவனுடைய படைப்புக்கு உள்ள அர்த்தத்தை
 உணர்ந்தோர் சிலரே. எப்பொழுது ஒருவன் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும்
 மக்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறானோ, அப்பொழுதே இறைவனுடைய
 அருள்நோக்கு அவன்மேல் பழகின்றது. அன்னைரவர் பயன் பெறுவதற்காக
 செயற்படும் பணிகள் ஒவ்வொன்றும் மனிதனுக்கு மாண்பினைத்
 தருகின்றது. தன்னுடைய கிளைமக் காலம் முதல் இவ்வாறான பல
 பணிகளை செய்து வரும் “துரை” பற்றி நான் மட்டுமல்ல நெடுந்தீவு,
 வட்டக்கச்சி மக்கள் அனைவருமே அறிவர். அங்கு மட்டுமல்ல இன்று
 கனடாவில் இவரின் சமூகப்பணி மேலும் உயர்வு பெற்றுள்ளது.

(ஐயாத்துரை) துரை கணைபதிப்பிள்ளை அவர்களின் புத்திரர். கனடாவில்
 தமிழுக்கும், சைவ சமயத்திற்கும் இவர் ஆற்றி வரும் பணிகளும்
 ஆலயங்கள் பலவற்றில் இவரின் சேவைகளும் எண்ணிலடங்கா.
 சமயப் பணியையும் வாழ்க்கையில் ஒரு பகுதியாக கருதி வாழும் இவர்,
 மற்றுமோர் சேவையினைச் செய்ய விளைந்துள்ளார். சைவ மக்களுக்காக
 திருமுறைகளில் இருந்தும் தெய்வீக தேவார பாடங்களில் இருந்தும் தமிழ்
 ஊறும் தெய்வீக தேவாரத் திருமுறை தோத்திரம் எனும் புத்தகத்தை
 வெளியிடுகின்றார்.

மக்கள் நன்நெறியில் வாழ்ந்தாலே அந்த சமுதாயம் உயர்வு பெறும். சமுதாயம் உயர அந்த இனத்தின் சந்தோச வாழ்வும் உருதிப்படும். இப்படியான எண்ணாங்கள் எல்லோருக்கும் சுலபமாக வந்துவிடுவதில்லை. யாரோ சிலருக்கு அந்த வாய்ப்பை இறைவன் கொடுத்துவிடுகிறான்

“இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்து
அதனை அவன்கள் விடல்”

திருமுறைகள், தெய்வீக தேவார பாடல்கள், ஓவ்வொன்றும் இறைவனின் திருவருளால், அருளாளர்களின் வாக்கில் திருந்து உருவானவை. அப்பாடல்கள் ஓவ்வொன்றும் நம் நாலில் தவழும்போது அருள்சரக்கும் அமிர்தஊற்று ஆலயங்களிலும் பூஜை அறைகளிலும் மட்டுமென்றாலும் எமக்கு நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் நாம் உச்சரிக்க வேண்டிய முந்திரங்கள் இந்தப் பாடல்கள்.

துரை கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இவ்வாறான பல மேன்மையான பணிகள் செய்து கைவத்திற்கும், தமிழகத்திற்கும் சேவைகள் புரிந்து, தம் குடும்ப வாழ்விலும் அஷ்ட ஜஸ் வர்யங்களையும் பேறுகளையும் பெற்று சிறப்புன் வாழ குலதெய்வங்களான நெழுவினிப்பிள்ளையாரையும், கரமத்தை கந்த சுவாமியாரையும் வணங்கி அன்னையாம் ஸ்ரீதூர்க்காதேவியை பிரார்த்தி எமது ஆசியையும், வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அப்பள்ளு

- சிவத்திரு. தியாகராஜக் குருக்கள்
கணவுவாயிகள்

36	ஸ்ரீ சக்தி உறவுமயம்மாள் போற்றி	150
37	ஜெய துர்க்காதேவி சரணம்	151
38	காளியம்மா கற்புரநாயகி சரணம்	153
39	சகல கலாவல்லி மாலை. கலைவாணி பாடல்	157
40	கெளரிகாப்பு	164
41	திருவிளாக்கு அர்ச்சனை.	168
42	அபிராமி அந்தாதி பாடல்.	170
43	அம்பாள் அர்ச்சனை	188
44	ஸ்ரீஞூஞ்சனேயர் அந்தாதி	192
45	கந்த சுஷ்டி கவசம் (1தொடக்கம் வெரை)	198
46	முருக நாமாவளி	228
47	முருகன் துதி கந்தபுராணம் கச்சியப்ப சிவாச்சாரிய சுவாமிகள் அருளியது.	231
48	வீதியிலும் - விதியிலும்	232

பொருள் ▶ ஸி ▶ சிவானந்தம்

அருள் ▶ வா ▶ சிவசக்தி

தெருள் ▶ ய ▶ உயிர்கள்

மருள் ▶ ந ▶ திரோதானம்

கிழுள் ▶ ம ▶ ஆணவம்

பொருளாடக்கம்

கலை விடயம்	பக்கம்
1 ஆசிச்செய்தி	iv
2 அறிமுகவுரை	vi
3 முன்னுரை	ix
5 விநாயகர் துதி	01
6 விநாயகர் அகவல்	06
7 விநாயகர் அரச்சனை	09
8 பிள்ளையார் பாடல்	13
9 பிள்ளையார் வழவும்.	14
10 தேவாரம் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளியது. (01-03திருமுறை)	15
11 தேவாரம் திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளியது(03-06 திருமுறை)	23
12 தேவாரம் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளியது (7ம் திருமுறை)	32
13 சிவபூராணம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது. (இம்மதிருமுறை)	40
14 திருவாசகம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது. (இம்மதிருமுறை)	44
15 திருக்கோவையார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது. (இம்மதிருமுறை)	52
16 திருவெம்பாவை மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது (இம்மதிருமுறை)	53
17 திருப்பள்ளியழுச்சி, மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது. (இம்மதிருமுறை)	59

18	திருப்பொற்சண்ணம் மாணிக்கவாசக சுவாபிகள் அருளியது. (இம்திருமுறை)	63
19	திருவிசைப்பா திருமாளிகைத்தேவர் அருளியது - (இம்திருமுறை)	69
20	திருப்பல்லாண்டு சேந்தனார் அருளியது (ம் திருமுறை)	77
21	திருமந்திரம் திருமூலநாயனார் அருளியது- (10ம்திருமுறை)	81
22	திருப்பணியார் விருத்தம் நம்பியாண்டா நம்பி அருளியது- (திருமுறை-11)	87
23	பொன்வண்ணத்தந்தாதி சேரமான்பெருமாள்நாயனார் அருளியது-(திருமுறை-1)	90
24	அற்புத் திருவந்தாதி காரைக்காலம்மையார் அருளியது - (திருமுறை-1)	92
25	திருமுருகாற்றுப்படை நக்கீர் அருளியது - (திருமுறை-1)	94
26	பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல் திருவேகம்பழுடையார் அருளியது. (திருமுறை-1)	100
27	பெரியபுராணம். சேக்கிழார் பெருமான் அருளியது- (திருமுறை12)	106
28	திருப்புகழ் - அருணகிரிநாதர் அருளியது	110
29	விஸ்ணு நாமாவளி	117
30	ஐயப்பன் சாமாவளி	122
31	ஐயப்ப வழிநடை சரணங்கள்	124
32	ஐயப்ப சரண கோஷங்கள்	128
33	ஐயப்ப போற்றி மாலை	134
34	தாயுமான சுவாபிகள் பாடல்	138
35	திருப்பாவை. ஆண்டாள் அருளியது	141

நூலாசிரியர் யற்றி

பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் கிளையதம்பி அவர்களின்
அறிமுகவுரை

கனடாவிலே வாழ்ந்து வரும் கணபதிப்பிள்ளை ஜயாத்துரை (துரை) அவர்கள் சமூக - சமயத் தொண்டுகளில் ஈடுபாடு கொண்டு பல்வேறு பணிகளில் தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்பவர். இவர், Central Driving School என்ற சாரதி பயிற்சி நிறுவன உரிமையாளருமாவார். Ontarioவில் பல்லினா, தமிழ்மக்களை பல ஆயிரக்கணக்கான சாரதிகளை உருவாக்கியுள்ளார். சிறந்த சாரதிப் பயிற்சியாளருமாவார்.

‘துரை’ என அனைவராலும் அன்பாக அழைக்கப்படும் இவர் கிளிநோச்சி மாவட்டத்திலுள்ள வட்டக்கச்சியில் பிறந்து, ஆரம்பக் கல்வியை வட்டக்கச்சி மகாவித்தியாலயம், இராமநாதபுரம் மகாவித்தியாலயம், யாழ்ப்பாணம் உயர்கலைக் கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றவர். அநூராதபுர-ஜேர்மன் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் விவசாய இயந்திரவியல் கல்வியும் கற்றுக் கொண்டார். கிளிநோச்சி விவசாயப் பாடசாலையிலும் பயின்று அத்துறை சார்ந்த தகுதிகளையும் பெற்று, விசேட சித்தியடைந்து கண்டிக்காலை விவசாய பீட்டிற்கும் நெரிவானார்.

கிளிநோச்சி இரண்ணமடு (Regional Research Centre) விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் தற்காலிக அரசு உத்தியோகத்தராக பணியாற்றினார். பின்பு பொலிஸ் தினைக்களத் தின் நிரந்தர உத்தியோகத்தராக தெரிவாகி, பயிற்சி நிலையத்திலிருந்து, நாட்டில் நிலைய அமைதியற்ற சூழல் காரணமாக (1981) ஜேர்மனிக்குப் பயணித்தார். கனடா நாட்டிற்கு 1982ல் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களில் இவரும் ஒருவராவார். மொன்றியல் நகரில் முதன் முதலில் ஆரம்பித்த (1983) ஈழத்தமிழர் கலாச்சார மன்றத்தின் ஆரம்ப உறுப்பினருமாவார். ரொரண் ரோ நகரின் உகைத் தமிழர் கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தின் ஆரம்பகால செயற்பாட்டாளராகவும் இவர் பணியாற்றியுள்ளார். ரொரண் ரோவில்

உள்ள வட்டக்கச்சி மக்கள் ஒன்றியம், நெடுந்தீவு மக்கள் ஒன்றியம், கனேஷய சாரதிப் பயிற்றுனர் ஒன்றியம் ஆகியவற்றின் ஆரம்ப கால உறுப்பினராகவும், அவற்றின் தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் எனப் பல்வேறு பதவிகளையும் வகித்து அம்மன்றங்கள் மூலம் தாயக மண்ணிற்கு பல சேவைகள் செய்துள்ளார்.

நெடுந்தீவு மக்கள் ஒன்றியத்தின் தலைவராக (2009ல்) இருந்தபோது International Medical Health Organization (I.M.H.O-Canada) நிறுவனத்தின் நிதி உதவியோடும், கனடா நெடுந்தீவு மக்கள் ஒன்றியத்தின் நிதியோடும். 1.5 மில்லியன்ரூபா பெறுமதியான வைத்திய உபகரணப் பொருட்களும், ஒரு ஆட்டோவும், “நெடுந்தீவு அரசு வைத்தியசாலை அதிகாரிகளிடம் போர்க்கால குழலில் துணிவுடன் சென்று நேரினில் கையளித்தார். தாயக மண்ணில் நடக்கும் தமிழர்களின் அவலங்களை எடுத்துக் கூறும் கனேஷய நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்வதோடு, ஈழத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில், அரசியல் மேடைகளில் இவருடைய கவிதை, மேடைப் பேச்சுக்களால் ஸ்ரீஸங்கா அரசினால் யாழ் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டார். நான்கு கிழமைகளின் பின்பு இவர் விடுதலையானார்.

கனடாவில் இயங்கும் வாணோலி மற்றும் தொலைக்காட்சி, நிகழ்ச்சிகளில் கவிதை, பட்டிமன்றம், கருத்தரங்கம், நாடகம் முதலான பல நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொண்டுள்ளார். கனடாவில் வாரப் பத்திரிகைகளிலும், இதழ்களிலும் அவரது ஆக்கங்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் என வெளிவந்துள்ளன. இவர் தான் எழுதிய பாடல்களைத் தொகுத்து “தேசமும் பக்தியும்” என்ற இறுவட்டாக வெளியிட்டிருந்தார். அப்பாடல் களைத் தென் இந்திய முன்னணி பாடகர்களான S.P பாலசுப்பிரமணியம், கிருஸ்னராஷ், ஸ்வர்ணலதா, பிரபாகர், கல்பனா, முகேஷ், சதீஷ்வாஷன் ஆகியோர் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கனடாவின் ஆலயங்களின் வளர்ச்சியில் ஈடுபாடு கொண்ட இவர், கனடா ஸ்ரீ ஜயப்பன் ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் தன்னாலான பங்களிப்பையும் செய்துள்ளார். “தேசமும் பக்தியும்” பாடல் 2500 இறுவட்டுக்கள் ஜயப்பனின் திருப்பணிக்காக அன்பளிப்பு செய்துள்ளார். இதுபோன்றே ஏனைய ஆலயத் திருப்பணிகளுக்கும் தன்னாலான பங்களிப்புச் செய்துவருபவர். தனது சொந்த ஊரான வட்டக்கச்சியின் முருகன் ஆலயத் திற்குள் பிள்ளையார் ஆலயத்தை அமைத்துக்

கொடுத்துள்ள ஒரு சமயப்பற்றாளர் என்பதும் இவருக்குப் பெருமை அளிப்பதாகும்.

கன்டா முஞ் ஜயப்பன் ஆலயத்தில் புதிதாகக் கட்டிய “முஞ் ஜயப்பன் கலாசார மண்டபத்தில்” முதல் கலை நிகழ்சியாக இவரது “தேசமும் பக்தியும்” என்ற இறுவட்டு வெளியீட்டு விழாவினை ஆலயத்தின் நிர்வாகம் அமைத்து கொடுத்து இவரது சேவைக்கு கிடைத்த பெரும் கொடையாகும். ஆலய நிருவாகத்தினால் “கெளரவம்” என்ற சிறப்பு விருதும், தங்கச் சங்கிலியும் அளித்து இவர் கெளரவிக்கப்பட்டார். “தேசத்தின் குரல்” அன்றன் பாலஸிங்கம் அவர்களுக்கு எழுதிய, கண்ணரீ அஞ்சலி பாடலுக்காக கணேயை சாரதிப் பயிற்றுனர் ஓன்றியம். செ.சபாரத்தினாம் அவர்கள் தலைமையில் இவருக்கு ‘சுயகவி’ என்ற பட்டம் வழங்கி கெளரவித்தது. இதுவரை இவரது வெளியீடுகளாக, “தேசமும் பக்தியும்” இறுவட்டு, சாரதிகள் கைநுால், (The Driver’s Hand Book), தமிழ்மூல் பரணி இறுவட்டு, (ஒரு பாடல்) தேசத்தின் குரல் இறுவட்டு என்பன வெளிவந்துள்ளன.

துரை அவர்கள், சமூக, சமயத் தொண்டும், மக்கள் தொண்டும், தேசியத் தொண்டும் ஆற்றுவதைத் தனது கடமைகளில் ஒன்றாகக் கருதுபவர். தமிழ் ஊறும் தெய்வீக தேவாரத் திருமுறைத் தோத்திரம் என்ற இந்நாலை வெளியிடுவதோடு. மக்களின் ஆதரவோடு மேலும் ஆக்கங்களை வெளியீடு செய்யவும் தீர்மானித்துள்ளார். உலகமெல்லாம் சைவசமயமும், தமிழ் கலை பண்பாடு என்பன வளர வேண்டுமென்பதே இவரது குறிக்கோளாகும். இவரது பணிகளுக்கு மக்கள் எல்லோரும் ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்வதோடு, இவரது பணிகள் தொடர இறைவனை வேண்டுவோமாக.

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
அண்ணாமலை கன்டா வளாகம்.
ராற்றன்றோ.

balasundarame@yahoo.com

முன்னுரை

நாலாசிரியரிடமிருந்து

உலகெலாம் புலம் பெயர்ந்து ஏதிலிகளாவும், உயர்கல் வி
தேஷும், உயர்தொழில் வாய்ப்புத் தேஷும். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட
பிறநாடுகளில் தமிழர் வாழ்கிறார்கள். ஆயினும் வாழுமிடமெல்லாம்
போகும் இடம் தெரியாத கடல் அகைபோல். கற்பனையில், சொந்தத்
தேசமில்லாத இனமாகவும். தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழி பேசுவதை
வெட்கமென நினைக்கும் சமூமாகவும். மதம் (சைவ)விட்டு மதம் மாறும்
கோழையினமாகவும், தமிழினம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்நிலையில், இனம், மொழி, மதம், பண்பாடு சார்ந்த
உணர்வுகளை. எமது இன உணர்வாளர்களான படைப்பாளிகள் கவிதை,
கட்டுரை, கதைகள், சிறுகதைகள். கூத்து, நடனம், பரதம். நாடகம் முதலான
கலைகள் மூலமும், வானோலி, தொலைக்காட்சி, மற்றும் ஏனைய
ஊடகங்கள் மூலமும், தமிழ் மொழியையும், தமிழர் வரலாற்றையும்,
தமிழர் விடுதலைப் போராட்ட குறிக்கோள்களையும். போற்றிப் புகழ்ந்து
பேசுங்கள். நாம் வாழும் இடமெல்லாம் தமிழும் சமயமும் நிலைத்து
வளரும். பிற இனத்தவரின் கலாசார மோகம் எம்மவரைப் பீஷ்க்காது
தடுக்கவும் முடியும். உறவுகளே நாம் சார்ந்த இனமும். பேசும் மொழியும்,
வழிபடுகின்ற சமயமும் மேன் மேலும் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்ற
பெரும்நோக்கில் என்னுடைய சிற்தனையில் தோன்றியதைச் சாங்கள்
முன் “தமிழ் ஊறும் தெய்வீக் தேவாரத் திருமுறை தோத்திரம்” எனும்
பயன் தரும் இந்நூலை தந்துள்ளேன். தொகுப்பில் தவறுகள் இருப்பின்
மன்னித்து. இந்நூல் தமிழர் உள்ளங்களிலும், இல்லங்களிலும்,
இருக்கவேண்டுமென்பது எனது ஆசைகளில் ஒன்றாகும்.

எனது எண்ணைக் கருத்துக்களாக்கு ஊக்கமளித்து ஆசியுரை,
அறிமுகவுரை வழங்கிய அன்பு உள்ளங்களாக்கும். எனது
குடும்பத்தாருக்கும், கணனியில் நான் தப்புத் தப்பாக தட்டிய தமிழையும்.

பொறுமையுடன் திருத்தியதுடன். அழகான முறையில் இந்நூலினை அச்சிட்டு உதவிய, Jeyasri Printers (34, Brown Road Jaffna) பதிப்பக உரிமையாளர் நண்பர் திரு. P. ஜெயதீபன் அவர்களுக்கும். பயனுள்ள நூல்களை வெளியிட்டு வரும் Jeyasri Printers பதிப்பகத்தாருக்கும் எனது இதய பூர்வமான நன்றிகள்.

எனது சமூகப்பணிகள் தாயகத்திலும், புலம்பெயர்ந்த நாட்டிலும் மேன் மேலும் தொடர அன்புக்குரியவர்களின் அன்பும் ஒத்தரவும் என்றென்றும் கிடைத்திட எல்லாம் வல்ல இறையருளை வேண்டுகின்றேன்.

என்றென்றும் உங்கள் அன்புள்ள
சுயகவி க.துரை- கனடா, வட்டக்கச்சி
Mathykana@gmail.com
Facebook: Thurai kana.
91.Featherstone Ave
Markham. Ont.Canada.

விநாயக் கூடு விநாயக்கடவுள் பூாணம்

ஓம் சக்லாம் பரதரம் வித்தனும்
ஸளி வர்ணம் சதுரப்புஜம்
ப்ரஸன்ன வதனம் தயாயேத்
ஸர்வ விக்வீனாப ஸாந்தயே!

1

முத்திக வாகன மோதக கெஸ்த
ஸாமர கர்ண விளம்பிர சூஸ்த்ர
வாமன ரூப மகேஸ்வர புத்ர
விக்ன விநாயக பாதம நமஸ்தே.

2

பாஹும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிகவ
நாஹும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் -கோலங்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீஎனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றுந் தா.

3

கணபதி என்றிடக் கலங்கும் வல்வினன
கணபதி என்றிடக் காலனும் கைதொழும்
கணபதி என்றிடக் கரும மாதலால்
கணபதி என்றிட கரும மில்லலயே.

4

மன்னுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
வென்னிய பொருளெல்லா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத ஒடையதோர் களிற்று மாழுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

5

ஐந்து கரத்தனை ஆகன முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போனும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்து அடிபோற்றுகின் ரேனே.

6

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாயற் சார்வார் தமக்கு

7

பிடியத னுருவுகை கொளமி கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே

8

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீரும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆகனமுகத் தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

9

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநல்
சொன்னவனே தூய் மெய்ச்சுகத்தவனே - மன்னவனே
சிற்பரனே ஐங்கரனெ! செஞ்சடையஞ் சேவகனே
தற்பரனே நின் தாள்சரண்.

10

அல்லவ்போம் வல்வினைபோம் அன்னை வயிற்றிற் பிறந்த
தொல்லைபோம் போகாத் துயரம் போம்
நல்லகுணமதிக மாமருதனைக் கோபுரத்தில் மேவ
கணபதியைக் கைதொழுதக் கால்-

விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தனிவிப்பான் - விநாயகனே
வின்னிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணியின் கனிந்து.

சீற்கற மருப்பும் ஓரிண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனர்ந்த விழிமுன்றும் - பெற்றதொரு
தன்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனதில் எப்பொழுதுங்
கொண்டைக்கால் வாராது கூற்று

வானைக் காவில் வென்மதி மல்கு புல்கு வார்ச்சடை
தேவனைக் காவி வின்மொழி தேவி பாக மாயினர்
ஆனைக் காவி வண்ணவை அபய மாக வாழ்பவர்
ஏனைக் காவல் வேண்டு வார்க்கு ஏதும் எதம் இல்லையே.

ஆகனமுகம் ஒரு கொம்பும் அகன்ற மார்பும் சிறுகண்ணும்
பாகனபோலப் பெருவயிறும் பாங்காப் பூநூல் தன்னழகும்
தானே தோன்றி எனதுள்ளத்தில் தகயவாய்வாழும் விநாயகனே
நானே உனது பாதம் தொழுதேன் நாவிலிருப்பாய் கணபதியே..

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் தமதுள்ளம் பழக்கவும்
பெருகமாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்..

வானுலகு மண்ணுலகு வாழ மகற வாழப்
பான்கமதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை வினங்க
ஞானமத ஜிந்துகர முன்றுவிழி நால்வாய்
ஆனை முககனைப் பரவி ஆங்சவி செய்கிற்போம்
இங்கார வடிவமான உன்பாத தாமரையும்

17

கஜானனம் பூதகனாதி ஸேவிதும்
கபித்த ஜம்பு பலஸார பசவதிதும்
உமாஸ்தம் சோகவினாச காரனம்
நமாமி விக்னேச்வர பாத பங்கஜம்.

18

கைக்குஞ்சாத்தை வணங்கி அகத்தியன் கண்டுரைத்த
மெய்க்கவி மாலை புகலவல்லார்க்கென்றும் வெற்றியுண்டு
துய்க்கும் இகபரபோகந்களுண்டு தொடர்ந்து பதம்
வைக்கும் பொழுதும் துறணையுண்டு வாழி இவ்வையகமே.

19

திருச்சிற்றும்பலம்

மெய்யன்பர்களே! கடவுளைத் தொழுவதினால்
ஏற்படும் பயன்கள்?

உன் ஸ்ரூப்கள் பதுயுகர் தோற்றுய்.
யனதில் உறுதியான்று உருவாகு.
உன் யனச்சஞ்சலம் நீங்கி பது பது சிஞ்சனைகள் ஜெயஶாகு.
உன் சத்துகு பயம் நீங்கும் எதிரிகள் நண்பராகி விடுவார்கள்.
உன் பீடைகள் ஒழுந்து செய்யும் காரியங்கள் ஜெயஶாகு.
உனக்கு நஞ்ச வாழுக்கை துறை கிடைக்கும்.

விழுவயகர் அகவல் ஓளவையார் அருளியது

சீதக் களபச் செந்தா மதரப்பும்
 பாதச் சிலம்பு பலகிசை பாடப்
 பொன்னகர ஞானும் பூந்துகி லாகடயும்
 வண்ண மருங்கில் வளர்ந்தம் கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோரும்
 வேழ முகமும் விளங்குசிற் தூரமும்
 அஞ்சு கரமும் அங்குச் பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீலமேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்

01

மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவரும்
 இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திக்கொனி மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெஞ்ஞான
 அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிரே
 முப்பழம் நூகரும் மூஷிக வாகன!
 இப்பொழு தென்கன யாட்கொள வேண்டித்
 தாயாய் எனக்குத் தானெனமுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்தே
 திருந்திய முதலைலந் தெழுத்துந் தெளிவாப்

10

பொருந்தவே வந்தென் உள்ந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்து திறமிது பொருவென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந் தெனக் கருளிக்
 கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை கணன்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டின் செவியில்
 தெவிட்டாத னானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஜம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருகண யினிதெனக் கருளிக்
 கருவிக ளொருங்கும் கருத்தினை அறிவித்து

20

இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான் குந் தந் தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திருத்தால்
 ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்கிசை நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுகரை யறுத்தே
 இடைபின் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
 கடையிற் சுழுழுனைக் கபாலமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்

30

நான்கெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்.
 குண்டவி யதனிற் கூடிய அசுபை
 வின்கெடமு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூன்கெடமு கனகைக்
 காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அழுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

40

குழுத சகாயன் குனந்ததயும் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டி
சன்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்

என்முக மாக இனிதெனக் கருளி 50
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்,
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் கணளாந்தே
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிற்கத தெளிவித்து
இருள்வெனி இரண்டிற் கொன்றிடமென்ன

அருள் தரும் ஆனந்தத் தமுத்தினன் செவியில் 60
எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லவ் கணளாந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தி னுள்ளே சுதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தி னுள்ளே சிவவிங்கம் காட்டிச்
அனுவுக் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பா லாய்க்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூருமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
நெஞ்சக் கரத்தின் நிலையறி வித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக! விநாயக விரைகழல் சரணே..!

திருச்சிற்றம்பஸம்

முப்பத்திரண்டு (32) வகைப் பிள்ளையார்

1.	ஏகதந்த	விநாயகர்	-	நீலனிற மேனியர்
2.	ஏகாட்சர	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
3.	உத்தண்ட	விநாயகர்	-	சிவப்பு நிறத்தவர்
4.	ஊர்த்துவ	விநாயகர்	-	பொன் நிறத்தவர்
5.	உச்சிஷ்ட	விநாயகர்	-	நீல நிறத்தவர்
6.	பக்தி	விநாயகர்	-	சாம்பல் நிறத்தவர்
7.	பால	விநாயகர்	-	இளங்கிவப்பு
8.	சக்தி	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
9.	வீர	விநாயகர்	-	சிவப்பு நிறத்தவர்
10.	தருண	விநாயகர்	-	செந்நிற மேனியர்
11.	விக்ன	விநாயகர்	-	பொன்நிறத்தவர்
12.	விஜய	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
13.	லக்ஷ்மி	விநாயகர்	-	வெண்ணிறத்தவர்
14.	சித்தி	விநாயகர்	-	பசும்பொன் நிறத்தவர்
15.	மகா	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
16.	ஹேரம்ப	விநாயகர்	-	கரியநிறத்தவர்
17.	கழிப்ர	விநாயகர்	-	செவ்வரத்தம்பு மேனியர்
18.	நிருத்த	விநாயகா	-	பொன்நிறத்தவர்
19.	ஹெரித்ரா	விநாயகர்	-	மஞ்சள் நிறத்தவர்
20.	திரயாட்சர	விநாயகர்	-	பொன்நிறத்தவர்
21.	சுவிப்ரபிரசாத	விநாயகர்	-	செந்நிற மேனியர்
22.	வர	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
23.	சிருஷ்டி	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
24.	ரண்மோசன	விநாயகர்	-	வெண் பளிங்கு நிறம்
25.	துண்டி	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
26.	சிம்ம	விநாயகர்	-	வெண்ணிறத்தவர்
27.	தூர்க்கை	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவா
28.	சங்கடலூர	விநாயகர்	-	பாலசூரியன் நிறம்
29.	யோக	விநாயகர்	-	பாலசூரியன் நிறம்
30.	த்விமுக	விநாயகர்	-	இரத்தின நிறம்
31.	த்ரிமுக	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
32.	துவிஜ	விநாயகர்	-	சந்திரனை ஒத்த நிறம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் அர்ச்சனை போற்றி- 108

1.	வேழ முகத்து விநாயகா	போற்றி
2.	மலைமகள் பெற்ற வாரணா	போற்றி
3.	ஜங்கர நால்வாய் அமலா	போற்றி
4.	புழைக்கை கொண்ட புனிதா	போற்றி
5.	மோதகம் ஏந்திய முதல்வா	போற்றி
6.	நான்ற வாயுடை நாதா	போற்றி
7.	முலா தார முன்னவா	போற்றி
8.	துண்டிரா சன்மகிழ் துங்கா	போற்றி
9.	ஜங்தொழில் ஆற்றும் ஜங்கரா	போற்றி
10.	வெள்ளள மேனி விநாயகா	போற்றி
11.	ஆறுமுகச் செவ்வேட் கண்ணா	போற்றி
12.	ஜங்கு வாணமுகத் ததயா	போற்றி
13.	வெட்சி புனைந்த விநாயகா	போற்றி
14.	கன்ன மதத்துக் கரிமுகா	போற்றி
15.	வல்லபைக் குரிய வாரணா	போற்றி
16.	கருணா மதம் பொழி கணேசா	போற்றி
17.	பொன்னா மேனிப் போதகா	போற்றி
18.	பால சந்திரப் பாமா	போற்றி
19.	அல்லல் கலையும் ஜங்கரா	போற்றி
20.	கரும்பு மிகையும் கரிமுகா	போற்றி
21.	குறிகுணம் கடந்த குங்சரா	போற்றி
22.	முக்கட் கனிற்று முன்னவா	போற்றி
23.	சிறுகண் களிற்றுச் செவ்வா	போற்றி
24.	வெள்ளளக் கொம்புடை விநாயகா	போற்றி
25.	கணங்கள் போற்றும் கரிமுகா	போற்றி
26.	பூதக் காலுடைய புனிதா	போற்றி
27.	முக்கனி ஞகரும் முதல்வா	போற்றி
28.	சதுர்த்தி நன்னாட் சதுரா	போற்றி

29.	வெள்ளை மதம் பொழி விநாயகா	போற்றி
30.	புகர்முகக் கனிற்றுப் புங்கவா	போற்றி
31.	மகோற்கடன் என்ற மாண்பா	போற்றி
32.	கரகநீர் கவிழ்த்த கரிமுகா	போற்றி
33.	வலம்புரிப் பெய ருடை வாரணா	போற்றி
34.	வெள்ளூடை விரும்பும் விநாயகா	போற்றி
35.	சிங்கம் ஊர்ந்த செல்வா	போற்றி
36.	வன்னியை வெஞ்சிய வாரணா	போற்றி
37.	விக்கினம் போக்கும் விநாயகா	போற்றி
38.	ஒற்றைக் கொம்புடை ஒருவா	போற்றி
39.	விகடசக்கர விநாயகா	போற்றி
40.	புராரி போற்றும் புதல்வா	போற்றி
41.	அகத்தியர்க்கருளும் அன்பா	போற்றி
42.	மழவிளங் களிற்று மன்னா	போற்றி
43.	மன்சள் நிறத்து வாரணா	போற்றி
44.	சித்தி புத்தியைச் சேர்ந்தவா	போற்றி
45.	தேரச் சொடித்த தேவா	போற்றி
46.	உதரபந் தமுடைய ஒருவா	போற்றி
47.	நாரதர் போற்றும் நாயகா	போற்றி
48.	ஜவகைப் புதமாய் அமைந்தவா	போற்றி
49.	வழிபடு வார்க்கருள் வாரணா	போற்றி
50.	அவல்பொரி விரும்பும் ஜயா	போற்றி
51.	மதிக்கு அருளிய மகிபா	போற்றி
52.	வேண்டுவார்க் கருளும் விநாயகா	போற்றி
53.	மூவா சாவா முன்னவா	போற்றி
54.	சிந்தா மணிந்ற செல்வா	போற்றி
55.	நாகா பரணவி நாயகா	போற்றி
56.	வாதா பிவாரண வள்ளலே	போற்றி
57.	மும்முக சாவா முனனவா	போற்றி
58.	கட்டறு களிற்றுக் கன்றே	போற்றி
59.	துமார கணபதிக் கோவே	போற்றி

60	மானுக் கருளிய மணியே	போற்றி
61	தசக்கரங் கொண்ட தந்தியே	போற்றி
62	கந்தன் களிக்கும் களிரே	போற்றி
63	பெருச்சா ஸியூரும் பிரானே	போற்றி
64	ஓடிந்து கொம்புடை உம்பலே	போற்றி
65	களிற்று மாம்மக்க கடவுளே	போற்றி
66	மயில்மீ தூர்ந்த வாரணா	போற்றி
67	இந்துவின் பிரையணி யானையே	போற்றி
68	வெண்பொடி பூசிய வேழமே	போற்றி
69	கருணை பூக்கும் களிரே	போற்றி
70	கற்பக வேழக் கன்றே	போற்றி
71	சித்தி விநாயகச் செம்மலே	போற்றி
72	தழைசெவி இரண்டுடைத்தந்தியே	போற்றி
73	மழுமதக் களிற்று மணியே	போற்றி
74	ஒமெனும் முகத்து ஒருத்தனே	போற்றி
75	வெண்ணுால் அணிந்த வேழமே	போற்றி
76	செந்நிற மேனிச் செம்மலே	போற்றி
77	கதிரொளி வீச்சு களிரே	போற்றி
78	தம்பிக் கருள்புரி தந்தியே	போற்றி
79	உகையருள் பெற்ற உம்பலே	போற்றி
80	எண்குண முடைய இபமே	போற்றி
81	ஒடை அணிந்த ஒங்கலே	போற்றி
82	தூரியங் கடந்த தும்பியே	போற்றி
83	மாகண பதினூம் மணியே	போற்றி
84	கார்முகக் குஞ்சரக் கன்றே	போற்றி
85	உம்பர் போற்றும் உம்பலே	போற்றி
86	பேகழ வயிற்றுப் பிள்ளாய்	போற்றி
87	தொந்தி வயிற்றுத் தம்பியே	போற்றி
88	இளம்பிரை போன்ற எயிற்றாய்	போற்றி
89	கயமுகத் தசுரகனைக் காய்ந்தாய்	போற்றி
90	அங்குச் பாசம் அணிந்தாய்	போற்றி

91	கந்து முறிக்கும் களிற்றாய்	போற்றி
92	இருவே ரூருவடைய எந்தாய்	போற்றி
93	மேருவில் பாரதம் விளம்பினாய்	போற்றி
94	பிள்ளையார் என்னும் பெயராய்	போற்றி
95	கணபதி என்வினை ககளவாய்	போற்றி
96	மாங்கனி அரங்பால் வாங்கினாய்	போற்றி
97	அனலா சுரகன அழித்தாய்	போற்றி
98	இராச கணபதி ஏந்தாய்	போற்றி
99	அறுகு வன்னி அணிந்தாய்	போற்றி
100	கமலா சுரகனக் காய்ந்தாய்	போற்றி
101	எள்ளுருண் டைவடை ஏற்பாய்	போற்றி
102	மும்மத வேழ முகத்தாய்	போற்றி
103	மெய்ப்பொருள் வேழ மேனியாய்	போற்றி
104	இருகுட மேற்கும் எந்தாய்	போற்றி
105	மனத்தின் இருகனை மடிப்பாய்	போற்றி
106	முந்திய பொருட்கெலாம் முந்தியோய்	போற்றி
107	ஒமெனும் பொருளிலே உற்றோய்	போற்றி
108	செல்வ விநாயக போற்றி! போற்றி!	

திருச்சிற்றம்பலம்

வீரமாழுஞ்சவா்

கிறிஸ்துவிற்கு பின் 330 ஆண்டு குத்தாலியிலிருந்து
ஒந்தியாவிற்கு வந்த தந்துவபோதனை ஈவாடிகள்.
சாதியில் குறைந்தவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வதந்தியை
போக்குவதற்காக குவர்கள் ஜோசேப்துஸ்தின் பிராஸணர்கள்
என்று முப்புரி நூர்போட்டு திருநீற்றுப் பட்டபைசி வசூவடி
கட்டபையில் நடத்து தடிதழைப் படித்து பின்பு எத்தனையோ
பிராஸணர்களையே கிறிஸ்தவர்களாக சுதம் ஶன்றினர்கள்.

பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
(பிள்ளையார்)

ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே அரசமரத்து நிழலிலே
வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்
(பிள்ளையார்)

ஆனைழுகம் கொண்டவர் ஜந்து கரங்கள் உடையவர்
பானைவயிறு படைத்தவர் பக்தர் துயர் துடைப்பவர்
ஆறுழுக வேலவனின் அண்ணனான பிள்ளையார்
நேரும் துன்பம் யாவையுமே தீர்த்து வைக்கும் பிள்ளையார்
மஞ்சளிலே செய்யினும் மண்ணினாலே செய்யினும்
ஜந்தெழுத்த மந்திரத்தை நெஞ்சில் காட்டும் பிள்ளையார்

(பிள்ளையார்)

சங்கரனின் புதல்வனாம் சாத்திரத்தின் முதல்வனாம்
சகலத்திற்கும் மூலனாம் சக்திவாய்ந்த பிள்ளையார்
வன்னி மரத்து நிழலிலே வரங்கள் தரும் பிள்ளையார்
வில்வ மரத்து நிழலிலே வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்

(பிள்ளையார்)

நெல்விமரத்து நிழலிலே நின்றிருக்கும் பிள்ளையார்
பக்திதரும் பிள்ளையார் முக்திதரும் பிள்ளையார்
ஆதரிக்கும் பிள்ளையார் ஆனைழுகப் பிள்ளையார்
அருளை அள்ளித் துந்திமும் ஆண்டவனாம் பிள்ளையார்

(பிள்ளையார்)

அவல் பொரி கடலையும் அரிசிக் கொழுக்கட்டடையும்
கவலையின்றித் தின்னுவார் கன்கனை முடித் தூங்குவார்
கலியுகத்தின் விந்தையைக் கான வேண்டி அனுதினம்
எலியின் மீது ஏறியே இவ்தம் போலச் சுற்றுவார்.

(பிள்ளையார்)

திருச்சிற்றம்பலம்

விளையல்கள் திடுப்புக்கட்டு அருணகிரிநாதர் அருளியது

கைத்தல் நிறைகளி அப்பமொடவல் பொரி
 கப்பிய கரிமுகன் - அடிபேணிக்
 கற்றிரும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ
 கற்பக மெனவிகன - கடிதோரும்
 மத்தழும் மதியழும் வைத்திருமரன் மகன்
 மற்பொரு திரள்புய - மதயாகன
 மத்தள வயிறுகள் உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொரு - பணிவேனே
 முத்தமிழ்டைவிகன முற்படுகிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய - முதல்வோனே
 முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவனனுக்கற்றதம்
 அச்சது பொடிசெய்த - அதிநீரா
 அந்துயரது கொரு சுப்பிரமணி படு
 அப்புன மதனிடை - இபமாகி
 அக்குற மகஞ்டன் அச்சிறு முருகனை
 அக்கண மன மருள் - பெருமானே.

திருச்சிற்றம்பஸம்

▼ ▼ ▼
 பிறவீப் பயன்..!

பிறப்புக்களில் ஸானிடப்பிறவி என்பது உகந்தானது.
 அதை ஏதித்து நடப்பது உன் பிறப்பின் பயன்.
 அது உன் முதலில் தான் உள்ளது.

தேவாரட்

திருக்குள்ளசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளியது (திருமுறை-01-03.)
சிவ துதி

முதல் மூன்று திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன.
இவர் பாடிய பாடல்களின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 4158ஆகும் -
திருமுறை -1

திருப்பிரமபுரம்

1. தோடுகடய செவியன்விடை யேறியோர் தூவென் மதிகுடிக்
காருகடய சுடலைப்பொடி பூசியென்னுள்ளங் கவர் கள்வன்.
ஏடுகடய மலரான்முறை நாட்பணிந்தேத்த வருள்செய்த
பீடுகடய பிரமாபுர மேவிய பெற்மா னிவனன்றே.

தமஸ்:- திருமருகலும் திருச்சௌங்காட்டாங் துழும்

2. அங்கமும் வேதமும் ஒது நாவர்
அந்தனார் நாளூம் அடிபரவ
மங்குல் மதிதவழ் மாடவீதி
மருகல் நிலாவிய கழந்த சொல்லாய்
செங்கய லார்புனற் செல்வமல்கு
சீர்கொள்செங் காட்டாங் குடியதனுள்
கங்குல் விளங்கெரி யேந்தயாருங்
கணபதி யீசுரங் காழுறவே.

தவம்:- திருவக்னாமலை

3. உண்ணாமுகலை உமையாளொரும் உடனாகிய வொருவன் பெண்ணாகிய பெருமான்மகலை திருமாமணி திகழ மண்ணார்ந்தன அருவித்திரிள் மழுகலம்முழ வதிரும் அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவன் ணம் அறுமே.

தவம்:- திருவவிவலம்

4. பிடியதன் உருவுகமை கொளமிகு கரியது வடிகொரு தனதுடி வழிபரும் அவரிடர் கடிகண பதிவர அருளினை மிகுகொடை வடிவினர் பயில்வலி வலமுகற யிகிறயே.

தவம்:- திருவவயாறு

5. புலகுனந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி யறிவழிந்திட் கடம்மே ஒுந்தி அலமந்த போதாக அஞ்சேலென் றருள்செய்வான் அமருங் கோயில் வலம் வந்த மடவார்கள் நடமாட மழுவதிர மழழெயன் றஞ்சிச் சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி முகில்பார்க்குந் திருவை யாரே.

தவம்:- திருநெய்த்தானம்

6. மையாடிய கண்டன்மகலை மகள்பாகம துடுடயான் கையாடிய கெடில்கரி யுரிமூடிய வொருவன் செய்யாடிய குவளைம்மலர் நயனத்தவ ணோரும் நெய்யாடிய பெருமானிடம் நெய்த்தானமெ ணேரே

எபாது

7. வாழ்க அந்தனை வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனூம் ஒங்குக
ஆழ்க தீயதெல் வாம் அரண் நாமமே
கழ்க கையை முந்துயர் தீர் கவே.

தலம்:- திருப்பழனம்

8. வேதமோதி வெண்ணூல் பூண்டு வெள்ளள யெருதேறிப்
பூதஞ்சுழப் பொலியவருவார் புலியி ஒுரிதோலார்
நாதாளனவும் நக்காளனவும் நம்பா எனநின்று
பாதந் தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழன நகராரே.
9. புத்தரோடுபொறி யில்சமனும்புறங் கூற நெறிநில்லா
ஒத்தசொல்லவுல கம்பலிதேர்ந் தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
மத்தயானனமறு கவு வுரிபோர்த் தோர் மாயம் மிதுவென்னப்
பித்தர் போவும்பிர மாபுரமேவிய பெற்மா னிவனன் ரே.
10. அருளெந்தியமறை வல்லமுனியகன் பொய்க்க யலர் மேய
பெருளெந்தியபிர மாபுரமேவிய பென்மா னிவன்றன்கன
ஒருளெந்தியமனம் கவத்துனர் நூனசம் பந்தன் னுகரசெய்த
திருளெந்தியதமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்த வெளிதாமே.
11. தந் ததயார் போயினார் தாயாரும்
போயினார் தாழும் போவார்
கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார்
பார்க்கிறார் கொண்டு போவார்
எந்தாள் வாழ்வதற்கே மனம் கவத
தியால் ஏழை நெஞ்சே
அந்தனாரூர் தொழு துய்யலாம்
கமயல் கொண்டஞ்சல் நெஞ்சே.

இரண்டாம் திருமுறை -2

பொது

12. வேயறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கக முடிமே வணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்வியா ழன்வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.
13. சுகடயா யெனுமால் சரண்றீ யெனுமால்
விடடயா யெனுமால் வெறுவா விழுமால்
மதடயார் குவளை மலரும் மருகல்
உடடயாய் தகுமோ இவஞ்சு மெலிவே.

தமிழ்:- திருவாவலாய்

14. மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் பருவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி ஒள்ளது நீறு
செந்துவர் வாய்யுமை பங்கன் திருஆல வாயான் திருநீறே..
15. முத்தி தருவது நீறு முனிவரணிவது நீறு
சுத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவவினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே.
16. பூச இனியது நீறு புன்னிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந் தவத்தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆகச கெருப்பது நீறு அந்தம் தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே..

17. என்ன புன்னியின் செய்தனன நெஞ்சலே யிருங்கடல் வையத்து முன்ன நீபுரி நல்வினைப்பயனிடை முழுமணித் தரளங்கள் மன்னுகாவரி குழ்திரு வலஞ்சுழி வானன வாயாரப் பன்னியாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபருமதனாலே.

தலம்:- திருக்கேதீச்சரம்

18. விருது குன்றமா மேறுவில் நானர வாவனல் எரி அம்பாய் பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின் மூறைபதி யெந்நாளும் கருது கிண்றவூர் கனைகடற் கடிகமழ் பொழிலணி மாதோட்டம் கருத நின்ற கேதீச்சரங் கைதொழக் கருவினை யடையாவே.
19. பாடல் வீகணயர் பலபல சரிதைய ரெருதுகைத் தருநட்டம் ஆடல் பேணுவ ரமரர்கள் வேண்டநஞ் சண்டிருள் கண்டத்தர் ஈட மாவது இருங்கடற் கரையினி வெழில்திகழ் மாதோட்டம் கேடி லாதகே தீச்சரந் தொழுதெழக் கெழுமிடர் வினைதானே.

பொது

20. வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமே விருந்து
மடவாள் தனோரும் உடனாய்
வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர் கூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல் கூழிலங்கை அரையன்ற னோரும்
இடரான வந்து நவியா
ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
ஆடியா ரவர்க்கு மிகவே.

தலம்:- திருமறைக்காடு-திருக்கதவ ஞாப் பாடியது

21. சதுரம் மறைதான் துதிசெய் துவனங்கும்
மதுரம் பொழில்கழ் மறைக்காடு ருதைமைந்தா
இதுநன் கிறைவைத் தருள்செய்க எனக்குன்
கதவந் திருக்காப்புக் கொள்ளும் கருந்தாமே.

முன்றாம் திருமூறு -3

பொது

22. காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
 ஒது வார்த்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
 வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
 நாதன் நாமம் நமச்சி வாய்யே

தலம்:- திருஞலவாய்

23. மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
 வரிவதைக் கைம்மட மானி
 பங்கயச் செல்லி பான்டிமா தேவி
 பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
 பொங்கழி ஒருவன் புதநா யகனால்
 வேதமும் பொருள்களும் அருளி
 அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த
 ஆலவா யாவதும் இதுவே.

தலம்:- திருவாவலாய்

24. மானினேர்விழி மாதுராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
 பானல்வாடொரு பாலன்ஸங்கிவன் என்றுநீபரி வெய்திடேல்
 ஆகனமாமலை யாதியாய இடங்களிற்பல அல்லவ்சேர்
 ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே.

 25. பூவார் மலர்கொன் டடியார் தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
 மூவார் புரங்கள் எரித்த அன்று மூவார்க் கருள் செய்தார்
 தூமா மழுந்தின் றதிர வெஞ்சாநித் தொறுவின் நிரையோடும்
 ஆமாம் பின்னைவந் தழனையுஞ் சாரல் அண்ணாமலையாரே.

தலம்:- திருக்கழுக்கமலம்.

26. மண்ணில்நல் வைன்னம் வாழலாம் கவகலும்
எண்ணில்நல் ககதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணில்நல் அஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில்நல் வாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

தலம்:- திருவாவடுதுறை

27. இடரினுந் தளரினு மெனதுறு நோய்
தொடரினு முனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அழுதொடு கலந்த நஞ்சச
மிடறினி லடக்கிய வேதியனே
இதுவோ எமையாளுமா ரீவதொன் றெமக்கில்கலயேல்
இதுவோவன தின்னரு ளாவருதுறை யரனே.

தலம்:- திருவாலவாய்

28. குற்றம்நீ குணங்கள்நீ கூடலால வாயிலாய்
சுற்றம்நீ பிரானும் நீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
கற்றனுாற் கருத்தும்நீ அருத்தமின்ப மென்றிகவ
முற்றும்நீ புகழ்ந்துமன் னுரைப்பதென்மு கம்மனே.

தலம்:- திருவென்காடு

29. கண்காட்டு நுதலானும் கனவ்காட்டும் கையானும்
பெண்காட்டும் உருவானும் பிழைகாட்டும் சடையானும்
பண்காட்டும் இசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வென்காட்டில் உறைவானும் விகடகாட்டும் கொடியானே.

30. நாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்

தம்மடி போற்றிகைப்பார்கள்

வாயினும் மனத்தும் மரவிநின் றகலா

மான்பினர் கான்பல வேடர்

நோயினும் பினியும் தொழிலர்பால் நீக்கி

நுழைத்தரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலும் சுனையும் கடவுடன் கழ்ந்த
கோணமா மலை யமர்ந்தாரே.

தலம்:- திருக்கோணமலை

- 31 நிரைகழல் அரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பும்
நிமலர்ந் றணி திருமேணி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புனர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளம் பெருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகடல் ஒதும் நித்திலங் கொழிக்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பொது

- 32 துஞ்சலுந் துஞ்ச விலாத் போழ்தினும்
நெஞ்சக நெந்து நினையின் நாள் தொறும்
வஞ்சகம் அற்றுட வாழ்த்த வந்தகூற
றஞ்சவு தத்தன அஞ்செ முத்தே.

பொது

- 33 நற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன் நான்மகரை
கற்றவன் காழியர் மன்ன னுன்னிய
அற்றமில் மாகலையீ ரைந்து மஞ்செழுத்
துற்றன வல்வவ ரும்ப ராவரே.

திருச்சிற்றம்பஸம்

தேவாரட்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளியது (திருமுறை- 04 - 06.)
சிவதுதி

இவரது பாடல்கள் 04-05-06 திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன.
இவர் பாடிய பாடல்களின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 3066 ஆகும்.

திருமுறை- 4

தமம்: பொது

- சொற்றுதனை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுதனைத் திருந்தடி பொருந்தக் ககதொழக்
கற்றுதனைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுதனை யாவது நமச்சி வாயவே.

தமம் திருவையாறு

- மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானன
மலையான் மகளொரும் பாடிப்
போதொடு நீர்க்கமந் தேத்திப்
புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவரு படாமல்
ஜியா ரடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோருங்
களிரு வருவன கண் டேன்

கண்டே னவர்த்திருப் பாதந்
கண்டறி யாதன கண்டேன்.

தலம்:- திருஅதிகை வீரட்டானம்

3. கூற்றா யினவா ருவிலக் ககிலீர்
கொருமை பலசெய் தனநானறியேன்
ஏற்றா யடிக்கேஇர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
குட்ரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன் ஏடியேன் அதிகைக்கெடில
வீரட்டா ஏத்துறை அம்மானே.

தலம்: திருஅதிகை வீரட்டானம்

4. சலம்புவொடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடிகை பாடவுல்
- மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன் உன்னாமம் என்னாவில்
மறந்தறியேன் உலந்தார்தலை யிற்பவி கொண்டுழல்வாய்
உடலுள்ளுறு குலை தவிர்த்தருளாய் அலந்தேனடி யேனதி
கைக்கெடில வீரட்டா ஏத்துறை அம்மானே.

தலம்: திருஅதிகை

5. நெஞ்சம்முகக் கேயிட மாககவத்தேன் நினையாதொரு போதும்
இருந்தறியேன்
வஞ்சம்மிது வொப்பது கண்டறியேன் வயிற்றோடு துடக்கி
முடக்கியிட
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதைன நனுகாமல் துரந்து
கரந்துமிழர்
அஞ்சேவுமென் கீர்அதிகைக்க கெடில வீரட்டா ஏத்துறை
அம்மானே.

தலம்: பொது

6. புவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
 ஆவினுக் கருங்கலம் அரண்மீன் சாருதல்
 கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
 நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே!

தலம்: பொது

7. நமச்சி வாயவே நானமுங் கல்வியும்
 நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
 நமச்சி வாயவே நாதவின் நேத்துமே
 நமச்சி வாயவே நன்நெறி காட்டுமே.

தலம்: பொது

8. நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமகன யஞ்சோம்
 நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடகல யில்லோம்
 ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
 இன்பமே எந்நாளுந் துன்பமில்லை
 தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மையான
 சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழுயோர் காதிற்
 கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
 கொய்மலர்ச்சே வடியினணயே குருகி னோமே.
9. தந்தையும் தாயுமாகித் தானவன் ஞான மூர்த்தி
 முந்திய தேவர் கூடி முறைமுறை யிருக்குச் சொல்லி
 எந்ததநீ சரண மென்றங் கிமையவர் பரவி யேத்தச்
 சிந்தையுட் சிவம் தானார் திருச் செம்பொன் பள்ளி யாரே.

10. புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புன்னியா உன்னிட என்மனத்தே
 வழுவாதிருக்க வரம்தர வேண்டும் இவ்வையகத் தே
 தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்யா நிரிப்புவியூர்
 செழுநீர்ப் புனர்கற்கை செஞ்சகட மேல்வைத்த தீவன்னனே.

11. ஆட்டுவித்தா வாரோருவ ராடா தாரே
 யடக்குவித்தா வாரோருவ ரடங்கா தாரே
 ஓட்டுவித்தா வாரோருவ ரோடா தாரே
 யுருகுவித்தா வாரோருவ ருருகா தாரே
 பாட்டுவித்தா வாரோருவர் பாடாதாரே
 பணிவித்தா வாரோருவர் பணியா தாரே
 காட்டுவித்தா வாரோருவர் காணா தாரே
 காண்பாரார் கண்ணதலாய் காட்டாக்காலே.

தலம்: திருப்புகலுார்.

12. என்னுகேன் என்சொல்லி என்னு கேளேன்
 கண்ணிலேன் மற்றோர் கஹளகண் இல்லேன்
 கழவடியே கைதொழுது காணிக் அவ்வால்
 ஒன்னுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
 ஒக்க அடைக்கும் போ துணர மாட்டேன்
 புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பும்புகலுார் மேவிய புண்ணி யனே.

திருமுறை -5

தலம்:- மதுரை

13. மாசில் வீதையும் மாகல மதியமும்
 வீச தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
 மூச வண்டறை பொய்க்கயும் போன்றதே
 ஈசன் ஏந்தது இதையடி நீழலே.

தலம்: தில்லை

14. அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
 பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிகச
 என்னம் பாலிக்க மாறுகண் டின்புற
 இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

15. அரிய நான்மறை யோதிய நாவரோ
பெரிய வான்புரங் சுட்ட சுவண்டரோ
விரிகொள் கோவண ஆட விருத்தரோ
பெரிய வான்கத் வம்பிரி விக்கவே.

தலம்: திருஒற்றியுர்

16. மனமெனும் தோணி பற்றி மதியெனும் கோகல யுன்றிச்
சினமெனுஞ் சர்க்கை ஏற்றிச் செறிகட லோரும் போது
மதினெனும் பாறற தாக்கி மறியும்போ தறிய வொண்ணா
துகணயெனும் உணர்வை நல்காய் ஒற்றியு ருடைய கோவே.

திருமுறை - 6

தலம்: திருவையாறு. திருத்தாண்டகம்

17. எவ்லா வுலகமு மானாய் நீயே
நவ்லாகர நன்மை யறிவாய் நீயே!
நூனச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே!
பொல்லா வினைக ஸறுப்பாய் நீயே!
புகழ்ச்சே வடியென்மேல் கவத்தாய் நீயே!
செவ்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே!
திருவையா ரகலாத செம்பொற் சோதீ

தலம்: திருவையாறு

18. ஒதச யொலியெலா மானாய் நீயே
உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
வாச மலரெலா மானாய் நீயே
மகலையான் மருமகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
பிரானாய் அடியென்மேல் கவத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே
திருவையா ரகலாத செம்பொற் சோதீ.

- குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமின்சிரிப்பும் பனித்த சுடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால் வென்ணீரும் இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப் பெற்றால் மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே..!

தலம்: பொது

- காயமே கோயில் ஆகக் கடிமனம் அடிமை யாக வாய்மையே தூய்மை ஆக மன்மனி இவிங்கம் ஆக நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையறீர் அமைய ஆட்டிப் பூசனை ஈச னார்க்குப் போற்றவிக் காட்டி னோமே.

தலம்: பொது

- கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன் உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயின்றே னுனதருளால் திருவாய்ப் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன் தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூரரனே.

தலம்: பொது

- திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில் தீவன்னர் திறமொருகால் பேசா ராகில் ஒருகாலுந் திருக்கோயில் கழா ராகில் உன்பதன்முன் மலர்பறித்தி' ருண்ணா ராகில் அருநோய்கள் கெடவென்னீ றணியா ராகில் அளியற்றார் பிறந்தவா ரேதோ ஏன் னிற் பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்தும் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே.

தலம்: திருக்கயிலாயம்

23. வேற்றாகி வின்னாகி நின்றாய் போற்றி
 மீனாமே ஆளௌன்னைக் கொண்டாய் போற்றி
 ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
 ஒவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
 ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
 ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி
 காற்றாகி யெங்கும் கலந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

தலம்: திருவாளுர்

24. சங்கரனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
 சதாசிவனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
 பொங்கரவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி
 புண்ணியனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி
 அங்கமலத் தயனோடு மாலுங் காணா
 அனலுருவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி
 செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
 திரு மூலட்டானனே போற்றி போற்றி.

தலம்: திருஞூவடூரை

25. திருவேவெயன் செல்வமே தேனே வானோர்
 செழுஞ்சிடரே செழுஞ்சிடர்நற் சோதீ மிக்க
 உருவேளன் உருவேளன் ஊனே ஊனின்
 உள்ளமே உள்ளத்தி ஊள்ளே நின்ற
 கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
 கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
 அருவாய் வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
 ஆவடுதன் உகறுதறையும் அமர ரேரே.

தமம்: பொது

26. அப்பன்றீ அம்மைநீ ஜய னும்நீ
 அன்புடைய மானும் மாமி யும்நீ
 இப்புடைய மாதரும் ஒண்பொரு னும்நீ
 ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஒசு ரும்நீ
 துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ
 துகணயாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
 இப்பொன்றீ இம்மனினீ இம்முத் தும்நீ
 யிகறவன்றீ ஏறுார்ந்த செல்வன் நீயே.

தமம்: திகவயாறு

27. முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்
 ஸுர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்
 பின்னை யவனுடைய ஆசூர் கேட்டாள்
 பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள்
 அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
 அகன்றாள் அகவிடத்தார் ஆசா ரத்தத்த
 தன்னை மறந்தாள் தன்னாமங் கெட்டாள்
 தலலப்பட்டாள் நங்கை தலலவன் தானே.

28. எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற் றத்தார்
 எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
 செத்தால்வந் தூதவவார் ஒருவ ரில்கல
 சிறுவிறகால் தீமுட்டிச் செல்லா நிற்பர்
 சித்தாய வேடத்தாய் நீரு பொன்னித்
 திருவானைக் காவுடைய செல்வா என்றன்
 அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேனே.

29. நிலைபெறுமா ரெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
 நித்தனுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்கு
 புலர் வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
 பூமாலை புதனாந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலையாகரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச்
 சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
 அவைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீ யென்றும்
 ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே.

தலம்: திருக்குநர்

30 பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில்
 பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டில்
 சுற்றிநின்ற கழுவினைகள் வீழ்க்க வேண்டில்
 சோல்லுகேன் கேள்வெஞ்சே துஞ்சா வன்னம்
 உற்றவரும் உறுதுகணயும் நியே யென்றும்
 உன்னையல்லால் ஒருதெய்வம் உன்கே னென்றும்
 புற்றவக் கச்சார்ந்த புனிதா வென்றும்
 பொழிலாரு ராவென்றே போற்றா நில்லே.

தலம்: பொது

31. திருக்கோயி வில்லாத திருவி ஒாரும்
 திருவென்னீ றணியாத திருவி ஒாரும்
 பருக்கோடிப் பத்திமமயாற் பாடா ஒரும்
 பாங்கினொரு பலதனிக ஸில்லா ஒரும்
 விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா ஒரும்
 விதானமும் வெண்கொடிய மில்லா ஒரும்
 அருப்போடு மலர்பறித்திட் ருண்ணா ஒரும்
 அவையெல்லாம் ஊரவ்ல அடவி காடே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கேள்வாருட்

சுந்தரரமுர்த்தி நாயனார் அருளியது (திருமுறை- 07)

சிவதுதி

இவரது பாடல்கள் ஏழாம் திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன.
இவர் பாடிய பாடல்களின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 1026 ஒரும்.

தமிழ்: திருவென்னையங்நல்லுார்.

1. பித்தாபிகரை சுடிபெரு மானே அருளாளா
எத்தான்மர வாதேநினைக்
கின்றேன்மனத் துன்னை
தவத்தாய்பெண்னைத் தென்பால்வெண்னைய்
நல்லுார் அருட்டுறையுள்
அத்தாழனக் காளாயினி
அல்லேன்னைல் ஆமே.

தமிழ்: திருவாநூர்

2. தில்லவாழ் அந்தனார்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
தீருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லவயே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இகளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெவ்வுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்கூழ் குன்றையார் விறுமின்டர்க் கடியேன்

அவ்விமென் முவ்வையைந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூர் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே..

தலம்: திருக்கோளினி

3. நீள நினைந்தடியேன் உகம நித்தலும் கைதொழுவேன்
வாளன கண்மடவாள் அவள் வாடி வருந்தாமே
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டை யூர்ச்சில நெலுப்பெற்றேன்
ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே.

தலம்: திருவாநூர்

4. மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறகர வேண்டாதே
முளாத் தீப்போல் உள்ளே கண்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அவ்வல் சொன்னாக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ஞார் வாழ்ந்து போதீரே.

தலம்: திருப்புகலுார்

5. தம்மை யேபுகழ்ந் திச்சை பேசினும்
சார்வி னுந்தொண்டர் தருகிலாப
பொய்ம்மை யாளாரப் பாடா தேயெந்தை
புகலுார் பாருமின் புலவீர்காள்
இம்மை யேதரும் சோறுங் கூறையும்
ஏத்த லாம்கிடர் கெடலுமாம்
அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற்
கியாதும் ஜயுற வில்லையே.

தலம்: திருவொற்றியூர்

6. அழுக்கு மெய்கொருன் திருவடி யடைந்தேன்
அதுவ நான்படப் பாலதொன் றானால்
பிழுக்கை வாரியும் பால் கொள்வ ரடிகேள்
பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
வழுக்கி வீழினுந் திருப்பெய ரவ்லால்

மற்று நான்றி யேன்மறு மாற்றும்
ஒழிக்க வெண்கணுக் கொருமருந் துகரையாய்
ஒற்றி யூரெனு முருகற வானே.

தலம்: திருப்புன்கூர்

7. நற்ற மிழ்வல்ல ஓானசம் பந்தன்
நூலி னுக்கரையன் நாளைப்போ வானும்
கற்ற சுதன்நற் சாக்கியன் சிலந்தி
கண்ணப் பன்கணம் புல்லனென் றிவர்கள்
குற்றஞ் செய்யினும் குணமெனக் கருதும்
கொள்கை கண்ருநின் குரைகழவ் அடைந்தேன்
பொற்றி ரண்மணிக் கமலங்கள் மலரும்
பொய்கை குழ்திருப் புன்கூர் உளானே.

தலம்: திருக்கலைய மலை

8. மந்திர மொன்றுறியேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்தடியேன்
சுந்தர வேடங்களால் துரிசேசெயுந் தொண்டனென
அந்தர மால்விசம்பில் அழகானை யருள்புரிந்த
துந்தர மோநெஞ்சமே நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

தலம்: திருக்கொதாரம்

9. வாழ்வாவது மாயம்மிது மண்ணாவது திண்ணம்
பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசிநோய்செய்த பறிதான்
தாழாதறவு் செய்மின்தடங் கண்ணான்மல ரோனும்
கீழ்மேலுற நின்றான்திருக் கேதாரமெ னீரே.

தலம்:-திருக்கொலக்கா

10. நானும் இன்னிசை யால்தமிழ் பரப்பும்
ஓான சம்பந்த னுக்குல கவர்முன்
தாளம் ஈந்துஅவன் பாடலுக் கிரங்கும்
தன்மை யாளனை என்மனக் கருத்தை

ஆனாம் பூதங்கள் பாடநின் றாஸும்
அங்க ணன்றனை என்கணம் இறைஞ்சும்
கோளி விப்பெருங் கோயிலுள் ளாகனைக்
கோலக் காவினர் கண்ருகொண் டேன்

11. ஊனயுயி ரானாயுட லானாயுல கானாய்
வானாய்நில ணானாய்கட லானாய்மகல யானாய்
தேனார் பெண்கணத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ஞுறையுள்
ஆனாயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே.
12. மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப்
பொன் னேமணி தானேவயி ரம் மேபொரு(து)உந்தி
மின்னார் பெண்கணத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ஞுறையுள்
அன்னேயுனக் காளாயினி அல்லேனென லாமே.
13. பொன்னார் மேனியனே புவித் தோகல அரைக்ககசத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மினிர்கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லா வினியாரை நினைக்கேனே.
14. பரிந்த சுற்றமும் மற்றுவன் துனையும்
பலருங் கண்டமு தெழுவுயி ருடகலைப்
பரிந்து போயிது நிச்சயம் அறிந்தாற்
பேதை வாழ்வெனும் பினைக்கினைத் தவிர்ந்து
கருந்த டங்கண்ணி பங்கனை உயிரைக்
கால காலகனைக் கடவுளை விரும்பச்
செருந்தி பொன்மலர் திருத்தினை நகருட்
சிவக்கொ முந்தினைச் சென்றடை மனனே.

தலம்: திருப்புன்கூர்

15. அந்த னாளனுன் அடைக்கலம் புகுத
 அவனைக் காப்பது காரண மாக
 வந்த காலன்தன் ஆருயி ரதனை
 வவ்வினாய்க் குன்தன் வன்மைகண்டடியேன்
 எந்தை நீஏனை நமன்தமர் நலியின்
 இவன்மற் றென்னடி யான்ன விலக்கும்
 சிற்தையால் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
 செழும் பொழில்திருப் புன்கூரை ருளானே.

தலம்: திருக்கேதீச்சரம்

16. நந்தார்படை னான்பசு ஏறிந்நனை கவிழ்வாய்
 மத்தம்மத யானை உரி போர்த்தமன வாளன்
 பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரரமேல்
 செத்தார்எலும் பனிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

தலம்: திருஅஞ்சைக்களம்

17. தலைக்குந் தலைமாலை அணிந்த தென்னே
 சடைமேற் கங்கைவெள்ளம் தரித்த தென்னே
 அலைக்கும் புவித் தோல் கொண்டசைத்த தென்னே
 அதன்மேற் கதநாகக் கச்சார்த்த தென்னே
 மலைக்குந் நிகர்ஓப் பனவன் திரைகள்
 வலித் தெற் றிமுழங் கிவலம் புரிகொண்
 டலைக்குந் கடலங் கரைவேல் மகோதை
 அணியார் பொழில்அஞ் சைக்களத் தப்பனே.

18. நகரகள் போந்துமெய் தளர்ந்து மூத்துடல்
 நருங்கி நிற்குமிக் கிழவனை
 வரைகள் போல்திரள் தோளனையென்று
 வாழ்த்தினுங் கொருப்பாரிதலை
 புரைவெள் னேறுடைப் புன்னியன்புக

ஓுகரப் பாடுமின் புலவீர்காள்
அிரைய னாயம் ருக்கம் ஆள் வதற்
கியாது மையுற வில்லையே.

தலம்: திருத்தினை

19. நீறு தாங்கிய திருநுத லாகன

நெற்றிக் கண்ணகை நிரைவளை மடந்தை
கூறு தாங்கிய கொள்கையின் னாகனைக்
குற்ற மில்லியைக் கற்றையஞ் சுடைமேல்
இறு தாங்கிய அழகனை அமர்க்
கரிய சோதியை வரிவரால் உகளுஞ்
சேறு தாங்கிய திருத்தினை நகருட்
சிவக்கொ முந்தினைச் சென்றுகை மனனே.

20. அரியாகன அந்தணர்தம் சிற்றை யாகன

அருமதறையின் அகத்தாகை அனுவை யார்க்கும்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாகலைத்
திகிளமாளியைத் தேவர்கள் கோகன மற்றைக்
கரியாகன நான்முகனைக் கனகலைக் காற்றைக்
கனைகடவைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியாகனைப் பெரும்பற்றப் புலியுராகனைப்
போசத் நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

திருக்கடவூர் மயானம்

21. மருவார் கொன்றை மதிகூடி மாணிக்கத்தின் மலைபோல

வருவார் விடைமேல் மாதோரு மகிழ்ந்து புதப் படைகழுத்
திருமால் பிரமன் இந்திரர்குத் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
பெருமான் கடவூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே.

22. நிலைகெட விண்ணத்திர நிலமெங்கும் அதிர்ந்தகைய
மலையிடை யானையேறி வழியேவரு வெளனதிரே
அலைகெட லாலகரையன் அலர்கொண்டுமுன் வந்திருஞ்ச
உலையனை யாதவன்னம் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.
23. மன்னுல கிறபிறந்து நும்மைவாழ்த்தும் வழியடியார்
பொன்னுல கம்பெறுதல் தொண்டனேன்ஜின்று
கண் டொழில்நுடேன்
விண்ணுல கத்தவர்கள் விரும்பவென்களை யானையின் மேல்
என்னுடல் காட்டுவித்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே..
- தவம்: திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி**
24. மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப் பாத மேமனம் பாவத்தேன்
பெற்ற ஒம்பிறந் தேன்கீ னிப்பிற வாத தன்மைவந்
தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாழ்கன நான்ம ருக்கினும் சொல்லும் நாநமச்சி
வாயவே.
25. மத்த யானை யேறி மன்னர் குழவரு வீர்காள்
செத்த போதில் ஆரு யில்லை சிந்தையுள் வைம்மின்கள்
வைத்த வள்ளம் மாற்ற வேண்டா வம்மின் மனத்தீரே
அத்தர் கோயி வெதிர்கொள் பாடின்ப தடைவோமே.
26. தோற்ற முன்டேல் மரண முன்டு துயர மனைவாழ்க்கை
மாற்ற முன்டேல் வஞ்ச முன்டு நெஞ்ச மனத்தீரே
நிற்றர் ஏற்றர் நீல கண்டர் நிறநபுனல் நீள்சடைமேல்
ஏற்றர் கோயி வெதிர்கொள் பாடி யென்ப தடைவோமே.

தலம்: திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்

27. அன்னயே என்னென் அத்தனே என்னென்

அடிகளே அமையுமென் றிருந்தேன்
என்னயும் ஒருவன் உள்ளனரு கருதி

இதையிறை திருவருள் காட்டாய்

அன்னமாம் பொய்க்க குழ்திரு பாச்சி

லாச்சிரா மத்துறை அடிகள்

பின்னயே அடியார்க் கருள்செய்வ தாகில்

இவரலா தில்லையோ பிரானார்.

28. குருதி சோர ஆனை யின்தோல் கொண்ட குழற்சடையான்

மருது கீறி ஊரு கோன மாலயனும் அறியாச்

சுருதி யார்க்குஞ் சொல்ல வொண்ணாச் சோதியெம் ஆதியான்
கருது கோயி வெதிர்கொள் பாடி யென்ப தடைவொமே.

தலம்: ஊர்த்தொகை

29. காட்டுர்க் கடலே கடம்பூர் மகலயே கானப் பேசுராய்

கோட்டுர்க் கொழுந்தே அமுந்தூ ரரசே கொழுநற் கொல்லேறே
பாட்டுர் பலரும் பறவப் பகுவாய் பனங்காட் ரூரானே
மாட்டுர் அறவா மறவா துன்னைப் பாடப் பனியாயே.

திருச்சிற்றுப்பலம்**ப்ரதோஷம்**

1. பிரதோஷம் என்றால் இராத்திரியின் முன் என்பது வெராகுளாகும்.
2. பிரதோஷ காலம் என்பது பகல்முடியுத் தேரஶ் வானத்தின் சந்திரனுட் நட்சத்திரங்களுட் தோன்றும் தேரஶ் வரையாகும்.
3. திந்கள் ஒருவகைப்படியும் வளர்பிறை தேயப்பிறை.
இவை புரவக்கால் அஸரபக்கவையும் ஒருவக்கப்படியும்.

சுவாமியட்ட

சிவதுதி

மாண்பிக்கவாசக சுவாமிகள். அருளியது (திருமுறை - 08.)

தலம்:திருப்பெருந்துறை

திருவாசக சிறப்பு

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழம் தலைநீக்கி
 அல்லல அறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
 மருவா நெறியளிக்கும் வாதவுர் எங்கோன்
 திருவாசகம் என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
 இமைப் பொழுதும் என்னஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
 கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
 ஆகமய் ஆகிநின் றன்னிப்பான் தாள்வாழ்க
 ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
 வேகங் கெருத்தாண்ட வேந்த ணடிவெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறந்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரம்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரம்குவிவார் ஒங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க

சச னடபோற்றி ஏந்ததாடி போற்றி
 தேச னடபோற்றி சிவன் சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடபோற்றி
 சீராவ் பெருந்துகறநம் தேவ னடபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளு மகலபோற்றி
 சிவனவன் என் சிந்தயுள் நின்ற அதனால்
 அவனரு ஓாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தத மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னன
 முந்தத வினனமுழுமுதும் ஒய உகரப்பனியான் 20
 கண்ணுதலான் தன்கருகனைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 என்னுதற் கெட்டா ஏழிலார் கழவிகறந்தி
 வின்னிகறந்து மன்னிகறந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 என் இறந்து எவ்வை இலாதானே நின் பெரும் சீர்
 பொல்லா வினனயேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாயப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகம் மாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிப்
 கல்லாய் மனிதராயப் பேயாய்க் கணங்களாயி
 வல் அசுரர் ராகி ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 சொல்லா நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள் 30
 எவ்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன் அடிகள் கண்டின்று வீருற்றேன்
 உய்யன் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா! விமலா விடைப்பாகா! வேதங்கள்
 ஜயா எனஜங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே!
 வெய்யாய்! தண்ணியாய் இயமானன் ஆம் விமலா!
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுட்ரே!
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே!
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்கணப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனுாறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ கரந்துடையாய் விண்ணோர்க் கேள்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன்தன்கன
 மறைத்திட மூடிய மாய இருளை 50
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழவழக்கு மூடி
 மலம் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலன் ஜந்தும் வஞ்சகனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
 நவந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலவந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே 60
 தாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா அழுதே! சிவபுரனே
 புாசமாம் பற்றாத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அழுதே அளவிலாப் பெற்மானே
 தோராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆசூயிராய் நின்றானே
 இன்பழந் துக்கபழம் இல்லானே உள்ளானே 70

அன்பரூக்கு அன்பனே யாதவயுமாய் அல்லவயுமால்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ னானத்தாற் கொண்டுனர்வார் தம் கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுழைக்கரிய நுண்ணார்வே
 போக்கும்வரவும் புணர்வுமிலாப் புன்னியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரரானியே!
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றுச் சுட ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேன்ச் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அழுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம் பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஜயா அரனே ஒ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொயிகெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிந்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்கை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாரும் நாதனே
 தில்லவயுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லிந் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

இருகண்— ஊனக்கண். ஞானக்கண்

இருவாருள்—கல்வி. சௌல்லம் இருமருந்து— உணவு. நீர்
 முக்கண்ணும் — சாக்துவிழுடு. இராசதுட்தாதும் முச்சஸ்டர் — சுதாரியன்.
 சந்திரன். அக்ஷினி. முவிகு என்பது— சுவர்க்கடி. ஞானிமல்.

சிவபுராணம்

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஒங்கிய ஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெஞ்ஞானம்
தவழுதல்வர் சம்பந்தர் தாமதணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

திருவாசகட்

சிவதுதி

மாணிக்கவாசக சவாமிகள். அருளியது (திருமுறை- 08.)
திருவாசகம், 656 திருக்கோவையார் 400, கிட்டத்தட்ட 1056.
பாடல்கள் ஆகும்.

தமம்: தில்கல

1. குறைவிலா நிகறவே கோதிலா அழுதே
ஸரிலாக் கொழுஞ்சூர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிகறபெறா நீர்போல் சிந்ததவாயிப் பாயும்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீஎன் உடலிடங் கொண்டாய்
இனியுன்னை என்னிருக் கேனே.

2. அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்ததூ ரழுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதிகளைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலை புகலயனேன் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதம் அளிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கனைப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.
3. பால்னிகளைந் தூட்டும் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனிகளை உருக்கி உன்னொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனிகளைச் சொரிந்து பறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுகளத் தொடர்ந்து சிக்கெனைப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

தமம்:- திருப்பெருந்துறை

4. பாரோடு விண்ணாய்ப் பரந்தளம் பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரோடு பொவிவாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப்பொருந் துறையுறை சிவனே
 ஆரோடு நோகேன் ஆர்க்கெகுத் துரைக்கேன்
 ஆன்டநீ யருளிகலை யானால்
 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகளன் றநுள்புரி யாடை

5. கருவாகிக் குழம்பிலிருந்து கலந்து மூன்று
 கரு நரம்பும் வெள்ளலெலும்பும் சேர்ந்து ஒன்றாகி
 உருவாகிப் புறம்புட்டின் கொருத்தி தன்னால்
 வளர்க்கப் பட்டுயிராங் கடைபோகாரால்
 மருவாகி நின்னடியே மறவேனம்மான்
 மறதித் தொரு காற் பிறப்புன்டேல் மறவா வண்ணம்
 திருவாசூர் மணவாளா திருத் தெங்கூராய்
 செம்பொனே கம்பனே திகைத்திட்டேனே.

தலம்:- திருப்பெருந்துறை

6. மெய்தான் அரும்பி விதிரிவிதித் துன்விகரயார் கழற்கென
 கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
 பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சய சய பொற்றி யென்னும்
 கைதான் நெகிழி விடேன்உடை யாய்என்னைக் கண்ருகொள்ளோ.

தலம்:-திருச்சாழல்

7. பூசுவதும் வெண்ணீரு பூன்பதவும் பொங்கரவும்
 பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலும் காணோடுபூசுவதும்
 பேசுவதும் பூன்பதுவும் கொண்டென்னைசனவன்
 எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.
8. முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கலராடு முயல்வேனைப்பத்திநெறி
 அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வன்னாஞ்சித்தமலம்
 அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்டஅத்தனைக் கருளியவார்
 யார் பெறுவார் அச்சோவே.
9. வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
 ஊனாகி ஊயிராகி உன்னையுமாய் இன்கையுமாய்க்கோனாகி
 யான்எனதென் றவர்கரைக் கூத்தாட்டுவானாகி நின்றாகய
 என்சொவ்லி வாழ்த்துவனே.

காருணியங்திரங்கள்

10. தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடகையே போற்றி ஒப்பில்ஒருத்தனே போற்றி உம்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லைநிருத்தனே போற்றி எங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி.
11. வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட டாழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை ஏத்தாதேகழ்கின்றாய் கேருங்க்குச் செல்கின்றேன் பல்காவும் வீழ்கின்றாய் நீஅவலக் கடலாய் வெள்ளத்தே.

கோயில் முத்த திருப்பதிகம்

12. உடையாள் உன்றன் நருவிருக்கும் உடையாள் நருவள் நீயிருத்தி அடியேன் நருவள் இருவீரும் இருப்ப தனாவ்அடி யேன்உன் அடியார் நருவள் இருக்கும் அருளைப் புரியாய்பொன்னம்பலத் தெம் முடியா முதலே என்கருத்து முடியும் வன்னம் முன்னின்றே.
13. ஆருகின்றிலை கூத்துகட யான்கழற அன்பிலை என்புருகிப் பாருகின்றிலை பகதப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர் கருகின்றிலை கூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பின்நெஞ்சே தேருகின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வ தொன்ற றியேனே.

14. வழங்குகின் ராயிக்கு உன் அருள்

ஆர் அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு

விமுங்குகின்றேன் விக்கினேன்

வினையேன் என் விதி இன்மையால்

தழங்கு அரும் தேன் அன்ன தண்ணீர்

பருகத் தந்த உய்யக் கொள்வாய்

அழங்குகின்றேன் ஏடையாய்

அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

15. ஆமாறுன் திருவடிக்கே அகங்குழமையேன் அன்புருகேன்

பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரைகேன் புத்தேனிர்

கோமான் நின் திருக்கோயில் தூகேன் மெழுகேன் சூத்தாடேன்

சாமாற விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே.

16. நெக்கு நெக்குள் உருகி உருகி

நின்றும் அருந்தும் கிடந்தும் எழுந்தும்

நக்கும் அமுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி

நானா விதத்தாற் சூத்தும் நவிற்றிச்

செக்கர் போனுந் திருமேனி

திகழ நோக்கிச் சிலிர்சி விரத்துப்

புக்கு நிற்ப தென்றுகொல் லோன்

பொல்லா மனியைப் புணர்ந்து.

17. மாறி நின்று ஏனைக் கெடக்கிடந் தனையை

எம் மதி இவி மட நெஞ்சே!

தேறுகின்றிலம் இனி உனைச் சிக்கெனச் சிவன்

அவன் திரள் தோள் மேவல்

நீறு நின்றது கண்டனை ஆயினும்

நெக்கிலை இக் காயம்

கீறுகின்றிலை கெடுவது உன் பரிசு- இது

கேட்கவும் கில்லேனே.

18. எங்கள் நாயகனே என்னுயிர்த் தகவல்வா
ஏவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள் நாயகனே தக்கநற்காமன்
தனதுடல் தழவெழவிழிந்த
செங்கண்நாயகனே திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமேவியசீர்
அங்கணா அடியேன் ஆதரித்தகழுத்தால்
அதெந்துவே என்றருள்ளாயே.
19. உரியேன் அல்லேன் உனக்கு அடிகமை
உன்னைப் பிரிந்து இங்கு ஒரு பொழுதும்
தரியே னாயே னின்ன தென்
தரியேன் நாயேன் இன்னது என்று
அறியேன் சங்கரா கருணாயினால்
பெரியோன் ஒருவன் கண்டு கொள்ளென்று உன்
பெய்கழல் அடிகாட்டிப் பிரியேனென்று என்று அருளிய அரளம்
பொய்யோ எங்கள் பெருமானே.
20. அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடமை யெல்லாமுங்
குன்றே அனையாய்என்னை ஆட்கொண்டபோதே
கொண்டிலவயோ
இன்றோர் இடையூ ரெனக்குண்டோ எண்டோள்முக்கண்
எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பினழிசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே.
21. காப்பாய் பகடப்பாய் கரப்பாய் முழுநுங்
கண்ணார் விசும்பின் விண்ணோர்க் கெவ்லாம்
ஆப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே எனையாண்ட
பாப்பா னேஎம் பரமா என்று
பாடிப் பாடிப் பணிந்து பாதப்

பூப்போ தகணவ தென்றுகொல் லோன்ன
பொலா மணியைப் புனர்ந்தே.

22. மாயனேமறி கடல்விடம் உண்ட
வான வாமனி கண்டத் தெம் அழுதே
நாயி னேன்உதன நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயன் றுன்னடி பணியாய்ப்
பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிழறு லாஞ்சுதடப் பிஞ்ஞகனேயோ
சேயன் ஆகிநின் றலறுவ தழகோ
திருப் பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

23. குலம்பாடிக் கொக்கிற கும்பாடிக் கோல்வளையால்
நலம்பாடி நஞ்சன்ட வாபாடி நாடோறும்
அலம்பார் புனர்நில்கல அம்பலத்தே ஆகுகின்ற
சிலம்பாடல் பாடிநாம் தென்னேணம் கொட்டாமோ.

ஒன்நத பரவசம்

24. யானே பொய்யென் நெஞ்சம் பொய்என் அன்பும்பொய்
ஆனால் வினையேன் அமுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே அழுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனைவந் துறுமாறே.
25. பாடாமல் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேடிந் ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துகறையறை சிவனே
ஊருவ துன்னோ ருவப்பதும் உன்னை
உனர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

26. உற்றாகர யான் வேண்டேன் ஊர் வேண்டேன்
பேர் வேண்டேன் கற்றாகர யான் வேண்டேன் கற்பனவும்
இனியமையும்
குற்றாலத் தமர்ந்துகறையும் கூத்துவுன் குரைகழற்கே
குற்றாவின் மனம் போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.
27. புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்கறவார் சடைம் அன்னல் கண்ணுதல் பாதம் நன்னி
மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை உண்டென நினைந்தெம் பெம்மார்
சற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்ச மாரே.
28. நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்துநீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட்டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானேநாதான் என்னதோலை கதிகாரம்
காயத் திடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே.
29. அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை ஆனந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய் யானிதற் கிலெனார்க்கைம் மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பு முழுமுமாய்ப் பரந்த முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துகறையாய் சிவபெரு மானே சீருடைச் சிவபுரத்தரசே.

திருக்கிற்றம்பஸம்

எண்ணம்..!

கற்பனையின் ஒரு பகுதியே எண்ணம்.
ஏனதில் தோன்றும் எண்ணம் போல்
ஶாநிட வாஞ்சும் அனைந்திடாது!

திருக்கோவையார்

சிவ துதி

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது (திருமுறை- 08.)

போதோ விசம்போ புனலோ பணிக ஸதுபதியோ
 யாதோ வறிகுவ தேது மரிதி யமன்விருத்த
 தூதோ வனங்கன் றுகணயோ விகணயிலி தொல்கலத்தில்கல
 மாதோ மடமயி லோவன நின்றவர் வாழ்பதியே.

பணந்தா முரவகரச் சிற்றம் பலவர்க்கைம் பொற்கயிலைப்
 புனர்ந்தாங் ககன்ற பொருகரி யுன்னிப் புந்தயலே
 மணந்தாழ் பொழிற்கண் வடிக்கண் பரப்பி மடப்பிடவாய்
 நினைந்தாழ் சுடரிலை வேலகண் டெனான்று நின்றதுவே

திருச்சிற்றம்பலம்

◆ ◆ ◆

என் தேசத்தில் ஆகச...!

பண்டியருத்தாண்ட அந்நியனுக்கும்

கின்று ஈழமண்ணில் ஆகச பங்குவைத்து

கூறுபோட பாரத தேசத்துக்கும் ஆகச

அடிமையின்றி ஈழமண்ணில் வாழ்வதற்கு

தமிழனத்திற்கும் ஆகச..அந்தகிளநத்தை

அடித்துக் கலைத்து நிலத்தை பறிந்து

அடிந்து தனித்துவாழ அவனுக்கு ஆகச?

திருப்பூரை

சிவதுதி

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். அருளியது (திருமுறை- 08.)

தலம்:- திருவன்னாமலை

1. ஆதியும் அந்தமும் இலல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டாங்கன்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழவ்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்கன்
ஏதேனும் ஆகாள், கிடந்தாள். என்னே என்னே
ஈதே ஏந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.
2. பாசம் பரஞ்சோதிக்கு) என்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தகையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையும் சிலவோ விளையாடி
ஒகம் ஜிடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூச மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லவலச்சிற் ரம்பலத்துள்
ஸசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.
3. முத்தன்ன வென்னைக்கயாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன்ஆ அந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஸசன் பழாடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ

ஏத் தோனின் அன்புடமை எவ்வோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவகன
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

4. ஒன்னித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?
வன்னைக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ?
என்னிகொ ருள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கன்னைத் துயின்றவமே காலத்தை போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கன்ணுக் கிளியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உன்னைக்கு நின்றுஞகு யாமாட்டோம் நீயேவந்து
என்னிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.
5. மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலுரு தேன்வாய்ப் படிரீ கடத்திறவாய்
நாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேன்று
ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்..
6. மானேந் நென்னலை நானைவந் துங்கனை
நானே எழுப்புவன் என்றாலும் நாணாமே
போன திகைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்,
தானேவந் தெய்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருஞம்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உரும் எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

7. அன்னே இகவுயும் சிலவோ பலஅமரர்

உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாளன் னா முன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னாகன என்னரயன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வெறாய் இன்னமந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதயர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் என்பாவாய்.

8. கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்

ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வென் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருகண
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலலயோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஆழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.

9. முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே

பின்னைப் புதுகமக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிராணாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கனவர் ஆவார் அவருக்கந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய்.

10. பாதாளம் ஏழினும் கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்

போதார் புனனமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மன்னும் துதித்தாலும்

சிது உவவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்

கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற் பினாப்பிள்ளைகாளி
ஏதவனுார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயவார்?
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்..

11. மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு முகேரன்னக்
ஜகயாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஜயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
செய்யாவென்ன் கீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல
மையார் தடங்கன் மடந்தத மனவாளா
ஜயாநீ ஆட்கொண் டருஞும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்,
எய்யாமற் காப்பாய் எழையேலோர் எம்பாவாய்.
12. ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாரும்
தீர்த்தன்நல் நில்லைச்சிற் ரம்பலத்தே தீயாரும்
குத்தன்கீல் வானுங் குவலயழும் எல்லோழும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்ததயும் பேசி வகைசிலமீப் வார்க்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துகடயான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுக்கனன் ராடேலோர் எம்பாவாய்.
13. கைங்குவளைக் கார்மவரால் செங்குமலப் பைம்போதால்
அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவ வார்வந்து சார்தவினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிகசந்த
பொங்கு மருவில் புக்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

14. காதார் குழுமயாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றும் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் குழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தம் ஆ மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வகளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.
15. ஒரெராகுகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரெராகுகால் வாயோவாள் சித்தம் களிக்கூர
 நீரெராகுகால் ஒவா நெஞ்சாரை கண்பனிப்பப்
 பாரெராகுகால் வந்தகனயாள் விண்ணேனாரைத் தான்பனியாள்
 பேரரையற் கிங்குனே பித் தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரெராகுவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முகலையீர் வாயார் நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.
16. முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துகடயாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெழ்மை ஆளுகடயாள் இட்டிடடயின்
 மின்னிப் பொலிந்தெழ் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிகலகுலவி நந்தம்மை ஆளுகடயாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்கூக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழுயேலோர் எம்பாவாய்.
17. செங்க னவன்பால் திசைசமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாதோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நம்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிக்

செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தனுணும் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நவந்திகழுப்
 பங்கயப்பும் புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

18. அன்னா மலையான் அடிக்கமலம் சென்றிருக்கும்
 வின் ஜோர் முடியின் மணித்தொகைவீ் நற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார் கரப்பத்
 தண்ணார் ஒனிமிமுங்கித் தாரகக்கள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 வின்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அழுதமுமாய் நின்றாள் கழல்பாடிப்
 பெண்ணை கூப்பும்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.
19. உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
 அங்கப் பழங்கொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் ருகரப்போங் கேள்
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுத் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றும் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி ஏறமக்கேலோர் எம் பாவாய்.
20. போற்றி அருளுக்கநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுக்கநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றினல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றினல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றினல் லாவுயிர்க்கும் ஸ்ராம் இகணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருணும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ் ராடேலோர் எம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பஸம்

திருப்பன்னியெழச்சி

மாணிக்கவாசக சுவாபிகள். அருளியது. (திருமுறை- 08.)
சிவதுதி

தலம்:- திருப்பெருந்துறை.

1. போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
 புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணங்குகளை மலர்கொண்டு
 ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
 ஏழில் நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
 சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்கூடு
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 ஏற்றுயர் கொடியுடைய யாடியனை யுடையாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2. அருணன் இந் திரன்திகை அனுகினன் இருள்போய்
 அகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
 கருணையின் கூரியென் எழுஷம் நயனக்
 கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாம்
 திரள்நிகர அறுபதம் முரவ்வன இவவயோர்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே!
 அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
 அலைகடலே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3. கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
 குருகுகள் இயம்பினா: இயம்பின சங்கம்
 கூவின தாரகை ஒனியோளி உதயத்து
 ஒருப்பகு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்

தேவநற் செறிகழுல் தாளினை காட்டாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 யாவரும் அறிவரி யாபெயமக் கெளியாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4. இன்னிசை வீதனையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பினைமலர் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர். துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அங்சவி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.
5. புதங்கள் தோறும்நின் றாபெயனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநிகனப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாருதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம் உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும் அரி யாபெந்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெழும்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.
6. பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 கைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார் அனங் கின்மண் வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்குற்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெழும் ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7. அதுபழச் சுகவயென அழுதென அறிதற்
அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இது அவன் திருவுரு இவன்னவன் எனவே
எங்களை ஆண்டகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்குழ்திரு உத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய் திருப் பெருந்துறை மன்னா
எதுளையப் பணிகொளு மாறது கேட்போய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.
8. முந்திய முதல்நரு இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
பந்தனை விரவியும் நீயும்நின் அடியார்
பழங்குடில் தொழும் எழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தன ளாவதுந் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரம் தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.
9. விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப் பொருளே உன் தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாய் உலகுக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.
10. புவனியிற் போய்ப்பிற வாகையின் நாள்நாம்
போக்குகின் ஞோம் அவ மேஜிந்தப் புமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாய்

அவன் விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும் நின் அலர்ந்தமெய்க் கருகணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெழுமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

திருச்சிற்றும்பை

CENTRAL DRIVING SCHOOL

**Professional Driving Instructor.
 (20 Years Experience)**

- Ministry Approved Driving Instructor.
- In Car and In Class Room.
- Road Test Passing Rate 99 %
- Excellent Discounts Rate.
- Special Attention for Nervous Students .
- (we teach mute/deaf students)
- Available for Insurance Certificates.
- Available for Car G2/G Road tests at Lowest Rates.

**SERVICE in Toronto, Scarborough, Markham,
 Pickering Oshawa.**

(Free Road Test Bookings & pick-up & drop-off)

Please Contact:

**Thurai or Kana Cell: 416-890-5273 Home: 905-201-0067
 mathykana@gmail.com**

அழையுங்கள்.. துரை Call Kana 416-890-5273

“தயவு செய்து மது அருந்திவிட்டு வாகனம் செலுக்காதீர்கள்”

Please Don't Drink & Drive

திருப்பொற்சுண்ணட்

சிவதுதி

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது (திருமுறை- 08.)

தலம்:-தில்லை

1. முத்துநல் தாமம்பு மாலை தூக்கி
முனைக்குடந் தூபம்நல் தீபம் வைம்மின்
சக்தியும் சோமியும் பார்மகனும்
நாமக ளோருபல் லாண்டிஷமின்
சித்தியுங் கெளரியும் பார்ப் பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அந்தன்ஜ யாறன் அம் மானைப்பாடி
ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

2. பூவியில் வார்ச்சட எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வருவகி ரன் னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாருமின்கள்
சூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமின்னங் கோண்னங்குத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம் பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

3. சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
 தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
 இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
 எழிற்கூடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
 அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்
 ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
 எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்கு
 ஏய்ந்தபொற் சன்னம் இடித்துநாமே.

4. காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
 காம்பணி மின்கள் கறையுருவை
 நேச முடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம் புகழ்ந் தாழும்கச்சித்
 திருவேகம் பன் செம்பொற் கோயில்பாடிப்
 பாச வினையைப் பறித்து நின்று
 பாடிப்பொற் சன்னம் இடித்துநாமே..

5. அறுகெடுப் பார் அய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமர்
 நறமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெருக்க வொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன் செம்பொற் கோயில்பாடி
 மறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண்ணப்பற்கு
 ஆடப்பொற் சன்னம் இடித்து நாமே.

6. உலக்கை பலஷீசு வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
 கண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆன்றுகொண்டு

நான்மலர்ப் பாதங்கள் கூடத்தந்த
மகலைக்கு மருமகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

7. கூடகந் தோன்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாம் மெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்கை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
நாழும் அவர்தம்கை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
பாடகம் மெல்லடி யார்க்கும்மங்கை
பங்கினைன் எங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.
8. வாட்டாங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோத்தெழுபி ரான்னிறு சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நான்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற்க கடப்பட்ட நன்கையின்கை
ஆட்கொண்ட வன்னங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே.
9. கையக மெல்லாம் உரவதாக
மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம் பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஜயன் அனிதில்லை வானுக்கே
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே.
10. முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
மொய்குழல் வன்டினம் ஆடஆடச்

சித்தஞ் சிவனொரும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொரும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொரும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆடப் பொற்சன்னம் இடித்தும் நாமே..

11. மாரு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
 பாருமின் நந்தம் மை ஆண்டவாரும்
 பணிகொண்ட வன்னமும் பாடிப்பாடித்
 தேருமின் எம்பெரு மானனத்தேடிச்
 சித்தந் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆருமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடப்பொற் சன்னம் இடித்துநாமே.
12. கமயமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஜயனை ஜயர்பிரானை நம்மை
 அகப்பருத் தாட்கொண் டருமை காட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித் தோள்
 கையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சன்னம் இடித்துநாமே.
13. மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெவன்னைகைப் பன்னமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரம்பு எங்கள் அப்பன்
 எம்பெரு மான்இம் வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையன் எம்ஜயன் தாள்கள் பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
 பொற்றிருச் சன்னம் இடித்துநாமே.

14. சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் குழ்தரு மாகலயாடச்
 செங்கனி வாயிஇத் முந்துடிப்பச்
 சேயிதழ யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஜிகரக்கும்
 கற்கறைச் சகடமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதவிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்துநாமே.
15. ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகக
 நாடற் கரிய நலத்தெதநந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினாகனச்
 சித்தம் புகுந்து தத்திக்கவல்ல
 கோணைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கன் மடந்தெதநல் லீர்
 பாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே..
16. ஆவகை நாழும் வந் தன்பர்தம் மோரு
 ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவின்மேல்
 தேவரீக னாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம் பொன்செய் சண்ணம் இடித்துநாமே.
17. தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சகடமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேற்றும்
 ஞானக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இன்பரும் உய்யனின்று

போனக மாகநஞ் சண்டல்பாடிப்
போற்றிருச் சண்னம் இடித்துநாமே.

18. அயன்தலை கொண்டு சென் டாடல்பாடி
அருக்கன் எயிரு பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொண்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலாவ் உதைத்தல்பாடி
இயைந்தன மூப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோகமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி
நாதற்குச் சண்னம் இடித்துநாமே.
19. வட்ட மலர்க் கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடி
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றமுப் லத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாசனைக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம் மேல்
இட்டுநின் றாகும் அரவம்பாடி
ஈசற்குச் சண்னம் இடித்துநாமே.
20. வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்கையும் பொய்ம்கையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியு மாய்கிரு ளாயினார்க்குத்
துன்பமு மாய்கின்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியு மாய்மற்றும் ஆயிர்னார்க்குப்
பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்கு
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
ஆடப்பொற் சண்னம் இடித்துநாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிசெப்பா

சிவதுதி

திருமாளிகைத்தேவர் அருளியது (திருமுறை-9)

1. ஒளிர்வளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உனர்வுக்கு கடந்ததோர் உனர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலம் அடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்தகந் தாயைத்
2. நீறனி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக் கண்ணுடைதோர் நெருப்பே
வேறனி புவனயோகமே யோக
வேள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறனி சடையெம் மற்புதத் கூத்தா
அம்பொன் செயம்லத்தரசே
ஏறனி கொடியெம் யிசனே யுன்கனத்
தொண்டனே னிசையு மாறிசையே.
3. தற்பரம் பொருளே சசிகண்டா சிகண்டா
சாமகண்டா அண்ட வானா
நற்பெரும் பொருளாய் உரைகலந் துன்னன
என்னுடை நாவினாவ் நவில்வான்
அற்பனை னுள்ளத் தளவிலா உன்னனத்
தந்தபொன் அம்பலத் தால
கற்பமாய் உலகாய் அல்லையா னாயைத்
தொண்டனேன் கருதுமா கருதே.

4. திருந் ரிடாவருத் தீண்டேன் என்னும்
 திருநீரு மெய்த்திரு முண்டத்திட்டுப்
 பெருநீல கண்டன் திறங்கொண்டு) இவள்
 பிதற்றிப் பெருந்தெரு வேதிரியும்
 வருநீர் அருவி மகேந்தி ரப்பொன்
 மகலயின் மகலமக ஞக்கருஞங்
 குருந் என்னும் குணக்குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்கல அம்பலக் கூத்தனையே.
5. உற்றாய் என்னும் உன்கன யன்றி மற்றொன்று)
 உனாரேண் என்னும் உனார்வுகள் கலக்கப்
 பெற்றாய் ஐந்தெ முத்தும் பிதற்றிப்
 பிணநீர் வெண்ணீரிடப் பெற்றேன் என்னும்
 கற்றாய சோதி மகேந்தி ரம்குழு
 மனத்திருள் வாங்கிச் சூழாததெநங்சிற்
 குற்றாய் என்னும் குணக்குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்கல அம்பலக் கூத்தனையே.
6. உயர்கொடி யாகட யிதைபட வத்தின்
 ஓமதூ மப்பட வத்தின்
 பெயர் நெடு மாடத்து) அகிறிபுகைப் படலம்
 பெருகிய பெரும்பற்றுப் புலியூர்ச்
 சியரொளி மணிகள் நிரந்துசேர் கனகம்
 நிறைந்தசிற் ரம்பலக் கூத்தா
 மயர் வறும் அமரர் மகுடந் தோய் மலர்ச்சே
 வடிகள் என் மனத்துவைத் தருளோ.
7. கோலமே மேகலை வானவர் கொலேவ
 குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே
 காலமே! கங்கை நாயகா எங்கள்
 காலகா லா! காம நாசா
 ஆலமே அழுதுண் டம்பலஞ் செம்பொற்
 கோயில்கொண் டாடவல் லானே

நாலமே! தமிழேன் நற்றவத் தாயைத்
தொண்டனேன் நனுகுமா நனுகே.

8. பெருமையிற் சிறுமை பெண்ணொடா ஜாய்என்
பிறப்பிறப் பறுத்தபே ரொளியே
கருமையின் வெளியே கயற்கணாள் இமவான்
க மகள் உதை யவள் கதள் கண் ஜே
அருமையின் மறைநான் கோலமிட் டற்றும்
அப்பனே! அம்பலத் தழுதே
செருமையிற் பலபுக் குருவினின் றாயைத்
தொண்டனேன் உரைக்குமா றுரையே

திருவிகைச்சபா

சேந்தனார்அருளியது (திருமுறை - 9)

9. ஏகநா யகனை இமையவர்க் அரசை
என்னுயிர்க் அழுதிகளை எதிரில்
போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெருஞ் சிவிக்கயா வூர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிநு வீழி
மிழ்கலவின் னிழிசெழுங் கோவில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
உன்டென உனர்கிலேன் நானே.
10. கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருகனைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்ககச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றுஞ் சிவகனைத்
திருவீழி மிழ்கலவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டு உள்ளம்
குளிருளன் கண்குளிர்ந் தனவே.
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

11. இடர் கெழுத்தென்கண ஆண்டு கொண்டென் னுள்
 இருட் பிழம்பற வெறிந் தெழுந்த
 சுடர் மணிவிளக்கின் உள்ளொளி விளங்கும்
 தூய நற் சோதியுட் சோதி
 அடல் விடைப்பாகா அம்பலக் கூத்தா
 அயனோடு மாலறி யாகமைப்
 பட்ரோனி பரபப்பிப் பரந்து நின்றாகைநத்
 தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.
12. எண்ணினல் கோடி சேவடி முடிக
 ளெண்ணில்பல் கோடிதின் டோன்கள்
 எண்ணில்பல் கோடி திருவரு நாம
 மேர் கொள்முன் கண்முக மியல்பும்
 எண்ணில்பல் கோடி யெல்லைக்கப் பாலாய்
 நின்றைஞ்ஞாற் றந்தன ரேத்தும்
 எண்ணில்பல் கோடி குணத்தேரர் வீழி
 யிவர்நம்மை யாளுடை யாரே.
13. தந்தையங் கனனயார் தங்கள் மேல் வைத்த
 தயாவவநூ றாயிரங் கூறிட்டு
 அத்திலங் (கு) ஒருக்கு(ரு) உன் கண்வைத் தவருக்கு
 அமருல(கு) அளிக்கும்நின் பெருகமை
 பித்தனென்று) ஒருகால் பேசுவரேனும்
 பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யும்
 ககத்தலம் அடியேன் சென்னிவைத்த கங்கை
 கொண்டசோ னேச்சுத் தானே.
14. அன்னமாய் வீசும்பு பறந்தயன்தேட
 அங்ஙனமே பெரிய நீ சிறுய
 என்னயாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்து
 எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன்

முன்னாம்மாலறியா ஒருவனாம் இருவா!
முக்கணா!நாற்பெருந் தடந்தோள்
கன்னலே! தேனே! அழுதே! கங்கை
கொண்ட சோ வேச்சாத் தானே.

15. புவன நாயகனே! அகரவுயிர்க் கழுதே
பூரணா! ஆரணம் பொழியும்
புவளவாய் மணியே! புணிசெய்வார்க் கிரங்கம்
பசுபதி! பன்னகா பரனா!
அவனினா யிறுபோன் றஞ்சிபுரிந் தடியேன்
அகத்தினும் முகத்திலை முதூர்த்
தவளமா மணிப்புங் கோயிலும் அமர்ந்தாய்
தனியனேன் தனிமை நீங்குதற்கே.
16. பவளமால் வகரதையப் பனிபடர்ந்
தனனயதோர் பட்டராளிதரு திருநீறும்
குவகளமாமலர்க் கன்னியும் கொன்றறியும்
துங்றுபொற் குழல்திருச் சடையும்
திவளமாளிகை குழ்தரு தில்லை
யன்திரு நடம்புரி கின்ற
தவள வண்ணகண நினைதொறும்
என்மனம் தழல்மெழு(கு)ஒக் கின்றதே.
17. குணமணிக் குருதளைக் கொவ்வை வாய் மடந்தத
படமிடர் குறிக் கொளா(து)அழகோ?
மனமணி மகற்றியோர் வானவர் கவயம்
உய்ய மற்று அடியனேன் வாழுத்
தினமணி மாடத் திருவிகடக் கழியில்
திருக்குரா நீழுற்கீழ் நின்ற
கணமணி பொருநீர்க் கங்கை தன் சிறவன்
கணபதி பின்னி ஸங் கிளனயே.

18. நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமகன யஞ்சோம்
 நுகத்தி விடர்ப்படோம் நடகல யில்லோம்
 ஏமாப்போம் பினியறிவோம் பணிலோ மல்லோம்
 இன்பமே யெந்நாளுந் துங்ப மில்லை
 தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
 சங்கரன்நற் சங்கவென் குழழயோர் காதிற்
 கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
 கொய்ம்மலர் ச்சே வடிகைனயே குறுகி னோமே.
19. வடியேறு திருக்கலந் தோன்றுந் தோன்றும்
 வளர்சட்டமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
 கடியேறு கமற்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங்
 காதில்வென் குழழதோடு கலந்து தோன்றும்
 இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்கவ தோன்றும்
 ஏழில்திகமுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
 பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில்திகமும் பூவன்ததும் புனித னார்க்கே
20. அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே
 அன்பொடு தன்னையஞ் செழுத்தின்
 சொற்புதத் துள்ளவத் துள்ளம் அன் யுறும்
 தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்
 பற்புதக் குவவயும் பைம் பொன்மா ஸிக்கயும்
 பவளவா யவர்ப்பனை முலையும்
 கற்பகப் பொழிலும் முழுதமாம் கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

திடுவிகைச்சபா கருவுர்த்தேவர் அருளியது - 9ம் திருமுறை

21. தநயாத மனத்தினகன நெவிப்பான் இத் தெருவே
ஜயாந் உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதுஅருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ?அருள் கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே..?
22. என்னை உன் பாதபங்கயம் பணிவித்து
என்பொம் உருக நீ வெளிவந்து
உன்னை என்பால் வைத்து எங்கும் எஞ்ஞான்றும்
ஓழிவற நிறைந்த ஒன் சுட்ரே
முன்னை என் பாசம் முழுவதும் அகல
முகத்தலை அகத்து அமர்ந்து எனக்கே
கன்னலும் பாலும் தேழுமார் அழுதம்
கனியுமாய் இனிகம யாயினையே.
23. செங்கணா போற்றி திசை முகா போற்றி சிவபுர நகருள்
வீற்றிருந்த
அங்கணா போற்றி அமரனே போற்றி அமரர்கள் தலைவனே
போற்றி
தங்கள் நால்மகற நூல் சகலமுங்கற்றோர் சாட்டியக்
குடியிருந்தறுஞும்
எங்கள் நாயகனே போற்றி யேற் இருக்கக இறைவனே
போற்றி போற்றி.

திடுவிகைப்பா

கண்பாதித்தர் அருளியது - 9ம் திருமுறை

24. முத்தியார் நான்மறையார் மூவாயிரவர் நின்னோ(ரு) ஒத்தே வாழும் தன்மையாளர் ஒதிய நான்மறையைத் தெத்தேயென்று வண்பாரும் தென்தில்லை அம்பலத்துள் அத்தா உந்தன் ஆடல்காண அனைவதும் என்றுகொலோ?

திடுவிகைப்பா

திருவாலியமுதனார் - 9ம் திருமுறை

25. அன்ன நடையார் அழுத மொழியார்
அவர்கள் பயில தில்லைத்
தென்னன் தமிழும் இசையும் கலந்த
சிற்றும் பலந்தன் னுள்.
26. பொன்னும் மணியும் நிரந்த தலத்துப்
புவித்தோல் பியற்கிட்டு
மின்னின் இடையாள் உமையாள் காண
விகிர்தன் ஆருமே.

திருச்சிற்றும்பஸம்

திருச்சிற்றும்பஸம்

கட்சியனை கையாடக வைத்து மனித கருப்பனையில்
உருவாக்கப்பட்டதே திருச்சகள்.
கிழுக்கு, வடக்கு, வேற்று, தெற்கு, ஆகுதி!

திருப்பல்லாண்டு

சிவதுதி

சேந்தனார் அருளியது (திருமுறை-9)

1. மன்னுக தில்லவ வளர்கநம்
பக்தர்கள் வஞ்சகர் போய் அகல
பொன்னின்செய் மன்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடட மடவாள் உழைகோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.
2. மின்று மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வழ்மின்
கொன்றுங் கொருத்துங் குடிகுடி
ஸசற்காட் செய்மின் குழாம் புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள்அள
வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள்
என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.
3. நிட்டடயி லாவுடல் நீத் தென்னை
ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்
சீராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்து
அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம் நெக
ஊறும் அமிர்தினுக்கு ஆலநிழற்

பட்டனுக்கு என்கைத்தன் பாற்படுத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

4. சொல்லாண் டச்சு திப்பொருள்
சோதித்த தூய்மனத் தொன்டருள்ளீர்
சில்லாண் டிர்சிதை யுஞ்சில
தேவர் சிறுநெரி சேராமே
வில்லாண் டகன கத்திரிள்
மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்
தானுாக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.
5. புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட்டு
இலமிட்டு இன்னம் புகலரிதாய்
இரந்திரந்து(து) அகுழபீன் னுயிராண்ட
கோவினுக் கென்செய வல்லமென்றும்
கரந்துங் கரவாத கற்பக
ஊகிக் கரையில் கருணைக்கடல்
பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப்
பாங்கற்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே!
6. சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்
செங்கண்மால் எங்குந்திசை திகசயன
சேவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்
குழாங்குழா மாய்நின்று கூத்தாரும்
ஆவிக்கு(து) அழகதென் ஆர்வத்
தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமரர்
பாவிக்கும் பாவகத்(து) அப்புறத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

7. சீரும் திருவும் பொலியச்
 சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு
 பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
 ஊரும் உலகுங் கழற
 உள்ளி உமைமண வாளனுக்காட்
 பாரும் விகும்பும் அறியும்
 பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.
8. சேவுங் கயலுந் தினளைக்குங்
 கண்ணார் இளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
 போலும் பொடியணி மார்பிலங்
 குமென்று புன்னியர் போற்றிகைப்ப
 மாலும் அயனும் அறியா
 வெந்திதந்து வந்தென் மனத்தகத்தே
 பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின்
 றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.
9. பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
 அமுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்(ரு)அருள்
 செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தனார் வாழ்கின்ற தில்லை
 சிற்றம் பலமே ஜிடமாகப்
 பாலிந்து நட்டம் பயிலவல்
 லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.
10. தாகதயைத் தாளற வீசிய
 சண்டிக்கில் அண்டத்தொடு முடனே
 புதலத் தோரும் வணங்கப் பொற்
 கோயிலும் போனகழும் அருளிச்
 சோதி மணிமுடித் தாமழும்

நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

11. குழலொலி யாலெழாலி கூத்தொலி
ஏத் தொலி எங்குங் குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று
விம்மி மிகுதிரு வாசுரின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி
யாளாய் மனங்செய் குடிப்பிறந்த
பழாடி யாளராஞுங் கூடி
எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

12. ஆரார் வந்தார் அமரர்
குழாத்தில் அனியிடை ஆதிகரநாள்
நாரா யணெனாடு நான்முகன்
அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர்
குழாங்கள் திசையகனத்தும் நிகரந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்
ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

13. எந்தை என்தாய் சுற்றும் முற்றும்
எமக்கமுதாம் எம் பிரான் என்றென்று
சிற்கை செய்யுஞ் சிவன்சீர்
அடியார் அடிநாய் செப்புரை
அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன்
எகனப்புகுந் தாண்டுகொண் டாருயிர் மேற்
பந்தம் பிரியப் பிரிந்தவனே
என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருச்சிற்றம்பஸம்

சிஞ்சங்கிருட்

சிவதுநி

திருமூல நாயனார் அருளியது (திருமூறை -10)
கிட்டத்தட்ட 3000 பாடல்கள் ஆகும்.

ஜந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை 1
இந்தின் இளம்பிகறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஓானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் கவத்டி போற்றுகி ன் ரேனே

அன்பு சிவம் இரண்டென்பார் அறிவிலார் 2
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்ததபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளா 3
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளுங்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

யான்பெற்ற இன்பம் பெறுகிடவ் கவயகம் 4
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின்
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வு மந்திரிந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே.

பதிபசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றிற்
பதியினைப் போற்பசு பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றனு காப்பசு பாசம்
பதியனு கிற்பசு பாசநில் லாவே.

5

ஆறு சமயமுங் கண்டவர் கண்டிலா
ஆறு சமயப் பொருளும் அவனலன்
தேறுமின் தேறித் தெளியின் தெளிந்தபின்
மாறுதல் இன்றி மனைபுக லாமே.

6

அப்பகன நந்தியை ஆரா அழுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வகனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே.

7

அவனை ஒழிய அமரநும் இல்கல
அவனன்றிச் செய்யம் அருந்தவம் இல்கல
அவனன்றி முவரால் ஆவதொன் றில்கல
அவனன்றி ஊர்புகு மாற்றி யேனே.

8

அரசுர என்ன அரியதொன் றில்கல
அரசுர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்
அரசுர என்ன அமரநும் ஆவர்
அரசுர என்ன அறும் பிறப்பன்றே.

9

பட்டிப் பக்கள் இருபத்து நாலுள
குட்டிப் பக்களோ ரேழுள ஜந்துள
குட்டிப் பக்கள் குடப்பால் சொரியினும்
பட்டிப் பக்கே பனவற்கு வாய்த்ததே.

10

பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பச ஜந்துண்டு 11
 மேய்ப்பாரும் இன்றி வெறித்துத் திரிவன
 மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினாற்
 பார்ப்பான் பசஜந்தும் பாலாச் சொரியுமே.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன் 12
 உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்
 உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டான் என்று
 உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் ரேனே.

ஊரெல்லாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப் 13
 பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
 காரையங் காட்டிடதைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
 நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே.

தெனிவு குருவின் திருமேனி காண்டல 14
 தெனிவு குருவின் நிருநாமஞ் செப்பல்
 தெனிவு குருவின் றிருவார்த்தை கேட்டல்
 தெனிவு குருவுறு சிந்தித்தல் தானே..

தெனுக்குள் இன்பஞ் சிவப்போ கறுப்போ 15
 வானுக்குள் ஈசனைத் தேடு மதியிலீர்
 தெனுக்குள் இன்பஞ் செறிதாற் போல்
 ஊனுக்குள் ஈசன் ஓளிந்திருந் தானே.

இணங்க வேண்டா இனியுல கோருடன் 16
 நுணங்கு கல்வியும் நூல்களும் என்செயும்
 வணங்க வேண்டா வடிவை யறிந்தபின்
 பிணங்க வேண்டா பிதற்கற யொழியுமே.

ஓன்றுகண் மர்உல குக்கொரு தெய்வமும் 17

ஓன்றுகண் மர்உல குக்குயி ராவது

நன்றுகண் மர்ஜினி நமச்சிவா யப்பழத்

தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாரே.

கானும் பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு 18

புனும் பலபல பொன்போலத் தோற்றிரும்

பேணுஞ் சிவனும் பிரமனும் மாயனுங்

கானுந் தலைவிநற் காரணி காணே.

கண்டங்கள் ஓன்பதுங் கண்டவர் கண்டனா 19

கண்டங்கள் ஓன்பதுங் கண்டாய் அரும்பொருள்

கண்டங்கள் ஓன்பதுங் கண்டவர் கண்டமாங்

கண்டங்கள் கண் டோர் கடுஞ்சுத்த சைவரே.

இடைபிங் கலையிம வானோ டிலங்கை 20

நுருநின்ற மேரு நுவாஞ் சுழுகனை

கடவுஞ் திலைவனங் கைகண்ட மூலம்

படர்வொன்றி யென்னும் பரமாம் பரமே.

மேரு நுருநாடி மிக்கிடை பிங்கலை 21

கூருமில் வானின் இலங்கைக் குறியுறுஞ்

சாருந் திலைவனத் தன்மா மலயத்தூர்

டேறுஞ் சுழுகுகன இனவசிவ பூமியே.

துத்துவம் ஆடச் சதாசிவந் தானாடச் 22

சித்தமும் ஆடச் சிவசக்தி தானாட

கவத்த சராசரம் ஆட மகறயாட

அத்தனும் ஆடனான் ஆனந்த கூத்தனே.

தீயினும் வெய்யன் புனினுந் தன்னியன் 23

ஆயினும் ஸசன் அருளறி வார்லில்லை

சேயினும் நல்லன் நல் அன்பர்க்குத்

தாயினும் நல்லன் தாழ் சட்டயோனே.

தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமும் தம்உள்ளே 24

தூங்கிக்கண் டார்சிவ யோகமும் தம்உள்ளே

தூங்கிக்கண் டார்சிவ போகமும் தம்உள்ளே

தூங்கிக்கண் டார்நிலை சொல்வதெவ் வாசே.

யாவர்க்கு மாம்ஜிறை வற்கொரு பச்சிகல 25

யாவர்க்கும் மாம்பசு வக்கொரு வாயுகறை

யாவர்க்கு மாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி

யாவர்க்கும் மாம்பிறர்க் கின்னுகர தானே.

கல்லா அரசனுங் காலனும் நேரொப்பர் 26

கல்லா அரசனிற் காலன் மிகநல்லன்

கல்லா அரசன் அறம்ஒரான் கொல்லென்பான்

நல்லாகரக் காலன் நனுகநில் லானே.

பாரில்லை நீரில்லை பங்கயம் ஒன்றுன்று 27

தாரில்லை வேரில்லை தாமரை புத்தது

ஜாரில்லைக் கானும் ஒளியது ஒன்றுன்று

கீழில்லை மெலில்லைக் கேள்வியிற் பூவே.

புண்ணிய பாவ மிரண்டுள பூமியில் 28

நண்ணும் பொழுதறி வார்சிவ ஞானிகள்

எண்ணியிரண்டடயம் வேரறுத்தப் புறத்து

அன்ன விருப்பிட மாய்ந்து கொள்வீரே.

தஞ்சாவூர்த் தட்டான் தலத்துக்கு நாயகன் 29
 மஞ்சாடி கொள்ளான் வழக்கன்றி மன்றோன்
 துஞ்சான் உறங்கான் தொழில்செய்வான் சோம்பான்
 அஞ்சாறு நான்கை கவதியிட்ட டானே.

நிறம்பல எவ்வன்னம் அவ்வன்னம் ஈசன் 30
 அறம்பல எவ்வன்னம் அவ்வன்னம் இன்பம்
 மறம்பல எவ்வன்னம் அவ்வன்னம் பாவம்
 புறம்பல காணினும் போற்றகி லாரே.

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் 31
 நன்றே நினையின் நமனில்லை நாணாமே
 சென்றே புகுங்கதி யில்லைறாது சித்தத்து
 நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே.

தத்துவம் எங்குண்டு தத்துவன் அங்குண்டு 32
 தத்துவம் எங்கில்லை தத்துவன் அங்கில்லை
 தத்துவ கானத்தின் தன்மை யறிந்தபின்
 தத்துவம் அங்கே தகலைப்படுந் தானே.

மூலனுகர செய்த மூவாயிரம் தமிழ் 33
 மூலனுகர செய்த முற்றுாறு மந்திரம்
 மூலனுகர செய்த முப்பது தேசம்
 மூலனுகர செய்த முன்றும் ஒன்றாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோபில் திருப்பணியார் விருத்தங்
சிவதுதி
நம்பியான்டா நம்பி அருளியது (திருமுறை-11)

உண்டென் அவரருள் ஆரயிர்த்தினை உண்டலுமே
 கண்டென் எடுத்த கழலும் கணலும் கவித்தகையும்
 ஒண்டென் மொழியினை நோக்கிய நோக்கும் ஒளிந்தகையும்
 வண்டென் மலர்த்தில்லை அம்பலத் தாரும்மணியினையே.

விநாஸ்கர் திருவிட்டகட் பணிதாலை
நம்பியான்டார்நம்பி அருளியது

அவ்லல் ககளந்தான்றன் அம்பொன் உலகத்தின் 1
 எல்லை புகுவிப்பான் ஈண்டுழவர். நெல்லல்களை
 செங்கழுநீர் கட்டுந் திருநாரை யூர்ச்சிவன்சேய்
 கொங்கெழுதார் ஜங்கரத்த கோ.

அவமதியா துள்ளாமே அவ்லலற நல்ல 2
 தவமதியால் ஏத்திச் சதுர்த்தோம், நவமதியாம்
 கொம்பன் விநாயகன்கொங் கார்பொழில்கூழ் நாரையூர்
 நன்பன் சிறுவன்சீர் நாம்.

என்கை நினைந்தடிமை கொண்டென் இடர்கெடுத்துத் 3
 தன்கை நினையத் தருகின்றான்; புன்கை
 விரசுமகிழ் சோகலை வியன்நாரை யூரமுக்கன்
 அரசுமகிழ் அத்திமுகத் தான்.

முகத்தாற் காரியன்னீர் ராவும் தனினே முயன்றவர்க்கு 4
 மிகத்தான் வெளியினை ரேமெய்ம்மை உன்னும் விரும்படியா
 அகத்தான் திகழ்திரு நாகரையூர் அம்மான் பயந்த எம்மான்
 உகந்தா னவன்றன் உடலம் பிளந்த ஒருகொம்பனே

மலஞ்செய்த வல்வினை நோக்கி உலகை வலம் வருமப் 5
 புலஞ்செய்த காட்சிக் குமரற்கு முன்னே புரிசடைமேற்
 சலஞ்செய்த நாகரப் பதிஅரன் றன்னைக் கணிதரவே
 வலஞ்செய்து கொண்ட மதக்களி ரேஉன்னை வாழ்த்துவனே.

வானிற் பிறந்த மதிதவ மும்பொழில் மாட்டனிகுழ் 6
 தேனிற் பிறந்த மல்திரு நாகரப் பதிதிகமும்
 கோபனிற் பிறந்த கணபதி தன்னைக் குலமகலையின்
 மானிற் பிறந்த களிரென் றுகரப்பரில் வையகத்தே.

நாந்தன மாமனம் ஏத்துகண் டாய்என்றும் நாண்மலரால் 7
 தாந்தன மாகஇருந்தனன் நாகரப் பதிதுன்னுளே
 சேர்ந்தன னேஜந்து செங்கைய னேறின் திரண்மருப்பை
 ஏந்தின னேஎன்னை ஆண்டவ னேஎனக் கென்னையனே.

வையகத்தார் ஏத்த மதில்நாகர யூர்மகிழ்ந்து 8
 பொய்யகத்தார் உள்ளம் புகலொழிந்து. கையகத்தோர்
 மாங்கனிதன் கொம்பண்டம் பாசமழ மல்குவித்தான்
 ஆங்கனிநஞ் சிந்ததுஅமர் வான்.

அமரா அமரர் தொழுங்கரண்நாகரப் பதிஅமர்ந்த 9
 குமரா குமரற்கு முன்னவ னேகோடித் தேர் அவனர்
 தமரா சுறுத்தவன் றன்றுழைத் தோன்றின னேஎன்றின(ரு)
 அமரா மனத்தவர் ஆழ்ந்த கத்தில் அழுந்துவரே.

யானேத் தியவென்பா என்ன நினைந்தடிமை
தானே சனார்த்தனாற்கு நவ்கினான். தேனே
தொருத்தபொழில் நாகரயூர்ச் சூலம் வலன்ஏந்தி
எடுத்த மதமுகத்த ஏறு

10

திருச்சிற்றும்பஸம்

TEXT MESSAGES

Text messages and some emails are written very quickly using abbreviations for words and phrases.
abbreviations

2	= to,too
2Day	= today
2MORO	= tomorrow
2NITE	= tonight
4	= for
B	= be
B4	= before
BF	= boyfriend of best friend
BRB	= be right back (=I will come back soon)
BTW	= by the way
CU	= see you
GF	= girl friend
GR8	= great
HRU	= how are you?
ILU	= I love you
L8R/CUL8R	= see you later
LOL	= laugh out loud/lots of love
MSG	= message

ஸ்பாண்வண்ணைத் தூஞ்சூஞி சிவதுநி

சேரமான்பெருமாள் நாயனார் அருளியது (திருமுறை-11)

சிந்தனை செய்ய மனம் அமைத் தேன் 1
 வந்தனை செய்யத் தலைஅமைத் தேன் கைதொழுஅமைத் தேன்.
 பந்தனை செய்வதற் கன்பகமைத் தேன் மெய் அரும்பவைத் தேன்
 வெந்தவென் யீரணி ஈசற்கிடவாயான் வித்தனவே.

வான் வன் னம் எவ்வன் னம் அவ்வன் னம் 2
 மேனி பொலித்திலங்கும்
 மின் வன் னம் எவ்வன் னம் அவ்வன் னம்
 வீழ்ச்சட வெள்ளிக்குன்றம்
 தன் வன் னம் எவ்வன் னம் அவ்வன் னம்
 மால் விடட தன்னைக்கண்ட
 என் வன் னம் எவ்வன் னம் அவ்
 வன் னம் ஆகிய ஸ்சனுக்கே..

முனியேன் முருகலர் கொன்றையினாயென்ன மூப் பொழித்த
 கனியே கழலடி யல்லாற் கலைகள்மற் றொன்று மிலேன்
 இனியே யிருந்தவஞ் செய்யேன் திருந்தவஞ் சேநிகைந்து
 தனியேன் படுகின்ற சங்கடம் ஆர்க்கினிச் சாற்றுவனே.

பணிபதம் பாடிசை ஆடிசை யாகப் பனிமலரால் 3
 அனி பதம் கன்பற் கொளப்பதன அத்தவற் கே அடிகமை
 துணிபதங் காழுறு தோலொடு நீறுடவ் தூர்த்துநல்ல
 தணிபதங் காட்டிருஞ் சுஞ்சலம் நீஎன் தனிநெஞ்சமே.

தவனே உலகுக்குத் தானே முதல்தான் படைத்த எல்லாம் 4
சிவனே முழுதும் என் பார்சிவ லோகம் பெறுவர் செய்ய
அவனே அடல்விடை ஊர்தி கடவிடை நஞ்சம் உண்ட
பவனே எனச்சொல்லு வாரும் பெறுவர் கீப் பாரிடமே..

கூத்துக் கொலாம்ஜிவர் ஆடித் திரிவது கோல்வளைகள் 5
பாத்துக்கொலாம்பலி தேர்வது மேனி பவளங்கொலாம்
ஏத்துக் கொலாம்ஜிவர் ஆதரிக்கின்ற திமையவர்தம்
இத்துக் கொலாம்ஜிவர் கண்டதின் கடச்சடை உத்தமரே

ஈசனைக் காணப் பவிகொரு செல்லன்ற் ரேஜிவளோர் 6
பேயனைக் காழுற பிச்சிகொ லாம் என்று பேதையர்முன்
தாயைகன ஈர்ப்பத் தமியேன் தளர் அத் தாழ்ச்சடையோன்
வாவெனைப் புல்லன் றான்கிமை விண்டன வாட்கண்களே.

உத்தம ராய்அடி யார்உல காளத் தமக்குரிய 7
மத்தம் அராமதி மாடம் பதிநலஞ் சீர்மைகுன்றா
எத்தம ராயும் பணிகொள்ள வல்ல இறகவர் வந்தென்
சித்தம ராய்அக லாதுடன் ஆடித் திரிதவரே.

பொய்யாம் நரகம்புகினும் துறக்கினும் போந்து புக்கிங்கு) 8
உய்யா வுடம் பினோருர்வ நடப்ப பறப்ப வென்று
நெயா வினியினும் மாநிலம் ஆளினும் நான்மறைசேர்
மையார் மிடற்றான் அடிமறவா வரம் வேண்டுவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அற்புதீச் சிஞ்சனாதி சிவதுநி

காரைக்காலம்கமயார் பாடல்கள் (திருமுறை-11)

அறிவானுந் தானே அறிவிப்பான்தானே
அறிவாய் அறிகின்றான் தானே-அறிகின்ற
மெய்ப்பொருளுந் தானே வரிசுடர்பார் ஆகாசம்
அப்பொருளுந் தானே அவன்.

குந்தி நடந்து குனிந்தொருகை கோல்ஜன்றி
நொந்திருமி ஏங்கி நுகரத் தேறி-வந்துந்தி
ஜயாறு வாயாறு பாயாழுன் நெஞ்சமீ
ஜயாறு வாயால் அழை.

ஈசன் அவன் அவ்லா தில்கலை என நினைந்து
கூசி மனத்தகத்துக் கொண்டிருந்து- பேசி
மறவாது வாடைவோகர மன்னுலகத் தென்றும்
பிறவாமைக் காக்கும் பிரான்

சங்கரதனத் தாழ்ந்த சகடயானை அச்சகடமேற்
பொங்கரவம் கவத்துக்கந்த புண்ணியனை- அங்கொருநாள்
ஆவாவென் றழாமைக் காப்பானை எப்பொழுதும்
இவாது நெஞ்சே உரை.

ஓன்றே நினைத்திருந்தேன் ஓன்றே துளிந்தொழித் தேன்
ஓய்க்கறையென் உள்ளத்தின் உள்ளடைந்தேன் - ஓன்றேகான்
கங்கையான் திங்கட் கதிர்முடியான் பொங்கொள்சேர்
அங்கையாற் காளாம் அது.

தொல்கல வினனவந்து சூழாமுன் தாழாமே
ஒல்கல வணங்கி உழையென்னும் - மெல்லியதோர்
கூற்றானைக் கூற்றுஞான் காய்ந்தானை வாய்திலங்கு
நீற்றானை நெஞ்சே நினை..

புந்தி கலங்கி மதிமயங்கி இறந்தவரைப்புறங் காட்டில் இட்டுச் 5
சந்தியில் வைத்துக் கடகம் செய்து தக்கவர் இடர் செந்தவிளக்கா
முந்தி அமரர் முழவின் ஒசை திசைக்கது வச்சிலம் பார்க்கார்க்க
அந்தியில் மாநடம் ஆடும் எங்கள் அப்பன் இடந்திரு வாலங்காடே.

திருச்சிற்றும்பஸம்

TEXT MESSAGES

Text messages and some emails are written very quickly using abbreviations for words and phrases.
abbreviations

OMG	= oh my God (=I'm very surprised)
OXOX	= hugs and kisses
PLS	= please
R	= are
ROFL	= rolling on the floor laughing (= that was very funny)
SPk	= speak
SUM	= some
SUMI	= someone
THX or TX	= thanks
TTYL	= talk to you later

திருச்சநுகாற்றுப்பகை

“நக்கீர் பால்கள்” திருமுறை-11

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரை யான் பின்செல்வேன் -பன்னிருக்கக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தி வாழ்வே.

1

குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் கூர்த்திந்தாய்
புன்றகலை பூதப் பொருப்படையாய் - என்றும்
இகளையாய் அழகியாய் ஏறுார்ந்தான் ஏறே
உளையாய்என் உள்ளத் துறை.

2

வீரவேல் தாகரவேல் வின்னோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்ககவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துறை.

3

இன்ன மொருகால் எனதிரும்பைக் குன்றுக்கும்
கொன்னவில்வேற் கூர்த்திந்த கொற்றவா - முன்னம்
பனிவேய் நெருங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தகிவேலை வாங்கத் தகும்.

4

அங்கு முகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல் தோன்றும் - எந்சில்
சூருகால் நினைக்கில் இருகாலுந் தோன்றும்
முருகா வென் ரோதுவார் முன்.

5

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருமகனே ஈசன் மகனே - ஒருக்க முகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

6

காக்கக் கடவியறீ காவாதிருந்தக்கால
ஆர்க்குப் பரமாம் ஆறுமுகவா - பூக்கும்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடங்கான் இரங்காய் இனி.

7

ஆற்றமுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி
நாடியல் மருங்கின் நவிலப் பாட
விகரயுறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிது) உவந்து
வரகத்து உறைதலும் உரியன் அதா அன்று

8

திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்நாச்பத்து

வற்றாக ஸாய்கை வளநாடு கண்டு மகைமேலிருந்த குறை
உற்றா ஸுனக்கு ஒரு பேருமிள்ளை உ-ஸயாள்தனக்கு மகனே
முத்தாடை தந்துவன் அழ யேளையான
முருகேசவென்றாலுயிருவித்தாராஶாக ஸயின்டீவேரி
வர வேணு என்றனரு கே.

காஞ்சுவாலங்காரி

குப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடு மைவரி ரற் கொட்டபடைந்த
விப்பாச நெஞ்சனை யீடேற்றுவாயிரு நான்கு வெற்பும்
அப்பாதி யாய்விழ மேருங் குவுஞ்கவின்ணாருமுய்யச்
சப்பாணி கொட்டியதை யாறிரண்டுடைச் சன்முகனே.

பொக்கக் குடிலிற் புகுதா வகைப்புண்ட ரீகத்தினுஞ்
செக்கக் சிவந்த கழல்வீரு தந்தருள் சிந்துவெந்து
கொக்குத் தறிபட் தெறிபட் ருதிரங்குமுகுமெனக்
கக்கக் கிரியுரு வக்கதீர் வேவல்தொட்ட காவலனே!

இராப்பகலற்ற விடங்காட்டி யானிருந் தேதுதிக்க
குராப்புனை தண்டையஞ் தாளருளாய்கரி ஷப்பிட்டநாள்
கராப்படக் கொன்றக் கரிபோற்ற நின்ற கடவுள்மெச்சும்
பராக்ரம வேல நிருத சங்கார பயங்கரனே.

நீயான ஓனவினோதந் தனையென்று நீயருள்வாய்
சேயான வேற்கந்தே செந்திலாய்சித்ர மாதரல்குல
தோயாவருகிப் பருகிப் பெருகித் துவளுமிந்த
மாயா வினோதமனோ துக்கமானது மாய்வதற்கே.

சிந்திக்கிலேனின்று சேவிக்கிலேன் தண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக்கி லேனென்றும் வாழ்த்துக்கிலேன் மயில்வாகனனைச்
சந்திக்கி லேன் பொய்யை நிந்திக்கி லேனுண்மை சாதிக்கிலேன்
புந்திக்கி லேசமுங்காயக்கி லேசமும் போக்குதற்கே.

விழிக்குத் துணை திருமென்மலர்ப் பாதந்கள் மெய்மைகுன்றா 6
மொழிக்குத் துணையுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோனும் பயந்த தனி
வழிக்குத் துணைவடி வேவுஞ்செங் கோடான் மயூரமுமே.

காவிக் கமலக் கழவுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருள்வாய்
தூவிக் குலமயில் வாகனனேதுனை யேதுமின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொழபிலாத் தனிக் கொடிபோல்
பாவித் தனிமனம் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே
நிருச்சிற்றம்பலம்

காஞ்சுரங்கூடுதி

ஆரும் பரிவே வணிசே வலெனப்
பாரும் பணியே பணியா யருள்வாய்
தேருங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாருந் தனியானை சகோ தரனே.

வகளபட் டக்கமா தொருமக் களெனும்
தகளபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளளபட் டெழுக் ரூருங் கிரியுந்
துகளபட் டுருவத் தொரு வே வலவனே.

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய
மநுவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்
கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

கெருவாய் மனமே கதிகேள் கரவா
திருவாய் வடிவே விரைதாள் நினைவாய்
சுருவாய் நெநுவே தகனதூள் படவே
விருவாய் விருவாய் வினையா வையுமே.

பேராகச யெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையேன் உழலத் தகுமோ
வீரா முதுகீர் படவேல் ஏறியுஞ்
கரா சுரலோ கதுரந் தரனே.

இல்லே யெனுமா கயயிலிட்டன நீ
பொல்லேன் அறியா கமபொறுத் திலையே
மல்லே புரிபன் னிருவா குவிலென்
சொல்லே புனையுஷ் சுடர் வேலவனே.

6

கரவா கியகல் வியுளார் கட்டசென்(ரு)
இரவா வககமெய்ப் பொருள்குவையோ
குரவா குமரா குவிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோ கதயா பரனே.

7

ஒழுகன் ஓர்தாநி

அஞ்ச லென் ரேயரு ளாய்முரு காவடியார்க் கருவும்
சஞ்சலந் திர்க்குந் தயாநிதி யேநின் தகைகமை கண்டு
கஞ்சனும் மாலுமுக் கண்ணனும் ஆயிரங் கண்ணனுமே
கெஞ்சி நின்றாருன் மலரடிக்கேகிறு பாகரனே.

1

கரனே முதலிய ராவன னார்துலங் கட்டறுத்துத்
திரமே வியதிரு மான் மரகாநின் திருவடியென்
சிரமேற் பதித்துச் சிவோகத்தி வேநின்று சிந்தத செய்ய
வரமே அருள்முரு காமயிலேறிய மாணிக்கமே.

2

மாணிக்கமொத்த மலர்த்தாள் தலையிதச வைத்துநித்தம்
பேணிப்பணிய வகைதெரிந்தாரும் பெயர்க்கரிய
வாணிப்பொன்னேயென தாவியு மியாக்கையு மார்க்கமெல்லாம்
காணிக்கையர்கத் தந்தேன் முருகாவெனைக் கண்டுகொள்ளோ.

3

திருச்சிற்றும்பவம்

கச்சிஸ்ஸிவாச்சானியர் (காந்திப்ராண்ட்) வாட்டத்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலி வளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான் மறை அறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்கம கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

1
திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யுவதை
விகட சக்கரன் மெய்பதம் போற்றுவாம்.

2
முவிரு முகங்கள் போற்றி முகம் பொழி கருணை போற்றி
ஏவருமந் துதிக்க நின்ற ஸ்ராவுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி யன்னான்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

TEXT MESSAGES

Text messages and some emails are written very quickly using abbreviations for words and phrases.

abbreviations

TXT ME	= text me
U	= you
U2	= you too
UR	= you are
W8	= wait

திருவேகஸ்திட்டஸார் திருவந்தாதி சிவதுதி

பட்மனத்துப் பிள்ளையார் பாடல் (திருமுறை-11)

அறம்தான் கீயற்றும் அவனிலும் கோடி அதிகம் இல்லம் 1
 தூறந்தான் அவனில் சுதகோடி உள்ளத் தூறவு கடையோன்
 மறந்தான் அறக்கற்று அறிவோடு இருந்தும்ஸரு வாதனை அற்று
 இறந்தான் பெருமயை என்சொல்லு வேண்கச்சி ஏகம்பனே.

பிறக்கும் பொழுது கொருவந்த தில்லை பிறந்து மன்மேல் 2
 இறக்கும் பொழுது கொருபோவ தில்லை இடைநடுவில்
 குறிக்கும் இச் செல்வம் சிவன்தந் ததென்று கொருக்க அறியாது
 இறக்கும் குராமருக்கு என்சொல்லு வேண்கச்சி ஏகம்பனே.

கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்து உருகி 3
 நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும் நின்அஞ் செழுத்தைச்
 சொல்லாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும் தொழாப்பிழையும்
 எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் வாய்க்கச்சி ஏகம்பனே..

அந்தமும் வாழ்வு மகத்தமட்டே விழியம்பொழுகு 4
 மெத்திய மாதரும் வீதி மட்டே விம்மி விம்மியிரு
 கைத்தல மேல் வைத்தமு மைந்தருஞ்சு காருமட்டே
 பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புன்னியப் பாவழுமே.

ஜயிரென்று திங்களா அங்கமெலாம் நெநாந்து பெற்றுப் 5
 பையலென்ற போதே பரிந்தெருத்துச் - செய்யவிரு
 கைப்புறத்தி வேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
 எப்பிறப்பிற் காண்பேன் இனி.

அரிசியோ நானிருவேன் ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - உருசியுள்ள
தேனே அயிர்தமே செல்வத் திரவியப்பு
மகனே எனவதமுத் தவாய்க்கு.

6

அன்னியிருவது அரிசியோ தாய்தலைமேல்
கொள்ளித்தன வைப்பேனோ கூசாமல் - மெல்ல
முகமேல் முகம் வைத்து முத்தாடி என்றன்
மகனே எனஅமைத் தவாய்க்கு.

7

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்றாறு நாள் சுமந்தே
அந்திபக லாச்சிவனை யாதரித்தத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
ஏரியத் தழல் மூட்டுவேன்.

8

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள் மேலும்
கட்டிலிலும் வைத் தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்
சிறுகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறுகிலிட்டுத் தீழுட்டு வேன்.

9

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெலுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீழுட்டு வேன்.

10

விருத்தம்

முன்னையிட்ட தீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்ட தீ தென்னி லங்ககயில்
அன்னையிட்ட தீ அடிவயிற்றிவே
யானுமிட்ட தீ முழ்க முழ்கவே.

11

வென்பா

வேகுதே தீயதனில் வெந்து பொடி சாம்பல்
ஆகுதே பாவியேன் ஜயகோ!-மாகக்
குருவி பறவாமல் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளாத்தெருத்த கை.

12

வெந்தாளோ சோனகிரி வித்தகா நின்பத்தில
வந்தாளோ என்னை மறந்தாளோ சந்ததமும்
உன்னை நோக்கி உகந்து வரங்கிடந் தென்
தன்னையே ஈன்றெருத்த தாய்.

13

வீற்றீருந்தாள் அன்னை வீதி தனிலிருந்தாள்
நேற்றிருந்தாள் இன்று வெந்து நீரானாள் - பால்தெனிக்க
எல்லீரும் வாருங்கள் ஏதென்று இரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமே யாம்.

14

அடிநின்ற குழல் அகோசரம் மாலுக் கயற்கலரின்
முடிநின்ற குழமடி காண்பரி தாயிற்றுக் கார்முகிலின்
இடிநின்ற குழகுரல் ஏறுடை ஏகம்ப யாம்ஏங்நுனே
வடிநின்ற குலப் பகடயுடை யாகய வணங்குவதே.

15

உடற்கூற்று வன்னைம்

ஒருமடமாதும் ஒருவனுமாகி
இன்பசுகம்தரும் அன்புபொருந்தி
உனர்வுகலங்கி ஒழுகியவிந்து
ஊருச்சேரானித மீதுகலந்து
பனியிலோர் பாதி சிறுதுனிமாது
பன்றியில் வந்தபு குந்துதிரன்டு
பதுமம் அரும்பு கமடம் இதென்று பார்வை
மெய்வாய் செவி கால் ககக்களைன்ற
உருவழுமாகி உயிர் வளர்மாதம்

16

ஓன்பதும் ஓன்றும் நிறைந்து மடந்தை
உதரம் அகன்று புவியில் விழுந்து
யோகமும் வாரமும் நானுமறிந்து.

புதமும் கரணம் பொறிகளைம் புலனும் 17
பொருந்திய குணங்களோர் முன்றும்
நாதமுங் கடந்த வெளியிலே நீயும்
நானுமாய் நிற்கும் நானுளதோ
வாதமுஞ் சமய பேதமுங் கடந்த
மனோலய வின்ப சாகரனே
ஏதுமொன் றறியேன் யாதுநின் செயலே
இறைவனே ஏக நாயகனே

பிறவா திருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டால் 18
இறவாதிருக்க மருந்துண்டு கானிது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்த்தில்லை அம்பலவாணர் அடிக்கமலம்
மறவா திருமன மேயது கான்நல் மருந்துனக்கே.

நெஞ்சுப்பான மேனியார் செங்காட்டில் ஆத்தி நிழலநுகே 19
இருப்பார் திருவுளம் எப்படியோவின்னம் என்கன அன்கனக்
கருப்பா சயக்குழிக்கே தள்ளுமே கண்ணன் காணரிய
திருப்பாத மேதகுமோ தெரியாது சிவன்செயலே.

வந்திகண் டாய்அடி யாகரக்கண் டாவ்மற் வாதுநெஞ்சே 20
சிந்திகண டாய்அரன் செம்பொற் கழல்திரு மாமருகூச்
சந்திகண் டாயில்லை யாயின் நமன்தமர் தாங்கொருபோய்
உந்திகண் டாய்நிர யத்துன்னன வீழ்த்தி உலக்குவரே.

கக்யொன்று செய்ய வழியொன்று நாட கருத் தொன் ஏறண் ண
பொய்யொன்று வஞ்சக நாவெவான்றுபேசப் புலால் கமமும் 21
மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான்
செய்கின்ற பூசை எவ்வாறு கொள்வாய் வினை தீர்த்தவனே.

வாளான் மகவரிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாது சொன்ன
சூளால் இளமை துறக்கவல் லேனல்லன் தொன்றுசெய்து
நாளாற்ற கண்ணிடந் தப்பவல் லெனல்லன் நாளினிச்சென்று
ஆளாவ தெப்படியோ திருக்காளத்தி அப்பருக்கே.

22

முப்போதும் அன்னம் புசிக்கவும் தூங்கவும் மோகத்தினால்
செப்போ திளமுலை யாருடன் சேரவுஞ் சீவன் விரும்
அப்போது கண்கலக்கப் படவும் அமைத் தாயையனே
எப்போது காணவல் லேன்திருக் காளாத்தி யீச்சுரனே.

23

பூதங்களற்றுப் பொறியற்றுச் சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங் குணமற்றுப் பேராசை தானற்றும் பின்முனற்றுக்
காதங் காரணங்கழுமற்ற ஆனந்தக் காட்சியிலே
ஏதங் ககளத்திருப்பேன் இறகவா கச்சியேகப்பனே.

24

தன்மையிற் குன்றாத் தவத்தோர் இகமையவர் தாய் வணங்கும்
வன்மையிற் குன்றா மதிற்கச்சி ஏகம்பர் வன்கயிலைப்
பொன்மயிற் சாயலுஞ் சேயரிக் கண்ணும் புரிகுழலும்
மென்மையிற் சாயும் மருங்குனுங் காதல் விளளந்தனவே.

25

தெளிதரு கின்றது சென்றென் மனம்நின் திருவடிவந்
தெளிதரு நின்னருட் கையம் இனியில்லை அந்திச்செக்கர்
ஒளிதரு மேனிஎம் ஏகம்ப னேனன் றுகந்தவர்தாள்
தெளிதரு தூளினன் றன்தலை மேல்வைத்த தன்மைபெற்றே.

26

மின்களென் றாரசடை கொண்டலென் றார்கண்டம் மேனி வண்ணம் 27
பொன்களென் றார்வெளிப் பாருதம் பொன் அடி பூண்டுகொண்ட
என்களென் றாலும் பிரிந்தறி யார் கச்சி ஏகம்பத்தான்
தன்களென் றாருல கெல்லாம் நிலைபெற்ற தன்மைகளே.

மெய்த் தொண்டர் செல்லும் நெறி அறியேன்மிக நற்பணிசைய
கைத் தொண்டர் தம்மிலும் நற்றொன் உவந்திலன் உன்பதற்கே
பொய்த் தொன்று பேசிப் புறபுற மேஉன்கனப் போற்றுகின்ற
இத் தொண்டனேன் பணிகொள்ளுதியோ கச்சி ஏகம்பனே.

ஏகம்பனே என்கன ஆள்பவனே இமை யோர்க்கிரங்கிப்
போகம்பன் னாளுங்கொருக்கின்ற நாயக பொங்குமஜவாய்
நாகம்பொன்னாரம் எனப்பொவி வற்றுநன் ஞீறணியும்
ஆகம்பொன் மாமலை ஒப்பவனே என்பன் ஆதரித்தே

தரித் தேன் மனத்துன் திகழ்தரு நாமம் தடம் பொழிவ்வாய்
வரித் தேன் முரல்க்கசி ஏகம்ப னேன்றன் வல்வினைகயை
அரித் தேன் உனைப்பணி யாதவர் ஏழைமை கண்டவரைச்
சிரித் தேன் உனக்கடி யார் அடி பூணத் தெளிந்தனனே.

பெற்றுகந் தேன்என்றும் அர்ச்சனை செய்யப் பெருகுநின்சீர்
கற்றுகந் தென்என் கருத்தினி தாக்கச்சி ஏகம்பத்தின்
பற்றகந் தேறும் உகந்தவ னேபட நாகக்கச்சின்
சுற்றுகந் தேர் விடை மேல்வரு வாய்ந்தின் துகணயடியே.

வணக்கம் தலைநின் திருவடிக் கேசெய்யும் தமயல்கொண்டோர் 32
இனக்கன்றி மற்றோர் இனக்கறி வோமல்லம் வல்லரவின்
குணக்குன்ற வில்லி குளிர்க்கசி ஏகம்பங் கூடினல்லாற்
கணக்கன்று மற்றொரு தேவரைப் பாருங் கவிநலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்விஸ்ராண்ட் (திருத்தொண்டர் புராணம்)

சிவதுதி

சேர்க்கிழார் பெருமான் அருளியது (திருமுறை -12)

உல கெலா முனர்ந் தோதற் கரியவன் 1
நிலவு வாவிய நீர்மலி வேகீயன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாருவான்
மலர் சி வம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

கற்பனைக் கடந்தசோதி கருகணயே உருவமாகி 2
அற்புதக் கோலம் நீடி அருமகறைச் சிற்ததின் மேலாம்
சிற்பர வியோமமாகும் திருச் சிற்றம்பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

வேதநாயகனே போற்றி விண்ணவர் தகவலா போற்றி 3
மாதொரு பாகாபோற்றி மறுசம யங்கண் மாளப்
பேதகஞ்செய்வாய் போற்றி பிஞ்சுகா போற்றி யான்செய்
பாதக மகனத்தும் தீர்க்கும் பராபரா போற்றி போற்றி.

கவய நீருக மாமகழ மன்னுக 4
மெய் விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
கசவ நன்நெறி தான்தழைத் தோங்குக
தெய்வவேண்டிரு நீறு சிறக்கவே

வாழ்த்து - பெரிய பூராண பழைய ஏட்டுப் பிரதிப் பாடல்

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று உளார் அடியாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

5

ஆதியாய் நடுவும்மாகி அளவிலா அளவுமாகிச்
சோதியாய் உனர் வுமாகித் தோன்றிய பொருஞுமாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பென்னுமாய் ஆணுமாகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

6

நன்கும் பேரருள் நெறியே வந்தனன்று நல்லூரில்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கி மகிழ்ந் தெழும் பொழுதில்
உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின் ரோம் என்றவர் தஞ்
சென்னிமிதசப் பாதமலர் கூட்டினான் சிவபெருமான்

7

வானுலகும் மன்னுலகும் வாழ்மகற வாழப்
பான்கமதரு செய்யதயிழ் பார்மிகை விளங்க
நூனமத ஜந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
ஆகனமுக கனப்பரவி யஞ்சவி செய்கிற்பாம்.

8

வேதநெறி தழைத் தோங்க மிகுகசவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பகரபொலியப் புதிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகவித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத் தொண்டு பரவுவாம்!

9

தன்னளிவென் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மன்னவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழைசொரிந்தார்
அன்னைவன் கண்ணெதிரே அனைவீதி மழவிடைமேல்
வின்னவர்கள் தொழுநின்றார் வீதிவிடங்கப் பெருமான்.

10

தெண்ணிலோ மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன் திருநடம் கும்பிடப் பெற்று 11
மன்னிலே வந்த பிறவியே எனக்கு வாலிதாம் இன்பமாம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிந்தீர் சொரியக்கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

மாச இலாத மணி திகழ் மேனிமேல் 12
பூசும் நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்
தேசினால் எத்தினசயும் விளக்கினார்
பேச ஒண்ணாப் பெருமை பிறங்கினார்.

நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும் 13
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
மன்றஆரும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலம் மறவாகை
குன்றாத உனர்வு உடையார் தொண்டர்ஆம் குணம்மிக்கார்

இறவாத இன்ப அங்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார் 14
பிறவாகை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்பு உன்டேல் உன்னையென்றும்
மறவாகை வேண்டும் இன்னும் வேண்டுநான் மிகிழ்ந்து பாடி
அறவா! நீஆரும் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்களன்றார்.

ஜந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள 15
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்ததையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்து சாத்துவிக்கே யாக
இந்துவாழ் சுடையான் ஆருமானந்த
எல்லவையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

கவய நீருக மாமகழ மன்னுக
மெய் விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்நெறி தாம் தழழுத் தோங்குக
தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே.

16

சோதிமுத்தின் சிவிகை குழ்வந்துபார்
மீதுதாழ்ந்து வெண்ணீர்றூழளி போற்றிநின்
ராதியாரருளாதலில் அஞ்செழுத் தோதி
ஏற்னார் உய்ய உலகெலாய்

17

சொல்லுவ தறியேன் வாழி! தோற்றிய தோற்றும் போற்றி!
வல்லைவந் தருளி என்கன வழித் தொன்டு கொன்டாய் போற்றி
எல்லையில் இன்பவெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி!
தில்லையம் பலத்து ளாரும் சேவடி போற்றி! என்ன.

18

திருவினங்யாடற் புராணம்

மல்குக வேத வேள்வி வழங்குக சுரந்து வானம்
பல்குக வளங்கள் எங்கும் பரவுக அறங்கள் இன்பம்
நல்குக உயிர்கட்கு எவ்லாம் நான்மறை சைவம் ஒங்கிப்
புல்குக உலகம் எவ்லாம் புரவலன் செங்கோல் வாழ்க.

திருச்சிற்றும்பலம்

TEXT MESSAGES

Text messages and some emails are written very quickly using abbreviations for words and phrases.

WAN2 = want to

WKND = weekend

XLNT = excellent

:-) = I'm happy

:- > = I'm very happy

:- (= I'm sad

:- < = I' very sad

திருப்பகட் அருள்கிரிநாதர் அருளியது

ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாருமுகம் ஒன்றே
 சங்குடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
 கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்க்குமுகம் ஒன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
 மாறுபடு குரரை வததத்த முகம் ஒன்றே
 வள்ளியை மணம் புணர் வந்தமுகம் ஒன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
 ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்தபெரு மாளே.

ஏதிரி லாத பத்தி தனைமேவி
 இனிய தானி கனப்பை யிருபோதும்
 ஜிதய வாரி திக்கு ஏறவாகி
 எனது னேசி றக்க அருள்வாயே
 கதிர்காம வெற்பி ஒற்றைவோனே
 கனக மேறு மொத்த புயவீரா
 மதுர வாணி யுற்ற கழலோனே
 வழுதி கூனி மிர்த்த பெருமாளே.

சோடிமுந்த அன்றிலைப் போல்	துயரமானேன்
தோகைமயில் வாயில் அகப்பட்ட	சர்பமானேன்
காருகளில் இனம் பிரிந்த	கலைகளானேன்
கருங்கடலில் காற்றுடிக்கும்	கப்பலானேன்
இருகின்ற பாய்மரத்தின்	கர்பமானேன்
பாருபட நான்றியேன் பழனி	மலையப்பா
பச்சைமயில் மீது வந்து	இரட்சிப்பாயே.

இகசந்த ஏறும் கரியுரி போர்கவயும் எழில் நீறும்
 இலங்கு நூலும் புலியத னாடையு மழுமானும்
 அகசந்த தோரும் சிரமணி மாகலயு முடியீதே
 அனிந்த ஈசன் பிரிவுடன் மேவிய குருநாதா
 உசந்த குரன் கிளையுடன் வேரற முனிவோனே
 உகந்த பாசக் கயிரோடு தூதவர் நவியாதே
 அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேவணும்
 அமைந்த வேலும் புயமிசை மெவிய பெருமாளே.

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே 5
 சஞ்சலந் துஞ்சித் தீரியாதே
 கந்தனென் றென்றுற் றுகனநாலும்
 கண்டு கொண்டன்புற் றிடுவேனோ
 தந்தியின் கொம்பைப் புணர் வோனே
 சங்கரன் பங்கிற் சிகவபாலா
 செந்திலங் கண்டிக் கதிர் வேலா
 தென்பரங் குன்றிற் பெருமாளே.

கருப்பத் தூறிப் பிறவாதே 6
 கனக்கப் பாருற் றுழலாதே
 திருப் பொற் பாதத் தநுபுதி
 சிறக்கப் பாவித் தநுள்வாயே
 பரப் பற்றாநக் குரியோனே
 பறத்தப் பாலுக் கணியோனே
 திருக்ககச் சேவற் கொடியோனே
 செகத்திற் சோதிப் பெருமாளே.

சுரணகம் லால யத்தைத் அரைநியிட நேர மட்டில்
 தவமுகறதி யானம் வைக்க - அறியாத
 சடகசட மூட மட்டி பவவினையி லேச ஸித்த

தமியன்மீடி யால்ம் யக்க - முறுவேனோ
 கருணைபுரி யாதி ரூப்ப தெனகுறையி வேகள் செப்பு
 கயலைமலை நாதர் பெற்ற - குமரோனே
 கடகுபுய மீதிரத்ந மனியனிபொன் மாகலை செச்சை
 கமழுமண மார்க டப்ப - மனிவோனே
 தருணமிதை யாழி குத்த கனமதூரு நீள்ச வக்ய
 சகலசெல்வ யோக மிக்க - பொருவாழ்வ
 தகைகமைசிவ ஓன முத்தி பரகதியு நீகோ உத்து
 தவிபுரிய வேணு நெய்த்த - வடிவேலா
 அருணதள பாத பத்ம மதுநிதமு மேது திக்க
 அரியதமிழ் தான ஸித்த - மயில்வீரா
 அதிசயம நேக முற்ற பழனிமலை மீது தித்த
 அழகதிரு வேர கத்தின் - முருகோனே.

அதிமுதனாளில் எந்தன் தாயுடவிலே யிருந்து 8
 ஆகலமாகி நின்று புவி மீதில்
 ஆசையுடனே பிறந்து நேசமுடனே வளர்ந்து
 ஆஸுகணாகி நின்று விளையாடி
 புதலாமலா மகலைந்து மாதருடனே கலந்து
 புமிதனில் வேணுமென்று பொருள் தேடி
 போக மதிலே உழன்று பாழ் நரகெய்தாமலுன்றன
 புவடிகள் சேர அங்பு தருவாயே.

நீலங் கொள் மேகத்தின் மயில்யீதே 9
 நீவந்த வாழ்வைக்கன் தனாலே
 மாலர் கொண்ட பேதைக்குன் மணம்நாறும்
 மார்தங்கு தாரைத்தந் தருளாயே
 வேல் கொண்டு வேலைப்பன் டெறிவோனே
 வீரங்கொள் சூராக்குங் குலகாலா
 நாலந்த வேதத்தின் பொருளோனே
 நாளென்று மார்த்தும் பெருமானே.

இறவாமற் பிறவாமல் எனனயாள்	சற்குரவாகிப்	10
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத்	தருவாயே	
குறமாகதைப் புணர் வோனே குகனேசர்	குமரேசா	
கறையானைக் கினளயோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.		
 பக்தியால் யானுகைனப்	பலகாஜும்	11
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி	
முத்தனா மாறைனபை	பெருவாழ்வின்	
முத்தியே சேர் வதற்	கருள்வாயயே	
உத்தம ஞானசற்	குணர் நேயா	
ஒப்பிலா மாமனிக	கிரிவாசா	
வித்தகா ஞானசத	திநிபாதா	
வெற்றிவே வாயுதப	பெருமாளே.	
 துள்ளுமத வேள்கைக்க	ககணயாலே	12
தொல்லை நெருநீலக்	கடலாலே	
மெள்ளவரு சோலைக்	குயிலாலே	
மெய்யுருகு மானைத்	தமுவாயே	
தெள்ளுதமிழ் பாடத்	தெளிவோனே	
செய்யகும் ரேசத்	திறலோனே	
வள்ளல்தொழு ஞானக்	கழலோனே	
வள்ளி மனவாளப்	பெருமாளே.	
 அகரமுமாகி அதிபனுமாகி அதிகமுமாகி	- அகமாகி	13
அயனெனவாகி அரியெனவாகி இனிமையுமாகி - அவர் மேலாய்		
இகரமுமாகி எவகைளமாகி இனிமையுமாகி - வருவாளே		
இருநிலம்தீவ் எனியனும் வாழ எனதுமுனோடி - வரவேணும்		
மகபதியாகி மருவும் வலாரி மகிழ்களி கூரும் - வடிவோனே		
வளமுறை வேடனருளிய பூதச மகிழு கதிர்கா - முடடேயேனே		
செககண சேகு தகுதிமிதோதி திமியென ஆடு - மயிலோனே		
திருமலிவான பழமுதிர் சோலை மலைமிசைமேவும் பெருமாளே.		

வசன மிக வெற்றி	மறவாதே	14
மனது துயராற்ற	ஓழலாதே	
இசை பயில சடாச்	ரமதாலே	
இகபர செளபாக்கியம்	அருள்வாயலே	
பச பதி சிவாக்கியம்	உணர்வோனே	
பழனிமலை வீற்ற	ருளும்வேலா	
அசுரர் கிளன மாள	மகிவாட்டி	
அமரர் சிகிற மீட்ட	பெருமாளே.	

உம்பர்தருத் தேநுமணிக் - கசிவாகி	15
ஓண்கடவிற் ரேனமுகத் - துணர்வுறி	
இன்பரசத் தேபருகிப் - பலகாலும்	
என்றனுயிர்க் காதரவுற் - றருள்வாயே	
தம்பிதனக் காகவனத்..தகணவோனே	
தந்ததவலத் தாலருள்கைக் - கனியோனே	
அன்பர்தமக் கானநிலைப் - பொருளோனே	
ஐந்துகருத் தானுமுகப் - பெருமாளே	

இயலிசை ஒசித வஞ்சிக்	கயர்வாகி	16
இரவுபகல் மனது சிந்தித்	துழலாதே	
உயர்கருணை புரிய மின்பக்	கடல்முழ்கி	
உனையெனது ளரிய மன்பைத் தருவாயே		
மயில் தகர்த விடையரந்தத் தினைகாவல்		
வனசகுற மகனை வந்தித் தகணவோனே		
கயிலைமலை யனைய செந்நிற் பதிவாழ்வே		
கரிமுகவ னினைய கந்தப் பெருமாளே.		

முத்தத்தரு பத்தித் திருநகை	17
அத்திக்கிகிற சத்திச் சுவனை	
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர - எனவோதும்	

முக்கட்பா மற்குச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித் திருவரும்
 முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரும் - அடிபேணப்
 பத்துத்தலை தத்தக் கணனதொடு
 ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில் - இரவாகப்
 பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
 பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
 பஷ்டதொடு ரதித்தருள்வதும் - ஒருநாளே
 தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொக்கந டிக்கக் கழகொடு - கழுதாடத்.
 திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
 தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
 சித்ரப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக - எனவோத
 கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிகச
 குக்குக்குகு குக்குக் குக்கு
 குத்திப்புகதை புக்குப் பிடியென - முதுகூகை
 கோட்புற்றெழு நட்பற் றவுணரை
 வெட்டிப்பவி யிட்டுக் குலகிரி
 குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவல - பெருமாளே.

இருவினையின் மதிமயங்கித் திரியாதே 18
 எழு நரகி ஓழலு நெஞ்சுற் றகலயாதே
 பரமகுரு அருள் நினைந்திட் ஞார்வாலே
 பரவு தரிசனையை என்றற் கருள்வாய்யே
 தெரிதமிழழ உதவுசங்கப் புலவோனே
 சிவனருவும் முருக செம்பொற் கழலோனே
 கருணை நெறிபுரியும் அன்பர்க் கெளியோனே
 கனகசபை மருவு கந்தப் பெருமாளே.

நவக்கிரக ஸ்தோத்ரம்

வேயிறு தோழிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீசனை தடவி
 மாசரு திங்கள் கந்தக முடிமேலணிந்து
 என் உளமே புகுந்த அதனால்
 ஓயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன்
 வெள்ளி சனி பாம்பிரன் ருமுடனே
 ஆசரு நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே

திருச்சிற்றும்பலம்

ஐம்பெரும் பாதகம்

கொலை, களாவி, பொய்க்கறு, கள்ளுண்ணே, குருநீந்தை

ஐம் பூதம்
 நிலை, நீர், தீ, காற்று, வெளி.

30 ஐந்துணவு

ஷக்கப் படுவன், நக்கப்படுவன், பருக்கப்
 படுவன், விழுங்கப்படுவன்,
 எல்லப்படுவன்

கடவுள் கிறைவன்

கடவுள் என்பது:— பெறுப் பெயராகுட். ஒரு உருவத்தை
 மறைத்து காட்டுகின்றது. கடவுள் இருக்கின்ற ரூ. கிள்கையா
 என்பது மக்களின் மனதிலையைப் பெறுத்தது.
 கிறைவன் என்பது:— ஆன் என்பதைக் காட்டுகின்றது.
 ஆனின் அதிகாரம் உயர்ந்திருக்கின்றது..

விர்த்து நாளைவலி விழ்ணு (திருமால்) துதி

ஓம் நமோ நாராயணாய ஓம் நமோ நமோ
 ஓம் நமோ நாராயணாய ஓம் நமோ நமோ
 ஆதிமுலமான வசஷ்மி காந்தகன
 ஓம் நமோ நாராயணாய ஓம் நமோ நமோ

1
 மனிவியல் சூழ் அயோத்தி இனில்
 தசுரதன் தன் மகவாக மகத்திற்றோன்றி
 யணிகெனும் சீதையை மனந்து
 கரநாதி நிஶாசர்கள் அறக்கடிந்து
 தினிபுய இராவணன் முதலோர் தமச்செகுத்துத்
 தேவர்பயம் தீத்தழித்து
 பணியகனுமேல் கன்வளரும் பரந்தாமன்
 அடித்துகண என்பற்றதாமே..

2
 வெள்ளியங் கிரியை மீதே
 வேரோடும் எடுத்த வீரக்
 கன்னவன் புயனாகலந்தும்
 கனகமா மெளவிபத்தும்
 துண்ணியம் புவிமேல் வீழ

சீருக்கண தொடுத்துவிட்ட
வன்னலம் புயமே அன்னால்
மலரடி வணக்கம் செய்வாம்.

வானவர் துயகரப் போக்க
வன்கமசேர் அயோத்தி வந்த
போனமாம் வஸ்துவாய்
அனாவுல களந்த மாயன்
தானவர் தழையொழித்து
தகைபெரும் பதவியீந்து
மானிலத் தோர்களேத்த
வைகுந்தம் ஏகினானே.

சுரர் முதலோர் ஏற்றெருக்க கற்றுானில்
நரசிம்ம சொருபமாகி
இரண்யன் வல்லுயிர் குடித்து
வூரி நமோ நமோ வென்று உள்ளிரங்கி நிற்கும்
சீரு மதகல பிரகலாதனனை அழித்து
உலகமுய்ய திருவரவில்
அறிதுயில் கொண்ட மாந்தோன்
என் சிந்ததயினில் தெளியும் தேவதேவே.

ஆரணனை யாரணத்துட் பொருளையண்ட
மளந்தாகன யளக்கரிய வாடலாகனக்
காரணனைக் கரணங்கள் கடந்தோன் றன்னைக்
கண்மணியைக் கண்மணிக்குள் வொளியாய் நின்ற
பூரணனை பூரணப்பொற் கலசக் கொங்கக
பூமாது நாயகனைப் பொருவிற் செங்கக
வாரணனை வாரணமுன் வந்து தோன்று
மாதவனைக் காதலுடன் வணங்கி வாழ்வோம்.

4

5

6

செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே
நெடியானே வேங்டவா நின்கோயி வின்வாசல்
அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்
படியாய்க் கிடந்து உன் பவளவாய் கான்பேனே.

7

திருமழிசைஆழ்வார்

தீராத மனக்காதல் தொண்டர் தங்கள் குழாங் குழுயித
திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடி
ஆராத மனக கழிப்போடமுத கண்ணீர் மகழ சோர
நினைந்துருகி ஏத்தி நாளும்
சீராந்த முழவோகை பரகவ காட்டும் திருவரங்கத்து
அரவனையில் பள்ளி கொள்ளும்
பேராழி அம்மானைக் கண்டு துள்ளிப் புதலத்தில் என்று
கொலோ புரளும் நாளே.

8

ஐனின் மேய ஆவிநீ உறக்கமோ குணர்ச்சி நீ
ஆனில் மேய ஜந்தும் நீ அவற்றுள் நின்ற தூய்மை நீ
வானினோடும் மண்ணும் நீ வளங்கடற் பயனும் நீ
யானும் நீய தன்றியெய் பிரானும் நீ இராமனே.

9

அத்தனாகி அன்னையாகி ஆளும் எம்பிரானுமாய்
ஒத்தொவ்வாத பல்பிறப்பொழிந்து நம்மை ஆட்கொள்வான்
முத்தனார் முகுந்தனார் புகுந்து நம்முன் மேவினார்
எத்தனார் இடர்க்கடல் கிடத்தியேழு நெஞ்சமே.

10

பச்சைமா மலைபோல் மேனி பவளவாய் கமலச் செங்கண்
அச்சுதா அமரரேரே ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவை தவிர யான்போய் இந்திரலோகமானும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமா நகருளானே.

11

வாடி னேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
 பெருந்துயர் இரும்பையில் பிறந்து
 கூடினேன் கூடி இகளையவர் தம் மோ
 டவர்த்தும் கலவியே கருதி
 ஒடினேன் ஒடி உய்வதோர் பொருளால்
 உணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து
 நாடினேன் நாடி நான்கண்டு கொண்டேன்
 நாராயணா வென்னும் நாமம்.

12

அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக
 இன்புருகு சிற்கதை இருதிரியா - நன்புருகி
 ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன் நாரண்யர்க்கு
 ஞானத் தமிழ் புரிந்த நான்.

13

யானே தவங்செய்தேன் ஏழ்ரிறப்பும் எப்பொழுதும்
 யானே தவழுக்கடயேன் எம்பெருமான் - யானே
 இருந்தமிழ் நன்மாகலை இணையடிக்கே சொன்னேன்
 பெருந் தமிழன் நல்வேன் பெரிது.

14

புண்ணார் உடற்பிறவி போதுமெனக்கும் முனக்கும்
 என்னா திருந்த தினிப்போதும் - கன்னா
 குழற்காளாய் தென்னரங்கக் கோயிலாய் நின்பொன்
 கழற் களாய் நின்றேகனக்கா.

15

சுடர்மா மணிநிறத் தூயவனே தொடர் இன்பதுன்புக்கு
 இடமாம் சனனம் ஒழித் தெனை ஆள் இகலே விகளத்த
 தடமார் கராவிற் பயந்துள்ளம் நெந்துகுனத் தஞ்சமென்ற
 கடமா அளித்த திருவல்லிக் கேள்கிக் கருமுகிலே.

16

குவம்தரும் செல்வம் தந்திரும் அடியார்
படுதுயர் ஆயின எல்லாம்
நிலந்தரும் செய்யும் நீள்விசம்பு அருளும்
அருளளாரு பெருநிலம் அளிக்கும்
வலம்தரும் மற்றும் தந்திரும் பெற்ற
தாயினும் ஆயின செய்யும்
நலம்தரும் சொல்லவ நான்கண்டு கொண்டேன்
“நாராயணா” என்னும் நாமம்.

17

அயல் நின்ற வல்வினையை அஞ்சினேன்: அஞ்சி
உயநின் திருவடியே சேர்வேன் - நயம்நின்ற
நன்மாகல கொண்டு “நமோநாராயணா” என்னும்
சொன்மாகல கற்றேன் தொழுது.

18

(பொய்க்கயாழ்வார்)

விஞ்ஞானத்தில் தமிழ்க்கலை..! பறதும்

இறைவன் படைத்த உயிர்களின் குணங்களையும்
மாணித்துவின் வாழ்வியல் விழுஞ்யங்களையும்
வழிவாங்களையும், வளர்ச்சியின் பறுப்புறியதையும்,
கலைச்சார்-நுணுக்கங்களையும் நைர்க்கை அண்ணையின்
படைப்புக்களையும், செயற்கைத்தந்த விஞ்ஞானத்தின்
அறிவியல், தொழில் நுட்பங்களையும் முனிவர்கள், படைத்த சமய,
சங்கத், கலை, குலக்கியல், பூரண இதிகாசங்களையும், ஸ்ரீதூர்கள்
வழத்து, சிற்பங்கள், சித்திரத்தின், வழிவாங்களையும்,
நடை, நடன படைப்புக்களையும், பறதுக் கலையினுள் புகுத்து
பறது, பாவ, ராக, தாளம் ஆகிவருற்றுனுள் அடக்கி, உக்கள்முன்
கலையாக தருவதே பறத நாட்டியலெனும் பறதுக் கலையாகும்.

ஜஸ்ட் நாடாவலி

வற்றிகரகதனே சுறணம் சுறணம் ஜயப்பா
 அனாதிமுலப் பொருளே சுறணம் ஜயப்பா
 பறம் தயாள குணாளா சுறணம் ஜயப்பா
 பரந்தாம் ஜயதூரக நாமா ஜயப்பா (கரிகர்)

பந்தள குந்தள சுந்தர சந்தரா ஜயப்பா
பாண்டிய ராஜ குமாரா சரணம் ஜயப்பா
சந்தன வர்ன சுவல்ன தரீரா ஜயப்பா
சபரி கிரீசா க்ருதுய குகேச ஜயப்பா (கரிகர)

அன்னதான வில்தார உதாரா ஜயப்பா
அகிலலோக சுரணாகது ரஷக ஜயப்பா
என்னயும் ஏற்றநுள் செய்தாய் சுரணம் ஜயப்பா
ஏகமோக சய்யன குருநாதா ஜயப்பா (கரிகர)

பொருள்களைச் சிற முத்திரை காட்டிய ஜயப்பா
புண்ணியபம்பாதீர் விகாரி ஜயப்பா
மருவும் அகல்திய வாசக ரமணா ஜயப்பா
மந்கள் வாழ்வு வழங்கிட வா வா ஜயப்பா

என்றும் மங்காத மங்கள வாழ்வு வழங்கிட வா வா ஜயப்பா
 கரிகரசுதனே சரணம் சரணம் ஜயப்பா
 அனாதிமூலப் பொருளே சரணம் ஜயப்பா
 ஸ்ரீ தர்ம சாஸ்தா பவாரி மாம
 ஸ்ரீதர்மசாஸ்தா பாகிமாம் ஸ்ரீ சபர்சா பாகிமாம்
 மனிகண்டனே ஸ்ரீ பாகிமாம்.
 ஜய கல்நாசனனே ஸ்ரீ பாகிமாம்.
 மோகினி சுதனே மோகனஞ்சூபா மோகம் அகற்றுக்பாலகனே
 மன்புலகாலம் இதா வன்னல்லோ
 (நின்) மனிமாலையும் கழுத்தில் வீணல்லோ
 மனசாகேயும் அவிஞ்ச போயல்லோ
 என்னே காத்திரு ஸ்ரீ பாலனே
 ஸ்ரீதர்ம சாஸ்தா பாவறிமாம்
 வன்புலிமுதுகில் கயறிய பகவான் வன்கயற்று கஞ்கனே
 (நின்) ஸ்வய சூபத்தே ஞங்கள் காணுவன்
 மலையாகயும் கடந்து வந்நல்லோ
 மனிபீடத்தில் வாழும் தெய்வமெ-
 ஞங்கனை காத்திருக் ஸ்ரீ பாலனே

திருச்சிற்றம்பலம்

◆ ◆ ◆
மொழி..!

உண்ணினீ கருத்தெயுடு உண்ணையெடு
 வெளிப்படுத்துவதற்கு.
 உதவுச் சூலிக்குறியீட்டு தொகுதியாகுட்டுத்தெழுறையில்
 கிட்டத்தட்ட 600 மொழிகள் குண்று ஒருச்சில்லறது.
 300 மொழிகள் ஏதேந்தும் பேச்சும் வகாண்மூருக்கிள்றது
 05 மொழிகள் 2000 ஆண்டு பழுவையானது.
 2500 ஆண்டுகள் பழுவையானது தழுவிமாநது।

ஜீஸ் விதிநடைச் சுரணங்கள்

சவாமியே ஜயப்பா	ஜயப்பா சவாமியே
பன்னிக்கட்டுச்	சபரிமலைக்கு
சபரிமலைக்கு	பன்னிக்கட்டு
கன்னிக்கட்டு	சபரிமலைக்கு
சபரிமலைக்கு	கன்னிக்கட்டு
நெய்யபிழேகம் சவாமிக்கு	
சவாமிக்கு நெய்யபிழேகம்	
கற்பூர் தீபம்	சவாமிக்கு கற்பூரதீபம்
பகவானே பகவதியே	பகவதியே பகவானே
தேவனே தேவியே	தேவியே தேவனே
ஈச்வரனே ஈச்வரியே	ஈச்வரியே ஈச்வரனே
சவாமியே சரணம்	ஜயப்ப சரணம்
ஜயப்ப சரணம்	ஸ்வாமி சரணம்
பகவான் சரணம்	பகவதி சரணம்
பகவதி சரணம்	பகவான் சரணம்
தேவன் சரணம்	தேவி சரணம்
தேவி சரணம்	தேவன் சரணம்
ஈச்வரன் சரணம்	ஈச்வரி சரணம்
ஈச்வரி சரணம்	ஈச்வரன் சரணம்
ஸ்வாமி பாதம்	ஜயப்ப பாதம்
ஜயப்ப பாதம்	ஸ்வாமி பாதம்
பகாவான் பாதம்	பகவதி பாதம்
பகவதி பாதம்	பகாவான் பாதம்
பாத பலம் தா	தேக பலம் தா
தேக பலம் தா	பாத பலம் தா
கல்லூரம் முன்றும்	காலுக்கு மெத்தை

காலுக்கு மெத்தை	கல்லும் முள்ளும்
ஸ்கவாமியே ஜயப்பா	ஜயப்பா ஸ்கவாமியே
குண்டும் குழியும்	கண் ஞுக்கு வெளிச்சம்
கண்ஞுக்கு வெளிச்சம்	குண்டும் குழியும்
ஏத்தி விடப்பா	தூக்கி விடப்பா
தூக்கி விடப்பா	ஏத்தி விடப்பா
ஸத்குரு நாதா ஜயப்பா	ஜயப்பா சத்குரு நாதா
கலியுக வரதா ஜயப்பா	ஜயப்பா கலியுக வரதா
கண்கண்ட தெய்வமே	ஜயப்பா
ஜயப்பா	கண்கண்ட தெய்வமே
ஸ்கவாமியே ஜயப்பா	ஜயப்பா ஸ்கவாமியே

திருச்சிற்றம்பலம்

படிப்பாடல்

சத்தியமான பொன்னு பதினெட்டாம் படிகளே சுரணம்	ஜயப்பா
சத்தியமான பொன்னு பதினெட்டாம் படிக்குதைய நாதனே சுரணம் ஜயப்பா	
ஒன்றாம் திருப்படி சுரணம் பொன் ஜயப்பா, சுவாமி பொன் ஜயப்பா	
ஜயனே பொன் ஜயப்பா சுவாமியே..சுரணம், சுரணம் பொன் ஜயப்பா	
சுவாமியல்லா தொரு	சுரணமில்லை ஜயப்பா,
இரண்டாம் திருப்படி	சுரணம் பொன் ஜயப்பா
மூன்றாம்	திருப்படி சுரணம் பொன் ஜயப்பா
நான்காம்	திருப்படி சுரணம் பொன் ஜயப்பா
ஐந்தாம்	திருப்படி சுரணம் பொன் ஜயப்பா
ஆறாம்	திருப்படி சுரணம் பொன் ஜயப்பா
ஏழாம்	திருப்படி சுரணம் பொன் ஜயப்பா
எட்டாம்	திருப்படி சுரணம் பொன் ஜயப்பா
ஒன்பதாம்	திருப்படி சுரணம் பொன் ஜயப்பா
பத்தாம்	திருப்படி சுரணம் பொன் ஜயப்பா
பதினொராம்	திருப்படி சுரணம் பொன் ஜயப்பா
பன்னிரண்டாம்	திருப்படி சுரணம் பொன் ஜயப்பா

பதின்மூன்றாம்	திருப்படி	சரணம் பொன்	ஜயப்பா
பதினான்காம்	திருப்படி	சரணம் பொன்	ஜயப்பா
பதினெண்நாம்	திருப்படி	சரணம் பொன்	ஜயப்பா
பதினாறாம்	திருப்படி	சரணம் பொன்	ஜயப்பா
பதினேழாம்	திருப்படி	சரணம் பொன்	ஜயப்பா
பதினெட்டாம்	திருப்படி	சரணம் பொன்	ஜயப்பா
ஜயப்பா சரணம்		சரணம் பொன் ஜயப்பா	
சுவாமி பொன் ஜயப்பா		ஜயனே பொன் ஜயப்பா	
சுவாமியில்லா தொரு		சரணமில்லை ஜயப்பா	
சுவாமியே சரணம் ஜயப்பா சுவாமியே சரணம் ஜயப்பா,			

திருச்சிற்றம்பஸம்

மாலை அணியும் மந்திரம்

ஞான முத்தாரம் சாஸ்த்ர முத்தாரம் குரு முத்தாரம் நமாம் யறும்! வனமுத்தாரம் சுத்தமுத்தாரம் ருத்ரமுத்தாரம் நமாம் யறும்! சாந்தமுத்தாரம் ஸ்த்யமுத்தாரம் வரதமுத்தாரம் நமாம் யறும்!

சபர்யாசரம் ஸத்யேனு முத்தாரம் பாது ஸதாபி மே!
 குருதசதினையா பூர்வம் தஸ்யாநுக்ரஹ காரினே!
 சரணாகத முத்ராக்யம் தவன் முத்தாரம் தாரயாம் யறும்!!
 சின் முத்தாரம் கேசீ முத்தாரம் பத்ர முத்தாரம் நமாம் யறும்!
 சபர்யாசல முத்ராகைய நமஸ்துப்யம் நமோ நம!
 ஸ்வாமியே சரணம் ஜயப்பா என்று சொல்வி மாலைகைய
 குருஸ்வாமி மூலம் அனிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஜயப்பன் மாலை அணியும் முறைகள்

சபரிமலை செல் வோர் ஒருமண்டல காலமாவது (41.45 நாட்கள்) விரதமிருத்தல் மிக நன்று சபரிமலை செல்பவர் ஒரு மண்டலத்திற்கு முன்பே பெற்றோர்களின் அனுமதியிடுன். குலதெய்வங்களையும் வணங்கி. (மலைசென்று வந்தவர்கள் குருசாமியின் கரங்களால்) மாலை(முத்திரை) துளசிமணி ருத்ராட்சம், ஸ்பதிகம் முதலிய மாலைகளில் ஓன்றை அனிந்து

கொள்ளவேண்டும். குருசாமி குருவாகக் கிடையாது விட்டால், ஆலயம் சென்று கடவுளின் பாதத் தில் மாலையை வைத்து அர் ச் சகரிடம் தட்சிணை கொடுத்து, அர் ச்சனை செய்து தாய், தந்மூதயரை வணங்கி, அர் ச்சகரிடம் மாலையை வாங்கி ஜயப்பனையே குருவாக நினைத்து மாலையை தரித்துக் கொள்ளலாம். கறுப்பு, நீலநிற, வஸ்திர ஆடைகள் அணிவது மிக மிக நன்று, காலை மாலை நீராடியதும் சரணகோஷம். பூஜை பாடலை கேட்பது பாடுவது விசேஷ பலனைத்தரும். பகனில் தூங்குவதை தவிர்க்கவும். (இரவில்தொழில் செய்யும் பக்தர்களுக்கு திது விகைக்கு.) தலையணை மெத்தை முதலியவற்றை தவிக்கவும். உரையாடும் போது ஸ்வாமி சரணம் என்று சொல்லி துவங்குவதும் முடிப்பதும் இறைப்பலனைத் தரும். தீசைஷயாக இருக்கவேண்டும், காமம், கோபம், பிறரைத் துன்புறுத்துதல், சண்டை சச் சரவுகளில் ஈடுபடக் கூடாது. அசைவு உணவை தவிர்க்க வேண்டும். நம்பிக்கைக் கூன்றே முக்கியமான ஊன்றுகோல். ஜயப்ப பத்தர்கள் எல்லாம் ஒன்றே என்று நம்ப வேண்டும். “ஸ்வாமியே சரணம் ஜயப்பா” என்பதே ஜயப்ப பக்தர்களுக்கு தாரக மந்திரம். இக் பரசுகம் அளிக்கவல்லது பிறவிப்பினியை அகற்றவல்லது.

மாலையை கழற்றும் போது சொல்லவேண்டிய மந்திரம்

“அபூர்வ மசலாரோஹ திவ்யதரிசன காரண சாஸ்தரு
முத்தாரத் மகாதேவ தேவஹிமே வரதயோசனம்”

சக்தி!

உகைடு உயிர்கள், தேற்றுத்திற்கு கருணாகவுட்,
ஞந்து ஆற்றலை அறியமுடியாதுபடி. ஒரு மேளன
சக்தி இருக்கின்றது. அதையேதான்
கடவுள் என நஷ்டுகின்றோம்!

108 - ஜஸ்ஸு சுண் கோரூங்கள்

1	ஸ்கவாமியே	சுறனம் ஜயப்பா
2	வூரி வூர சுதனே	சுறனம் ஜயப்பா
3	கன்னிமுல கணபதி பகவானே	சுறனம் ஜயப்பா
4	சக்தி வடிவேலன் சோதரனே	சுறனம் ஜயப்பா
5	மானிகபுறத்து மங்சமாதேவி லோகமாதாவே	சுறனம் ஜயப்பா
6	வாவர் ஸ்கவாமியே	சுறனம் ஜயப்பா
7	கருப்பண்ண ஸ்கவாமியே	சுறனம் ஜயப்பா
8	பெரிய கருத்த ஸ்கவாமியே	சுறனம் ஜயப்பா
9	சிறிய கருத்த ஸ்கவாமியே	சுறனம் ஜயப்பா
10	வனதேவத மாரே	சுறனம் ஜயப்பா
11	தூர்க்கா பகவதி மாரே	சுறனம் ஜயப்பா
12	அச்சன் கோயில் அரசே	சுறனம் ஜயப்பா
13	அனாத ரட்சகனே	சுறனம் ஜயப்பா
14	அன்னதானப் பிரபுவே	சுறனம் ஜயப்பா
15	அச்சம் தவரிப்பவனே	சுறனம் ஜயப்பா
16	அம்பலத்தரசனே	சுறனம் ஜயப்பா
17	அபயதாயகனே	சுறனம் ஜயப்பா
18	அகந்தை அழிப்பவனே	சுறனம் ஜயப்பா
19	அஷ்ட சித்தி தாயகனே	சுறனம் ஜயப்பா
20	அண்டினோரை அதரிக்கும் தெய்வமே	சுறனம் ஜயப்பா
21	அமுகதயில் வாஸனே	சுறனம் ஜயப்பா
22	ஆரியங்காவு அய்யாவே	சுறனம் ஜயப்பா
23	ஆபத்பாந்தவனே	சுறனம் ஜயப்பா
24	ஆனந்த ஜோதியே	சுறனம் ஜயப்பா
25	ஆத்மஸ் வருபியே	சுறனம் ஜயப்பா
26	ஆகனமுகன் தம்பியே	சுறனம் ஜயப்பா

27	இருமுடி ப்பிரியனே	சரணம் ஜயப்பா
28	இன்னலைத் தீாப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
29	இகபரசுக் தாயகனே	சரணம் ஜயப்பா
30	இதய கமல வாஸனே	சரணம் ஜயப்பா
31	ஸடிடில்லா இன்பமளிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
32	உழையவள் பாலகனே	சரணம் ஜயப்பா
33	ஊழைக்கு அருள் புரிந்தவனே	சரணம் ஜயப்பா
34	ஊழ்வினை அகற்றுவோனே	சரணம் ஜயப்பா
35	ஊக்கம் அளிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
36	எங்கும் நிறைந்தோனே	சரணம் ஜயப்பா
37	எண்ணிலா ரூபனே	சரணம் ஜயப்பா
38	என் குலதெய்வமே	சரணம் ஜயப்பா
39	என் குருநாதனே	சரணம் ஜயப்பா
40	எருமேலி வாழும் கிரராத் சாஸ்தாவே	சரணம் ஜயப்பா
41	எங்கும் நிறைந்த நாதப்ரவற்மமே	சரணம் ஜயப்பா
42	எல்லோருக்கும் அருள் புரிபவனே	சரணம் ஜயப்பா
43	ஏற்றுமானுா ரப்பன் மகனே	சரணம் ஜயப்பா
44	ஏகாந்த வாலியே	சரணம் ஜயப்பா
45	ஏழைக்கருள் புரியும் ஈசனே	சரணம் ஜயப்பா
46	ஐந்துமலை வாஸனே	சரணம் ஜயப்பா
47	ஐயங்கள் தீர்ப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
48	ஐப்பிலா மாணிக்கமே	சரணம் ஜயப்பா
49	ஓங்கார பரப்ரவற்மமே	சரணம் ஜயப்பா
50	கலியுக வரதனே	சரணம் ஜயப்பா
51	கண்கண்ட தெய்வமே	சரணம் ஜயப்பா
52	கம்பங்குடிக்குடைய நாதனே	சரணம் ஜயப்பா
53	கருணா ஸமுத்ரமே	சரணம் ஜயப்பா
54	கற்பூர ஜோதியே	சரணம் ஜயப்பா
55	சபரி கிரி வாஸனே	சரணம் ஜயப்பா
56	சத்ரு ஸம்வூர மூர்த்தியே	சரணம் ஜயப்பா
57	சரணாகத ரசஷ்கனே	சரணம் ஜயப்பா

58	சரண கோவூப்பியனே	சரணம் ஜயப்பா
59	சபரிக்கு அருள் புரிந்தவனே	சரணம் ஜயப்பா
60	சம்பு குமாரனே	சரணம் ஜயப்பா
61	ஸ்த்ய சொரூபனே	சரணம் ஜயப்பா
62	சங்கடம் தீர்ப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
63	சங்கலம் அழிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
64	சன்முகன் ஸௌதரனே	சரணம் ஜயப்பா
65	தன்வந்தரி மூர்த்தியே	சரணம் ஜயப்பா
66	நம்பினோரைக் காக்கும் தெய்வமே	சரணம் ஜயப்பா
67	நார்த்தன ப்பிரியனே	சரணம் ஜயப்பா
68	பந்தள ராஜகுமாரனே	சரணம் ஜயப்பா
69	பம்கை பாலகனே	சரணம் ஜயப்பா
70	பரசுராம பூஜிதனே	சரணம் ஜயப்பா
71	பக்தஜன ரசஷ்டகனே	சரணம் ஜயப்பா
72	பக்த வத்ஸலனே	சரணம் ஜயப்பா
73	பரமசிவன் புத்திரனே	சரணம் ஜயப்பா
74	பம்பா வாஸனை	சரணம் ஜயப்பா
75	பரம தயாளனே	சரணம் ஜயப்பா
76	மன்கிண்ட ப்பொருளே	சரணம் ஜயப்பா
77	மகரஜோதி யே	சரணம் ஜயப்பா
78	வைக்கத் தப்பன் மகனே	சரணம் ஜயப்பா
79	கானக வாஸனை	சரணம் ஜயப்பா
80	குளத்துப் பகழ பாலகனே	சரணம் ஜயப்பா
81	குருவாயூரப்பன் மகனே	சரணம் ஜயப்பா
82	ஐகவல்ய பத தாயகனே	சரணம் ஜயப்பா
83	ஆநி மத பேதமில்லாதவனே	சரணம் ஜயப்பா
84	சிவசக்தி ஐக்ய ஸொரூபனே	சரணம் ஜயப்பா
85	ஸேவிப்பவர்க்கு ஆனந்த மூர்த்தியே	சரணம் ஜயப்பா
86	துஷ்டர் பயம் நீக்குவோனே	சரணம் ஜயப்பா
87	தேவாதி தேவனே	சரணம் ஜயப்பா
88	தேவர்கள் துயரம் தீர்த்தவனே	சரணம் ஜயப்பா

89	தேவேந்திர பூஜிதனே	சரணம் ஜயப்பா
90	நாராயணன் மைந்தனே	சரணம் ஜயப்பா
91	நெய்யபிஷேக பரியனே	சரணம் ஜயப்பா
92	ப்ரஸை ஸ்வரூபனே	சரணம் ஜயப்பா
93	பாப ஸம்ஹார மூத்தியே	சரணம் ஜயப்பா
94	பாயஸாங்ன பரியனே	சரணம் ஜயப்பா
95	வன்புலி வாஹனனே	சரணம் ஜயப்பா
96	வரப்ரதாயகனே	சரணம் ஜயப்பா
97	பாகவதோத்தமனே	சரணம் ஜயப்பா
98	பொன்னம்பல வாஸனே	சரணம் ஜயப்பா
99	மோகினி ஸௌதனே	சரணம் ஜயப்பா
100	மோகன் ஸுபனே	சரணம் ஜயப்பா
101	வில்லன் வில்லாளி வீரனே	சரணம் ஜயப்பா
102	வீரமணி கண்டனே	சரணம் ஜயப்பா
103	ஸத்குரு நாதனே	சரணம் ஜயப்பா
104	ஸர்வாக நிவாரகனே	சரணம் ஜயப்பா
105	ஸச்சிதானந்த ஸௌரூபனே	சரணம் ஜயப்பா
106	ஸர்வாபீஷ்ட தாயகனே	சரணம் ஜயப்பா
107	சாச்வதபதம் அளிப்பவனே	சரணம் ஜயப்பா
108	பதினெட்டாம் படிக்குடைய நாதனே	சரணம் ஜயப்பா

திருச்சிற்றும்பஸம்

ஜயப்பன் பள்ளிக்கட்டு சபரிமலைக்கு

இருமுடி தாங்கி ஒரு மனதாகி குருவென வந்தோம்
 இருவினை தீர்க்கும் எமகையும் வெவ்வும்
 திருவடியைக் காண வந்தோம்
 பள்ளிக்கட்டுச் சபரிமலைக்குக்
 கல்வும் முள்ளும் காலுக்கு மெத்தை
 சவாமியே ஜயப்பா ஜயப்பா சவாமியே
 நெய்யபிஷேகம் சவாமிக்கு

கற்புர தீபம் சுவாமிக்கு
 ஜயப்பன் மார்களும் கூடிக்கொண்டு
 ஜயனை நாடிச் சென்றிருவார்
 சபரிமலைக்கு சென்றிருவார்.

(சுவாமியே)

கார்த்திகை மாதம் மாலையனிந்து
 நேர்த்தியாகவே விரதமிருந்து
 பார்த்தசாரதியின் மைந்தனே உனைப்
 பார்க்கவேண்டியே தவமிருந்து
 இருமுடி ஏழ்த் து எருமேவி வந்து
 ஒருமனதாகிப் பேட்டைத் துள்ளி
 அருமை நண்பராம் வாமரத் தொழுது
 ஜயனின் அருள் மலைஏறிருவார்

(சுவாமியே)

அழுதை ஏற்றம் ஏறும் போது
 அரிகரன் மகனைத் துதித்துச் செல்வார்
 வழிகாட்டிடவே வந்திருவார்
 ஜயன் வன்புவி ஏறி வந்திருவார்

(சுவாமியே)

கரிமலை ஏற்றம் கடினம் கடினம்
 கருகனைக் கடலும் துகணவருவார்
 கரிமலை இறக்கம் வந்தவுடன்
 திருநதி பம்பை கண்டிருவார்

(சுவாமியே)

கங்கை நதிபோல் புண்ணிய நதியாம்
 பம்பையில் நீராடி
 சங்கரன் மகனைக் கும்பிருவார்
 சங்கடமின்றி ஏற்றிருவார்

(சுவாமியே)

நீலிமலை ஏற்றும்
சிவபாலனும் ஏற்றிடுவார்
காலமெல்லம் நமக்கே
அருள் காவலனாய் இருப்பார்
தேக பலம் தா பாத பலம் தா
தேக பலம் தா பாத பலம் தா
தேக பலம் தா என்றால் அவரும்
தேக பலத்தை தந்திடுவார்
பாத பலம் தா என்றால் அவரும்
பாதத்தைத் தந்திடுவார்
நல்ல பாதத்தையக் காட்டிடுவார்

(சுவாமியே)

சபரிப் பீடமே வந்துவார்
சபரி அன்னையைப் பணிந்திடுவார்
சரங்குத்தி ஆவில் கண்ணிமார்களும்
சரத்தினைப் போட்டு வணங்கிடுவார்
சபரிமலை தனை ஏறிடுவார்
கதி என அவரைச் சரணமடவார்
மதிமுகம் கண் டே மயங்கிடுவார்
ஐயகனைத் துதிக்கையிலே தன்னையே மறந்திடுவார்
பள்ளிக்கட்டுச் சபரிமலைக்குக்
கல்லும் முள்ளும் காலுக்கு மெத்தை
சுவாமியே ஐயப்போ ஐயப்போ சுவாமியே
சரணம் சரணம் ஐயப்போ சாமி சரணம் ஐயப்போ

திருச்சிற்றும்பலம்

ஓய்ய்..!

உடலோடு சோந்து கியங்குவதுதான் உயிர்.
உடல் கண்ணுக்கு தெரியும் உயிர் தெரிவதுங்கலை.
உயிர் பிரிந்து விட்டால் உடல் கியங்கஞு..!

ஷ்டீ ஜியஸ்ஸன் போற்றி தொலை வழிபாரு

1.	ஓம் கன்னி மூல மகா கணபதியே	போற்றி
2.	ஓம் அரிவூர சுதனே	போற்றி
3.	ஓம் அச்சகன் கோயில் அரசே	போற்றி
4.	ஓம் அகிலலோக நூயகனே	போற்றி
5.	ஓம் அனாதை ரட்சகனே	போற்றி
6.	ஓம் அன்னதானப் பிரபுவே	போற்றி
7.	ஓம் அருட்பெருஞ் சோதி அன்டவனே	போற்றி
8.	ஓம் அழுதா மலையில் ஆனந்த தாண்டவனே	போற்றி
9.	ஓம் அறுமுகன் தம்பியே	போற்றி
10.	ஓம் ஆரியங்காவு ஜயனே	போற்றி
11.	ஓம் ஆளி வாசகனே	போற்றி
12.	ஓம் ஆரணிய வாசனே	போற்றி
13.	ஓம் ஆபரண அலங்காரப் பரியனே	போற்றி
14.	ஓம் ஆனந்த வாருதி யே	போற்றி
15.	ஓம் இன்னல்களனக் களனவோனே	போற்றி
16.	ஓம் இகபரசகம் அளிப்பவனே	போற்றி
17.	ஓம் ஈஸ்வரன் புதல்வனே	போற்றி
18.	ஓம் உலக நூயகனே	போற்றி
19.	ஓம் ஊக்கம் அளிப்பவனே	போற்றி
20.	ஓம் ஊழ்விகன தீர்ப்பவனே	போற்றி
21.	ஓம் ஊழமக்கருள் செய்தவனே	போற்றி
22.	ஓம் எரிமேலி சாஸ்தாவே	போற்றி
23.	ஓம் எங்கள் குல தெய்வமே	போற்றி
24.	ஓம் எளியவர்க்கு அனுகூலனே	போற்றி
25.	ஓம் ஏழை பஞ்சாளனே	போற்றி

26.	ஓம் ஜங்கரன் தம்பியே	போற்றி
27.	ஓம் ஜந்து மலைக்கு அதிபதியே	போற்றி
28.	ஓம் ஜயப்பன்மா தொழும் ஆனந்தமூர்த்தியே	போற்றி
29.	ஓம் ஒப்பற்ற தீரனே	போற்றி
30.	ஓம் ஓவியப் பிறப்பே	போற்றி
31.	ஓம் ஒளதாரிய வீரனே	போற்றி
32.	ஓம் கற்பூர ஜோதியே	போற்றி
33.	ஓம் கரிமலை நாதனே	போற்றி
34.	ஓம் கவியுக வரதனே	போற்றி
35.	ஓம் கருணாநிதியே	போற்றி
36.	ஓம் கருமவிகளனய அகற்றுபவனே	போற்றி
37.	ஓம் கண்கண்ட தெய்வமே	போற்றி
38.	ஓம் கன்னிமார் தொழும் கனிவான சோதியே	போற்றி
39.	ஓம் காளை கட்டி ஜயனே	போற்றி
40.	ஓம் காந்தமலை ஜோதியே	போற்றி
41.	ஓம் கிருபா சமுந்திரமே	போற்றி
42.	ஓம் குளத்துப்புழை பாலகனே	போற்றி
43.	ஓம் சந்துரு சம்ரூரனே	போற்றி
44.	ஓம் சமரச சன்மார்க்கனே	போற்றி
45.	ஓம் சபரிக்க மோட்சம் அழித்தவனே	போற்றி
46.	ஓம் சரணகோஷப் பிரியனே	போற்றி
47.	ஓம் சாந்த சொரூபனே	போற்றி
48.	ஓம் சின்முத்திரைக் கையனே	போற்றி
49.	ஓம் சித்திமுத்து கொருப்பவனே	போற்றி
50.	ஓம் சொரிமுத்து அய்யனே	போற்றி
51.	ஓம் கூனவழி காட்டுபவனே	போற்றி
52.	ஓம் தன்வந்திர மூர்த்தியே	போற்றி
53.	ஓம் தாரகப் பிரும்மமே	போற்றி
54.	ஓம் தீநதயாளன்	போற்றி
55.	ஓம் தீராத வல்விகளனயத் தீர்ப்பவனே	போற்றி
56.	ஓம் துளசி மாலைப் பிரியனே	போற்றி

57. ஒம் துஷ்ட்ட நிவாரனே சிஷ்ட்ட பரிபாலனே போற்றி
 58. ஒம் தேவாதி தேவனே போற்றி
 59. ஒம் தேவர் துயர் தீர்த்தவனே போற்றி
 60. ஒம் நமச்சிவாய பொருளே போற்றி
 61. ஒம் நாராயண மூர்த்தியே போற்றி
 62. ஒம் நீலமிகல நிர்மலனே போற்றி
 63. ஒம் நீல ஆடைதரிப்போனே போற்றி
 64. ஒம் நெய்யாபிவேஷக் பிரியனே போற்றி
 65. ஒம் பரச்ராமனின் பரந்தாகமனே போற்றி
 66. ஒம் பம்பையில் பிறந்தவனே போற்றி
 67. ஒம் பந்தளத்தின் சிசுவே போற்றி
 68. ஒம் பக்தர்களின் பரமானந்தனே போற்றி
 69. ஒம் பாவங்களைக் களைவோனே போற்றி
 70. ஒம் பாலாபிவேஷகப் பிரியனே போற்றி
 71. ஒம் பிள்ளைக்கவி தீர்ப்பவனே போற்றி
 72. ஒம் பிரம்மச்சாரிய விரதனே போற்றி
 73. ஒம் புத்தலங்காரப் பிரியனே போற்றி
 74. ஒம் பூங்காவன பூபாலனே போற்றி
 75. ஒம் பூமி நாதனே போற்றி
 76. ஒம் பூரண புத்தகரன நாயகனே போற்றி
 77. ஒம் பேட்டை நடனப் பிரியனே போற்றி
 78. ஒம் பொன்னம்பல வாசனே போற்றி
 79. ஒம் மஹிஷி சம்வறாரனே போற்றி
 80. ஒம் மணிகண்டப் பிரபுவே போற்றி
 81. ஒம் மரணபயம் தீர்ப்பவனே போற்றி
 82. ஒம் மாதவனின் மைந்தனே போற்றி
 83. ஒம் மாளிகைப் புறத்து மாதாவின் மாணிக்கமே போற்றி
 84. ஒம் முக்தர்களின் மோனமே போற்றி
 85. ஒம் மோஹினி சுதனே போற்றி
 86. ஒம் மோஹன ரூபனே போற்றி
 87. ஒம் வறுமை தவிர்ப்பவனே போற்றி

88.	ஓம் வாவரின் தோழனே	போற்றி
89.	ஓம் வில்லாளி வீரனே	போற்றி
90.	ஓம் விபூதி அபிஷேகப் பிரியனே	போற்றி
91.	ஓம் வீரமணி கண்டனே	போற்றி
92.	ஓம் வெம்புவி வாகனனே	போற்றி
93.	ஓம் வேண்டும் வரம் அளிப்பவனே	போற்றி
94.	ஓம் வேந்தர்க்கு வேந்தனே	போற்றி
95.	ஓம் வேட்ருப் பிரியனே	போற்றி
96.	ஓம் வேதநாயகனே	போற்றி
97.	ஓம் பதினெட்டாம் படியானே	போற்றி
98.	ஓம் சபரிகிரி வாஸனே	போற்றி
99.	ஓம் ஜோதி சொகுபனே	போற்றி
100.	ஓம் நித்திய மங்கள மூர்த்தியே	போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமியே சரணம் ஜயப்பா

ஓம் அறிந்தும், அறியாமலும்,
தெரிந்தும், தெரியாமலும், செய்த சகல குற்றங்களையும்
பொறுத்துக் காத்து இரட்சித்து, நல்ல வழிகாட்டி,
நல்லபடியாக வாழுவைக்க வேண்டும். ஓம்
சத்தியமானபான்னு பதினெட்டாம் படி மேல் வாழும்
வில்லன் வில்லாளி, வீரன், வீரமணிகண்டன் காசி
ராமேச்வரம், பாண்டி மகையாளம் அடங்கி ஆனஞ்ச
ஸ்ரீ கரிகர சுசுதன் கலியுகவரதன் ஆனந்த சித்தன்
ஜயன் ஜயப் ப சுவாமியே சரணம் ஜயப்பா.

தாஸோன் சுவாமிகள் பாடல்

உய்யும் படிக்குன் திருக்கருணை

1

ஒன்றைக் கொடுத்தால் உடையாய் பாழும்
பொய்யும் அவாவும் அழுக்காறும்

புதைப்பட் டோரும் நன்னெறியாம்
மெய்யும் அறிவும் பெறும் பேறும்
விளங்கும் எனக்குள் அடியார்பால்
செய்யும் பணியுங் கைக்கூரும்
சிற்றை துயரம் தீர்ந்திருமே.

என்னுடைய உயிரே என்னுளந் தறியே

2

என்னுடைய அன்பெனும் நெறியாய்
கன்னல் முக்கனித்தேன் கண்டமர் தென்னக
கலந்தைன மேவிடக் கருணை
மன்கிய உறவே உட்னனநான் பரியா
வண்ணமென் மனமெனுங் கருவி
தன்னது வழியற் றென்னுழழுக் கிடப்பத்
தன்னருள் வரமது வேண்டும்.

எத்தனை பிறப்போ எத்தனை இறப்போ

3

எளியனேற் கிதுவகரை அமைத்த(து)
அத்தனை எல்லாம் அறிந்த நீ அறிகவ
அறவிலி அறிகிலேன் அந்தோ

சித்தமும் வாக்குந் தேகமும் நினவே
 சென்மழும் இனியெனாவ் ஆற்றா
 வைத்திடிங் கென்கன நின்னடிக் குடியா
 மகறமுடி அருந்த வான் பொருளே.

கருணைமொழி சிறிதில்லேன் ஈதவ் இல்லேன் 4
 கண்ணட் கம்பலையென்றன் கருத்துக் கேற்க
 ஒருபொழுதும் பெற்றறியேன் என்கன ஆஸும்
 ஒருவாவன் அடிமைநான் ஒருத்தனுக்கோ
 இருவினையும் முக்குணமுங் கரணம் நான்கும்
 இடர் செய்யுமைம் புலனுங்கா மாதியாறும்
 வருவரவு மேழுக்கோ ரெட்டான
 மதத் தொரும் வந்தெதிர்ந்த நவ வடிவமன்றே.

பன்னேன் உனக்கான புசையொரு வடிவிலே 5
 பாவிந் திருந்ச வாங்கே
 பார்க்கின்ற மலரூரு நீயே யிருத்தியப்
 பனிமலர் ஏருக்க மனமும்
 நன்னேன் அராமவிறு கைதான் குவிக்கவெனின்
 நானும் என் னுளம் நிற்றி நீ
 நான்கும் பிரும்போ தகரக்கும் பிடாதலால்
 நான்புசை செய்யன் முறையோ.
 வின்னேவின் ஆதியாம் பூதமே நாதமே
 வேதமே வேதாந்தமே
 மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
 வித்தேயவ் வித்தின் முகளையே
 கண்ணே கருத்தே என் எண்ணே எழுத்தே
 கதிக்கான மோன வடிவே
 கருதரிய சிறி சபையில் ஆனந்த நிர்த்தமிஞும்
 கருணா கருக் கடவுளே.
 எத்தனை விதங்கள் தான் கற்கினுங் கேட்கினுமென்

இதயமு மொடுங்க வில்லை
 யாளனானு மகந்ததான் எள்ளளவும் மாறவில்லை
 யாதினும் அபிமானமென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட தீகையோ டிரக்கமென்
 சென்மத்து நான்றிகிலேன்
 சீலமொடு தவவிரதம் ஒருகனவில் ஆயினுந்
 தெரிசனஞ் செய்து மறியேன்.
 பொய்த்தமொழி அல்லால் மருந்துக்கும் மெய்மொழி
 புகன்றிடேன் பிறர் கேட்கவே
 போதிப்பதல்லாது சும்மா இருந்தருள்
 பொருந்திடாப் பேதை நானே
 அத்தனை குணக்கேடர் கண்டதாக் கேட்டதா
 அவனிமிசை உண்டோசொலாய்
 அண்டபகி ரணடமும் அடங்கவொரு நிகறவாகி
 ஆனந்த மானபரமே.

6

சிவன் செய லாலேயா வருமெனத் தேறேன் நானும்
 அவந்தரு நினைவை யெல்லாம் அகற்றினேன் ஆசை வெள்ளம்
 கவர்ந்து கொண்டிமுப்ப அந்தக் காட்டிலே அகப்பட்டையோ
 பவந்தனை ஈட்டி ஈட்டிப் பதைக்கின்றேன் பாவியேனே.

கூகிகூ

துமிழ் தேசத்தை வகுத்து

சங்கப் புலவர்கள். பாலை, குறிஞ்சி, ஸுந்தல், ஸுநுதால்,
 முல்லையென தழிட் தேசத்தை வகுத்து காதல்
 வருட்க்கையை, சங்க ஞிலக்கிய ஶாக்கினர்கள்

திருப்பாகவ ஸ்நி ஆண்டாள் அருளியது

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைறந்த நன்னாளால் 1

நீராடப் போதுவீர்! போதுமினோ நேரிழையீர்!

சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செவ்வச் சிறுமீர்காள்!

கூர்வேல் கொடுத்தொழிலன் நந்தகோ பன்குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதத் இளங்சிங்கம்

கார்மேனிச் செங்கன் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்
நாரா யணனே நமக்கே பறைத்துவான்

பாரோர் புகழிப் படிந்தேலோர் என்பாவாய்..

கவயத்து வாழ்வீர்காள்! நாழும்நம் பாகவக்குச் 2

செய்யும் கிரிசைகள் கேள்வீர் பாற்கடலுள்

பையத் துயின்ற பரமன் அடிபாடி

நெய்யண்ணோம்: பாவுண்ணோம் நாட்காலே நீராடிமயிட்டு) எழுதோம்: மலரிட்டு நாம் முடியோம்:

செய்யா தனசெய்யோம்: நீக்குறவைச் சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி

உய்யுமா(ரு) எண்ணி உகந்தேலோர் எம்பாவாய்..

ஒங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி 3

நாங்கள்நம் பாகவக்கு சாற்றிநீர் ஆடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து

ஒங்கு பெருஞ்செந்தெநால் ஊடு கயலுகளைப்
பூங்குவதைப் போதில் பொறிவன்று கண்பகுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முதலைபற்றி

வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல்-பெரும்பசக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோர் எம்பாவாய்.

ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்றும் நீ கைகரவேல்
ஆழியின் புக்கு முகந்துகொ(டு) ஆர்த்தேறி:
ஊழி முதல்வன் உருவம் போல் மெய்க்குத்துப்
பாழியம் தொளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோல் யின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சுமாழிபோல்,
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழிநீர் ஆட மகிழ்ந்தேலோர் என்பாவாய்..

4

மாயானை மன்னு வடமதுரை மைந்தனைத்
தூய பெருநீர் யழுகனைத் தூரைவனை
ஆயர் குலத்தினில் தொன்றும் அணிவிளக்கை
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்ததா மோதரனைத்
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்தூய வித்தொழுது
வாயினால் பாடி, மனத்தினால் சிந்திக்க,
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும்! செப்பேலோர் எம்பாவாய்

5

புள்ளும் சிலம் பின்காண்: புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளள வினிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ
பின்ளாய! எழுந்திராய், பேய்முலை நஞ்சன்டு,
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி,
வெள்ளத் தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிக்களும்
மெள்ள எழுந்து அரி யென்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோர் எம்பாவாய்..

6

கீசுக்கீசு என்றெங்கும் ஆனைச்சாத் தம்கலவந்து 7
 பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலவயோ? பேய்ப்பெண் னே!
 காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
 வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால்
 ஒசைப் படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலவயோ?
 நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாரா யனன்மூர்த்தி
 கேசவனைப் பாடவும்நீ கெட்டே கிடத்தியோ?
 தேசம் உடையாய்! திறவேலோர் எம்பாவாய்.

கீழ்வானம் வெள்ளென்(ரு) ஏஞ்சம சிறுவீரு 8
 மேய்வான் பரந்தனகான்: மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
 போவான்போ கிண்றாகரப் போகாமல் காத்து உன்னைக்
 கூவவான் வந்துநின்றோய்: கோது கலமுடைய
 பாவாய்! எழுந்திராய்: பாடிப் பகறுகொன்று
 மாவாய் பிளந்தானன மல்லரை மாட்டிய
 தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்,
 ஆவாவென்(ரு) ஆராய்ந்து) அருளேலோர் எம்பாவாய்..

தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரியத் 9
 தூபம் கமழுத் துயிலவனைமேல் கண்வளரும்
 மாமான் மகனே! மனிக்கதவம் தான் திறவாய்:
 மாமீர்: அவ்கள் எழுப்பீரோ? உன்மகள் தான்
 ஜாமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?
 ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ?
 நாமம் பலவும் நவின்றிலோர் எம்பாவாய்.

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மானாய்! 10
 மாற்றமும் தாராரோவாசல் திறவாதார்?
 நாற்றத் துழாய்முடி நாரா யனன்நம்மால்
 போறப் பகறதறும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்
 கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கரணனும்
 தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?

சீர்ற அனந்தல் உடையாய் அருங்கலமே!
தேற்றாய் வந்து திறவேலோர் எம்பாவாய்.

கற்றுக் கறவை கணங்கள் பலகறந்து, 11
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
குற்றமொன்(ரூ) இல்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே!
புற்றர(வு) அவ்குல் புனமயிலே! போதராய்,
சுற்றத்தத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வன்னன் பேர்பாடச்
சிற்றாதே பேசாதே செல்லப் பென் டாட்டிநீ
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோர் எம்பாவாய்.

ககனத்தினாங் கற்றெருகுமை கன்றுக்கு(கு) இரங்கி 12
நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர
நகைத்தில்லம் சேராக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்!
பனித்தலை வீழ்நின் வாசற் கடைபற்றிச்
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமாகனக் செற்ற
மனத்துக்கு(கு) இனியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய்,
இனித்தான் எழுந்திராய், ஈதென்ன பேருறக்கம்!
அகைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோர் எம்பாவாய்.

புள்ளின் வாய் கீண்டானைப் பொவ்லா அரக்ககனக் 13
கிளிக் கலைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்ப்
பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்:
வெள்ளி எழுந்து வியாழன் உறங்கிற்று:
புள்ளும் சிலம்பினகான்: போதரிக் கண்ணினாய்!
குளிளக் குளிரிக் குடைந்துநீர் அடாதே
பள்ளிக் கிடத்தியோ? பாவாய்! நீ நன்னாளால்
கள்ளம் தவிரந்து கலந்தேலோர் எம்பாவாய்.

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாயியுள் 14

செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பினகான்
செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிருவான் போகின்றார்
எங்கள் முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்காய்! எழுந்திராய்: நானைதாய்! நாவுடையாய்!
சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

எல்லே! இளங்கிளியே இன்னம் உறங்குதியோ? 15

சில்லென(ரு) அழையேன்மின், நங்கைமீர் போதர்கின் ரேன்
வல்லைஞ் கட்டுரைகள், பண்டேஞ் வாயறிதும்!
வல்லீர்கள் நீங்களே, நானேதான் ஆயிருக!
ஒல்லைநீ போதாய்: உனக்கென்ன வேறுடையை?
எல்லாரும் போந்தாரோ? போந்தார் போந்து என்னிக்கொள்
வல்லானைக் கொன்றானை, மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை மாயனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

நாயக னாய்நின்ற நந்துகோ பனுடைய 16

கோயில்காப் பானே! கொடித்தோன்றும் தோரண
வாயில்காப் பானே! மணிக்குதவம் தாள் திறவாய்:
ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு அறைப்பறை
மாயன் மணிவன்னன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்:
தூயோமாய் வந்தோம், துயிலெழப் பாருவான்:
வாயால் முன்னழன்னம் மாற்றாதே, அம்மா! நீ
நேய நிலைக்குதவம் நீக்கேலோர் எம்பாவாய்.

அய்பரமே, தன்னீரே, சோரே அறஞ்செய்யும்! 17

எம்பெருமான் நந்துகோ பாலா! எழுந்திராய்
கொம்பனார்க(கு) எல்லாம் கொழுந்தே! குலவிளக்கே!
எம்பெருமாட்டி! யசோதாய்! அறிவுறாய்,

அம்பரம் ஊடறத்து! ஒங்கி உலகளந்த
 உம்பர்கோ மானே! உறங்காது எழுந்திராய்
 செம்பொற் கழலடிச் செவ்வா! பலதேவா!
 உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோர் எம்பாவாய்.

உந்து மதகனிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்
 நந்தகேபா பாலன் மருமகளே! நப்பின்னாய்!
 கந்தம் கமமும் குழலீ! கடைதிறவாய்.

வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தனகான்: மாதவிப்
 பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகான்:
 பந்தார் விரலில் தமத்துனன் பேர்பாடச்
 செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வகளையொலிப்ப
 வந்து திறவாய், மகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்.

குத்து விளக்கெரிய கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
 மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறிக்
 கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்கை கொங்கைமேல்
 வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய்:
 தமத்தடங் கண்ணினாய்! நீஉன் மனாளகன
 எத்தனை போதும் துயிலெழ வொட்டாய்கான்:
 எத்தனை மேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்:
 தத்துவம் அன்ற தகவேலோர் எம்பாவாய்.

முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன்சென்று
 கூப்பம் தவிர்க்கும் கலிசெயு! துயிலெழாய்!
 செப்பம் உடையாய் திறவுடையாய்! செற்றார்க்கு
 வேப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்!
 செப்பன்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்
 நப்பின்கை நங்காய்! திருவே! துயிலெழாய்!
 உக்கழும் தட்டொளியும் தந்துஉன் மனாளகன
 இப்போதே எம்மைநீர் ஆட்டேலோர் எம்பாவாய்.

18

19

20

ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதனிப்ப

21

மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசக்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுறாய்:

ஊாற்றம் உடையாய்! பெரியாய்! உலகினில்
தோற்றமாய் நின்ற சுட்ரே! துயிலெழாய்,
மாற்றார் உனக்கு வலிதொலைந்துன் வாசற்கண்
ஆற்றாது வந்துன் அடிபணியு மாபோலே
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்தேலோர் எம்பாவாய்.

அங்கண்மா ஞாலத்து அரசர் அபிமான

22

பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட்ட டிற்கீழே
சங்கம் இருப்பார்போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்
கிங்கிணி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப் போலே
செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம் மேல் விழியாவோ?
திங்களும் ஆதித்தியனும் எழுந்தாற்போல்
அங்கண் இரண்டுங்கொண்(ரு) எங்கள் மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள் மேல் சாபம் இழிந்தேலோர் எம்பாவாய்

மாரி மலைமழுங்கில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்

23

சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து
வேரி மயிர்பெங்க எப்பாரும் பேர்ந்துதறி
மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்
போதருமாப் போலே நீ பூவைப்பூ வண்ணா! உன்
கோயில் நின்(ரு) இங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புதைய
சீரிய சிங்கா சனத்திருந்து யாம் வந்த
காரியம் ஆராய்ந்து அருளேலோர் எம்பாவாய்

அன்றிவ உலகம் அளந்தாய்! அடிபோற்றி!

24

சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய்! திறல் போற்றி
பொன்றச் சுகடம் உதைத்தாய்! புகழ்போற்றி,
கன்று குணிலா ஏற்றந்தாய்! கழல் போற்றி

குன்று குடையா எடுத்தாய்! குணம்போற்றி
வென்று பகக்கெகருக்கும் நின்கையில் வேவ்போற்றி
என்றென்றுன் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
இன்றுயாய் வந்தோம்: இரங்கேலோர் எம்பாவாய்.

25
ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்தோர் அரவில்

ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளர்த்
தரிக்கிலான் ஆகித்தான் தீங்கு நினைந்த
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
நெருப்பென்ன நின்ற நெருமாலே! உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம்: பறைதருதி யாகில்
திருத்தக் கெல்வழும் சேவகமும் யாம்பாடி
வருத்தமும் தீந்து அகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்.

26
மாலே! மனிவண்ணா! மார் கழிந்தீர் ஆருவான்

மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கெட்டியேல்
நூலத்தை எல்லாம் நருங்க முரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா(ரு) உடையனவே:
சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண்டு(ரு) இகசப்பாரே:
கோல விளக்கே கொடியே விதானமே,
ஆலின் இலையாய்! அருளேலோர் எம்பாவாய்.

27
கூடாகர வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா! உன்தன்னைப்

பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறும் சன்மானம்:
நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாகச்
கூடகமே, தோள்வனளையே, தோடே, செவிப்புவே
பாடகமே, என்றகனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்:
ஆடையுருப்போம்: அதன்பின்னே பாற்சோறு
மூட நெய்பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கூடியிருந்து குளிகந்தேலோர் என்பாவாய்.

கறவைகள் பின்சென்று கானம் சேர்ந்து) உண்போம் 28

அறிவொன்றும் இல்லாத ஆயகுலத்து உன்தன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனைப் புன்னியியம் யாழுடையோம்:

குறையொன்றும் இல்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னோ(ரு)
உறவேல் நமக்கிங்கு ஒழிக்க ஒழியாது:

அறியாத பின்னைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னைச்
சிறுபேர் அழைத்தனவும் சீரி யருளாதே

இறவொ! நீ தாராய் பறையேலோர் என்பாவாய்.

சிற்றன் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து) உன் 29

பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்
பெற்றும் மேய்த்து உண்ணும் குலத்தில் பிறந்துநீ

குற்றேவேல் எங்களைக் கொள்ளாமல் பொகாது
இற்றைப் பகறகொள்வான் அன்றுகான் கோவிந்தா!

எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோ(ரு)
உற்றோமேஆ வோம்: உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்
மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோர் எம்பாவாய்

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத் 30

திந்கள் திருமுகத்துச் சேயிகழியார் சென்றிகறஞ்சி
அங்கப் பகறகொண்ட வாற்றை அனிபுதுவைப்

பைங்கமலத் தன்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே

இங்கிப் பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால்வரைத் தோள்
செங்கன் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவர் எம்பாவாய்..

திருச்சிற்றம்பலம்

உகையுட்கட்டியான் போற்றி சக்தி துதி

ஓம் அங்கயற்கன் அம்மையே	போற்றி
ஓம் அகிலாண்ட நாயகியே	போற்றி
ஓம் அருமறையின் வரம்பே	போற்றி
அறம் வளர்க்கும் அம்மையே	போற்றி
ஓம் அரசினங் சூமரியே	போற்றி
ஓம் அப்பர் பினி மருந்தே	போற்றி
ஓம் அழுத நாயகியே	போற்றி
ஓம் அருந்தவ நாயகியே	போற்றி
ஓம் அருள் நிகற அம்மையே	போற்றி
ஓம் ஆலவாய்க் கரசியே	போற்றி
ஓம் ஆருமுகத்தின் அன்னயே	போற்றி
ஓம் ஆதியின் பாதியே	போற்றி
ஓம் ஆலால் சுந்தரியே	போற்றி
ஓம் ஆனந்த வல்லியே	போற்றி
ஓம் இளவஞ்சிக் கொடியே	போற்றி
ஓம் இமயத் தரசியே	போற்றி
ஓம் இடபத்தோன் துகணயே	போற்றி
ஓம் ஈசுவரியே	போற்றி
ஓம் உயிர் ஒவியமே	போற்றி
ஓம் உலக அம்மையே	போற்றி

திருச்சிற்றம்பஸம்

எஜை தூர்க்காடிதலி சுரண்ட் சக்தி துதி

எஜை ஜைய தேவி ஜைய ஜைய தேவி தூர்க்கா தேவி சுரணம்
எஜை ஜைய தேவி ஜைய ஜைய தேவி தூர்க்கா தேவி சுரணம்
எஜை ஜைய தேவி ஜைய ஜைய தேவி தூர்க்கா தேவி சுரணம்

தூர்க்கை அம்மனை துதித்தால் என்றும் துன்பம் பறந்தோழும்
தர்மம் காக்கும் தாயாம் அவளை துரிணம் கண்டால் போதும்
கர்ம வினைகளும் ஒரும் சர்வமங்களும் கூரும்

(ஜையஜை)

பொற்கரங்கள் பதினெட்டும் நம்மை சுற்றி வரும் - பகைவிரட்டும்
நெற்றியிலே குங்குமப் பொட்டும் வெற்றிப் பாதையை காட்டும்

(ஜையஜை)

ஆயிரம் கண்கள் உடையவளே - ஆதிசக்தியவள் பெரியவளே
ஆயிரம் நாமங்கள் கொண்டவளே தாயைப் போல் நம்மை காப்பவளே

(ஜையஜை)

சங்கு சக்கரம் வில்லும் அம்பும் மின்னும் வாளும் வேவுடன், குலமும்
தங்க கைகளில் தாங்கி நிற்பாள் அவள் தங்க கைகளில் தாங்கி நிற்பாள்
(ஜையஜை)

சிங்கத்தின் மேல் அவள் வீற்றிருப்பாள் திங்களை முடிமேல் குடி நின்றாள்
கருணைக் கண்கொண்டு பார்த்திருப்பாள் மங்கள வாழ்வு தந்திருவாள்
(ஜையஜை)

திருமகள் கலைமகள் அவளே திருவருள் புரியும் மகலை மகளும் அவளே
அங்கயற் கண்ணியும் மங்கையற்கரசியும் அவளே

(ஜெயஜெய)

முன்டக கண்ணியும் அவளே அபிராமி அம்மையும் அவளே

ஜெய ஜெய தேவி தூர்க்கா தேவி சரணம்! கனக

தூர்க்கா தேவி சரணம்! கனக தூர்க்காதேவி சரணம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

எஜை தூர்க்காடீசவி அண்டகல் (கரிவராசனம் மெட்டு) சக்தி துதி

வாழ்வ ஆனவள் தூர்க்கா வாக்கு மானவள்

வானில் நின்றவள் இந்த மன்னில் வந்தவள்

தாழ்வ அற்றவள் தூர்க்கா தாயும் ஆனவள்

தாபம் நீங்கியே என்னைத் தாங்கும் தூர்க்கையே

தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

உலகை யீன்றவள் தூர்க்கா உமையு மானவள்

உண்மையானவள் எந்தன் உயிரைக் காப்பவள்

நிலவில் நின்றவள் தூர்க்கா நித்ததை யானவள்

நிலவி நின்றவள் எந்தன் நிதியும் தூர்க்கையே

தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

செம்மையானவள் தூர்க்கா செபமு மானவள்

அம்மையானவள் அன்புத்தங்கையானவள்

இம்மையானவள் தூர்க்கா நித்தயை யானவள்

மும்மையானவள் என்றும் முழுமை தூர்க்கையே

தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.
 உயிருமானவள் தூர்க்கா உடலுமானவள்
 உலகமானவள் தூர்க்கா எந்தன் உடமை யானவள்
 பயிரு மானவள் தூர்க்கா படரும் கொம்பவள்
 பண்பு பெங்கிட என்னும் பழுத்த தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

துன்ப மற்றவள் தூர்க்கா தூரிய வாழ்பவள்
 துறைவு மானவள் இன்பத் தோனி யானவள்
 அன்பு உற்றவள் தூர்க்கா அபய வீடவள்
 நன்கம தங்கிட என்னுள் நடக்கும் தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

குருவு மானவள் தூர்க்கா குழந்தை யானவள்
 குலமு மானவள் எங்கள் குரும்ப தீபமே
 திருவு மானவள் தூர்க்கா திருக்குவி மாயவள்
 திரு நீற்றில் என்னிடம் திகழும் தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

ராகு தேவனின் பெரும் பூஜை ஏற்றவள்
 ராகு நேரத்தில் என்னைத் தேடி வருபவள்
 ராகு காலத்தில் எந்தன் தாயே வேண்டினேன்
 ராகு தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.
 ராகு தூர்க்கையே என்னைக் காக்கும் தூர்க்கையே
 தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

கன்னி தூர்க்கையே இதயக் கமல தூர்க்கையே

கருதன தூர்க்கையே வீர்க் கனக தூர்க்கையே

அன்னன தூர்க்கையே என்றும் அருளும் தூர்க்கையே

அன்பு தூர்க்கையே ஜெய தூர்க்கை தூர்க்கையே.

தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

திருச்சிற்றம்பஸம்

கற்புராநாஸ்கி காவியங்கள் சக்தி துநி

கற்புர நாயகியே கனகவல்லி

1

காளி மகமாயி கருமாரி அம்மா

பொற்கோவில் கொண்ட சிவகாமி அம்மா

பூவிருந்தவல்லி தெய்வயான அம்மா

விற்கோல மாமதுரை விசாலாட்சி

வழிக்கோல மாமதுரை மீனாட்சி

சொற்கோவில் நான் அமைத்தேன் இங்கு தாயே

சுடராக வாழ்விப்பாய் என்னன நீயே

(கற்புர)

புவனம் முழுதாளுகின்ற புவனேஸ்வரி

2

புரம் ஏரித்தோன் புறம் இருக்கும் பரமேஸ்வரி

நவ நவமாய் வடிவாகும் மகேஸ்வரி

நம்பினோர் கைவிளக்கே சர்வேஸ்வரி

கவலைக்களத் தீர்த்துவிரும் காளீஸ்வரி

கார் இருளின் தீச்சுடரே ஜோதீஸ்வரி

உவமான பரம்பொருளே ஜகதீஸ்வரி

என் அடிமை சிறியேனை நீ ஆதரி.

(கற்புர)

உன்னிடத்தில் சொல்லாமல் வேறு எந்த

3

உறவிடத்தில் முறையிருவேன் தாயே எந்தன
அன்னையவள் நீயிருக்க உலகில் மற்ற

அன்னியரை கெஞ்சிருதல் முறையோ அம்மா
கண்ணீரைத் துடைத்துவிட ஓடிவா அம்மா

காத்திருக்க வைத்திருதல் சரியோ அம்மா
சின்னவளின் குரல் கேட்டு உன்முகம் திருப்பு

சிரித்தபடி என்னை தினம் வழி அனுப்பு

(கற்புர)

கண்கிரண்டும் உன் உருவே காணவேண்டும்

4

கால்கிரண்டும் உன் அடியே நாட வேண்டும்
பண் அகமக்கும் நா உன்னையே பாட வேண்டும்

பக்தியோரு கை உனையே கூப்ப வேண்டும்
என்னம் எல்லாம் உன் நினைவே ஆகவேண்டும்

இருப்பதெல்லாம் உன்னுடையது ஆகவேண்டும்
மன் அளக்கும் சமயபுர மாரியம்மா

மக்களுடைய குறைகளையும் தீரும் அம்மா

(கற்புர)

நெற்றியில் உன் குங்குமமே நிறைய வேண்டும்

5

நெஞ்சில் உன் திருநாமம் வழிய வேண்டும்
கற்றுதெல்லாம் மேன்மேனும் பெருக வேண்டும்

கவிதையிலே உன் நாமம் வாழ வேண்டும்
சுற்றும் எல்லாம் நீருழி வாழ வேண்டும்

ஜோதியிலே நீ இருந்து ஆள வேண்டும்
மற்றுதெல்லாம் நான் உனக்கு சொல்லலாமா

மடியீது பிள்ளை என்னைத் தள்ளலாமா.

(கற்புர)

அன்னைக்கு உபாகாரம் செய்வதுண்டோ

6

அருள் செய்ய இந்நேரம் ஆவதுண்டோ

கண்ணுக்கு இமை இன்றிக் காவல் உன்டோ

கன்றுக்கு பசுவின்றி சொந்தம் உன்டோ

முன்னைக்கும் பின்னைக்கும் பார்ப்பதுண்டோ

முழுமைக்கும் நீ எந்தன் அன்னையன் றோ

என்னைய்க்கும் விளக்குக்கும் பேதமுண்டோ

என்றைக்கும் நான்உந்தன் பிள்ளை அன்றோ

(கற்புர)

அன்புக்கே நான் அடிமை ஆக வேண்டும்

7

அறிவுக்கே என்காது கேட்க வேண்டும்

வம்புக்கே போகாமல் இருக்க வேண்டும்

வஞ்சகத்தை என் நெஞ்சம் அறுக்க வேண்டும்

பண்புக்கே உயிர் வாழு ஆசை வேண்டும்

பரிவுக்கே நான் என்றும் பணிய வேண்டும்

என் பக்கம் இமை எல்லாம் இருக்க வேண்டும்

என்னோடு நீ என்றும் வாழ வேண்டும்.

(கற்புர)

கும்பிடவோ கக இரண்டும் போதவில்லை

8

கூப்பிடவோ நா ஒன்றால் முடியவில்லை

நம்பிடவோ மெய் அதனில் சக்தி இல்லை

நடந்திடவோ கால் இரண்டால் ஆகவில்லை

செம்பவள வாய் அழகி உன் ஏழிலோ - இந்த

சின்இரு கண்களுக்குள் அடங்கவில்லை

அம்பளவு விழியாளே உன்னை என்றும் - இவள்

அடிபணியும் ஆசைக்கோர் அநவும் இல்லை

(கற்புர)

காற்றாகிக் கனலாகிக் கடலாகினாய்

9

கருவாகி உயிராகி உடலாகினாய்

நேற்றாகி இன்றாகி நாளாகினாய்

நிலமாகி பயிராகி உணவாகினாய்

தோற்றாலும் ஜெயித்தாலும் வாழ்வாகினாய்

தொழுதாலும் அழுதாலும் வடிவாகினாய்

போற்றாத நாளில்லை தாயே உன்னை

பொருளோடும் புகழோடும் வைப்பாய் என்னை

(கற்புர)

திருச்சிற்றும்பஸம்

சுரஸ்வதி தேவி (கலைலாணி) துடி சக்தி துதி சகலகலாவல்லி மாலை பாடல்

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்கை-தூய
உலுப்பனிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தி யூன் ஜே
அறுப்பனிங்கு வாராது இடர்.

படிக நிறமும் பவளச் செவ் வாயும்
கடிகமழ்ப்புந் தாமரைப்போற் கையும்-துடியிடையும்
அவ்வும் பகலு மனரத முந்ததித்தாற்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி.

வெள்ளைக் கலையுத்து வெள்ளைப் - பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்து வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியா சனத்தி லரசரோ டென்கனச்
சரியா சனம்வைத்த தாய்.

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்
வீனை செய்யும் ஒவியில் இருப்பாள்
கொள்ளை யின்பங் குலவு கவிதை
கூறுபாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்
உள்ள தாம்பொருள் தேடி யுனர்ந்தே
இதும் வெதுத்தின் உள்நின் ரொளிர்வாள்

கள்ள மற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசகத் தூட்பொருளாவாள்.

மாதர் தீங்குரற் பாட்டில் இருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழகலையி ஒள்ளாள்
கீதம் பாரும் குயிலின் குரலைக்
கிளியின் நாகவ இருப்பிடங் கொண்டாள்
கோத கன்ற தொழிலுடைத் தாக்கித்
குலவு சித்திரங் கோபுரங் கொயி வ்
ஈத கனத்தின் எழிலிடை யுற்றாள்
இன்ப மேவடி வாகிடப் பெற்றாள்
திருச்சிற்றும்பஸம்

ஶந்த குமர குருபரர் அடிகள் அருளியது

புத்தகத் துள்ளுறைமாதே பூவில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளாய் நங்காய் வேதப் பொருளுக்கு இறைவீ
முத்தின் குடைடைய யாளே மூவல குந்தொழுது ஏத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முகலையாய் செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன் இயல்ஜிகை நாடகம் என்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம் முழுமும் எனக்கருள் செய்துளன்
சித்தந் தனில்நீ இருந்து திருவருள் செய்திடு வாயே

* * *
தியானம்

ஓவிவாரு எண்ணத்தையும் ஓவிவாரு உணர்ச்சியையும்
விழிப்புடன் பார்ப்பதுதான் தியானம். தியானத்தற்கு டிகவும்
விழிப்புள்ள, கவனமுள்ள, எச்சரிக்கையுள்ள மனம்
வேண்டும். மனச் சதுரல்கள் நீக்கப்பட்ட ஒரு நிலையுடன் முழு
வாழ்க்கையினைப் புரிந்துகொள்வதுதான் தியானம்

சுரல்வதிதேவி (கலைவாணி)துதி சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மறரக்கன்றி நின்பதந் 1
 தாங்கவென் வெள்ளையுன்னத்
 தன்டா மறரக்குத் தகாதுகொ
 லோசக மேழுமளிந்
 துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்
 தாகவுண்டாக்கும் வண்ணம்
 கன்டான் சுகவுகொள் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே.

நாரும் பொருட்சகவ சொற்சகவ
தோய்தர நாற்கவியும் 2
 பாரும் பணியிற் பணித்தருள்
 வாய்பங்க யாசனத்திற்
 சூரும் பசும் பொற் கொடியே
 கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
 காரும் சுமக்கும் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே.

அனிக்கும் செழுந்தமிழுத் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட்கடலிற் 3
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூருங்கொ
 லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழு சிந்தக்கண்டு
 களிக்குங் கலாப மயிலே
 சகல கலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுகறதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்சுகவதோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
 வாய்வட நூற்கடலும்
 தேக்குஞ் செழுந்தமிழ் செல்வழும்
 தொண்டர்செந் நாவினின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே.

4

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதுபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராதுதென்
 னேநெநுந் தாட்கமலத்
 தஞ்சத் துவச முயர்த் தோன் செந்
 நாவு மகழும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொந் திருத்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

5

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமறையும்
 வின்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும் வெங் காலுமன்பார்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 சூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா

7

லழுதங் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள் னோதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே.

சொல்லிற் பனமு மதான
முங்கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
வாய்ந்னி னாசனஞ்சேர்
செல்லிக் கரிதென் றொருகால
முஞ்சிதையாமை நல்குங்
கல்லிப் பெருஞ்சேல்வப் பேரே
சகல கலாவல்லியே

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்த்
ஞானத்தின் தோற்றுமென்ன
நிற்கின்ற நின்கன நினைப்பவர்
யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சுத்தின் பிடியோ
டரசன் ன நாணநட
கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
சகல கலாவல்லியே

மன்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பிலுன் போல்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
சகல கலாவல்லியே.

திருச்சிற்றும்பஸம்

நீஷ் சுர்வைகி தேவியின் அங்களை சக்தி துதி

ஜெய மங்களம் ஸீ சுப மங்களம்
ஜெய மங்களம் ஸீ சுப மங்களம்
ஜெய மங்களம் ஸீ சுப மங்களம்

வேத வள்ளிக்கு சுப மங்களம் - ஆய
கலைகளின் அரசிக்கு சுப மங்களம்
நான்முகன் நாயகிக்கு சுப மங்களம்
நாத ஸ்வருபியிக்கு ஜெயமங்களம்

ஜெய மங்களம் ஸீ சுப மங்களம்
ஜெய மங்களம் ஸீ சுப மங்களம்

வீணையின் ராணிக்கு சுப மங்களம்
கல்வியின் தெய்வத்திற்கு ஜெய மங்களம்
வெற்றிகள் தரும் தாய்க்கு சுப மங்களம்
எழைக் காக்கும் அன்னைக்கு ஜெய மங்களம்

திருச்சிற்றம்பஸம்

கலைமகள்

நாடிப் புலங்கள் உழுவார்
கரமும் நய உகரகள்
தேடிக் கொழிக்கும் கவிவாணர்
நாவும் செழுந் கருணை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர்
நெஞ்சும் உவந்து நடம்
ஆடிக்களிக்கும் மயிலே! ஊன்
பாதம் அடைக்கலமே.

கூகூகூ

ஸ்ரீ அம்பாள் மங்களம் சக்தி துதி

ஜெய ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி
ஜெய ஜெய வென தினம் பாடிப் பணிந்தோம்
ஐகம் எங்கும் அமைதியைத் தா - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

திருப்தியும் இன்பமம் வாழ்வில் துவங்க
தேவை எல்லாம் அடைய - அம்மம்மா
தேவை எல்லாம் அடைய
பக்தி பெருகிட பாடி உருகிட
பணிப்பாய் அன்பில் எம்கமை - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி.

இரண்ருகள் போக மூன்றுகள் அகல
ஸல்வரி பலம் அருள்வாய் - அம்மம்மா
ஸல்வரி பலம் அருள்வாய
கரம் குவித்தோம் இனிக் காலை விடோமடி
கருகணயுடன் அனைப்பாய் - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி.

காசினி எங்கும் வேற்றுமை போக
கருத்தினில் அன்பருள்வாய் - அம்மம்மா
கருத்தினில் அன்பருள்வாய்
தேசுடன் வாழுக் காட்டடி காட்சி
தேவியுன் அடைக்கலம் நாம் - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி.

நமஸ்காரம் இருவினை கருத்தினில் ஞான
நல்லொளி நீபம் வைத்து - அம்மம்மா
நல்லொளி நீபம் வைத்து
நமஸ்காரம் செய்து ஆரத்தி செய்தோம்
ஞாலத்திற் கமைதியை தா - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி.

திருச்சிற்றுப்பலம்

கெளரி காப்பு விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முகறயாய்ப் புகனவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எவிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வதரும்
எக்குற்றமும் வாராமற்கா..

வேண்டேற் கூறு சக்தி துதி

காப்பெருக்க வந்தவளே
காத்தென்கனத் தேற்றிருவாய்
காலமெல்லாம் தின்னரிய
என்னும் கருமம்
பண்ணும் வினையாவும்
உண்ணும் உணவாக
என்றும் இருந்தே
காரும் கடந்து வந்தேன
காளிமகா தேவியரே
குலம் கொண்டவளே

கெளரியம்மா தாயிரே
காளிமா தேவியரே
காப்பெருத்தே வாழ்ந்திருவேன்
இனிதாக முடித்திருவாய்
பனிபோலப் போக்கிருவாய்
உயிரினுக் குயிராக
எனக்காத்து வந்திருவாய்
மலையும் கடந்து வந்தேன்
காப்பெனக்குத் தந்திருவாய்
சுந்தர முகத்தவளே

அரியை உடையவளே
 கொடிய மகிழாசுரனைக்
 அசுரக் குணம்யாவும்
 சிவனை நினைத்தல்லோ
 பரனை நினைத்தல்லோ
 அரனை நினைத்தல்லோ
 சங்கரனை என்னியல்லோ
 ஜங்கரனைப் பெற்றவளே
 விரதத்தைக் கண்டே
 அம்மா உழையனைத்தே
 வகையாற்றுப் படலமிகை
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு
 காப்பை புனைந்துவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு
 காளிமகா தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே
 வீடு செழிக்கவென்றே
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு
 அவ்லல் அறுப்பதற்கே
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப்
 புமணியே மாமணியே
 நான் விரும்பும் காப்பை
 கல்வி சிறப்பதற்குக்
 செல்வம் சிறப்பதற்குத்
 வீரம் சிறப்பதற்கு
 பாட்டுடைத் தலைவியரே
 ஏட்டுடைத் தேவியரே
 காப்பெருக்க வந்தேனாமா
 பால்பழங்கள் வெற்றிகலைகள்

அம்மாகாளி தாயே
 கூறு போட்வளே
 அழிக்கும் சுடர்க் கொடியே
 சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
 பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
 அம்மா நீ நோன்பிருந்தாய்
 சங்கர் நீ நோன்பிருந்தாய்
 அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
 விழித்தான் சிவனவனும்
 அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வழிவழியாய்க் காட்டிருவீர்
 நெறிமுறையைக் காட்டிருவாய்
 காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நுன்னாறிவை ஊட்டிவிடு
 கவயகத்தில் வாழுவிடு
 காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பாய் இருப்பவளே
 நற்காப்பு அருளுமம்மா
 விளைகாப்பு அருளுமம்மா
 நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அநுஞ்காப்பு அருளுமம்மா
 பெரும்காப்பு அருளுமம்மா
 புனிதவதி தாயவளே
 நலமுடனே தாருமம்மா
 கலைமகளே வாருமம்மா
 திருமகளே வாருமம்மா
 வீரசக்தி தாருமம்மா
 பராசக்தி தாயவளே
 எல்லாம் மிகு வல்லபையே
 கனிவுடனே பாருமம்மா
 பல்வகைத் திரவியங்கள்

நானுமக்மகுத் தாரேனம்மா
 காளிமகா தேவியனே
 வித்தை விதைப்பவனே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம்
 காசினியில் வேற்றுமையை
 ஏசவின்றி வாழ்ந்திடுவோம்
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால்
 நானம் பெருகிவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு
 இகைந்து அணிவோர்க்கு
 நம்பி அணிவோர்க்கு
 நாள்கள் கோள்களைல்லாம்
 சந்தனச் சார்ந்தவனே
 குங்குமப் பூச்சவனே
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக்
 ஏப்பம் மிகவிட்டு
 நானும் பொழுதெல்லாம்
 பூவும் நீருமிட்டுப்
 காலைப் பொழுதெழுந்து
 ஞானச் செலுஞ்சுட்டே
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால்
 தீமைச் செயலெதுவும்
 காப்புக் கையிலிருந்து
 சொல்லற் கரிதான
 இருபது நாள்வரையில்
 பக்தி மனதுடனே
 சக்தியெல்லாம் தருவாள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு
 இச்சக்திலுள் ளோர்களைல்லாம்
 சொற்கத்தி பொருட்சக்தி

நயந்தென்னை காருமம் மா
 காசினிக்கு வித்தவனே
 வினைகாக்கும் காப்பவனே
 எல்லாம் உமதருளே
 கனப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏத்துபுகழ் தேவியனே
 கம்மனது இளகிவிடும்
 நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 நினைந்த தெல்லாம் பெருகிவரும்
 நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நலமுடனே இனைந்துவரும்
 சங்கரியே சாந்தினியே
 குலக்கொழுந்தே கெளரியம்மா
 கடமை முடிந்ததென்று
 என்றுமே இருந்தறியேன்
 நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 காளியுன்னைக் கானுகின்றேன்
 கடமைகளை செய்திடுவேன்
 ஏரிமலைபோல் கனன்றிடுவேன்
 தெரியாது செய்கையிலே
 கண்திறந்து காட்டுமபடி
 சோதியிலு காப்பதனை
 இகைவோடு விரதமிரு
 பரவி யணிவோர்க்கு
 சீர்பெருகு கெளரியவள்
 முக்கால் உணர்வழுன்டு
 ஏற்றியென்னைப் போற்றிடுவார்
 துலங்கி வந்திடயே

அச்சக்தி எல்லாம் கெளரிக் காப்பதனை முறையாய் அணிந்துவர தேவிமகா காளியரே காளியாய் வந்தமர்ந்த	அருள்வாள் கெளரியவள் காலம்தவறாமல் முன் வினைகள் நீங்கிவர தெவிட்டாத தீங்களியே கெளரியே காப்பருளும்.
--	---

திருச்சிற்றம்பலம்

தருச்சுக்கு வழிபாடு

திருவிளக்கு வழிபாடு இந்து சமயத்தில் உன்னதமான வழிபாடாகும். உலகெலாம் நிகரைந்து விளங்கும் இகரவனை-இகரவியை நம் இல்லத்தில் எழுந்தருளச் செய்ய திருவிளக்கு வழிபாடு துணை புரியும். வேத ரிசிகள் கோமத் தீ வளர்த்து இகரவனை வழிபட்ட மரபைத் தழவி எழுந்ததே திருவிளக்கு வழிபாடு. வீரு என்றால் வெளிச்சமாக இருக்கவேண்டும், வெளிச்சத்திற்கு விளக்கு எனிய வேண்டும்

வீரராய் வாழ்வது மட்டும்..!

ஏதவியாய் வாழவந்த தேசத்தில் நம்மவர் படும் பாட்டு..! கோடை, வெயில், குளிர், பனி, மழு, எந்றாலும் ஒய்விலுப்பதில்லை. தாலையெது மாலையெது கூட கண்களுக்கு ஏதாவதில்லை. வீட்டினுள் கட்டில் கெத்துதெயிருந்தும்	உறுங்குவதில்லை.. சுற்றியில்தான் மகனவி குழந்தை குட்டி கேட்டாலும் சுற்றுலா போவதில்லை.. கத்திக் குளையுதும் மூலக் கொத்தியுதான் சுற்றுலா இனால் வாய்ச் சொல்லில் தூத்துவ வீரராய் வாழ்வது மட்டும் உண்மை!
---	--

திருவினக்ஞ அர்ச்சனை

சக்தி துநி

ஓம் சிவாய நமः
 ஓம் சிவசக்தியே நமः
 ஓம் இச்சா சக்தியே நமः
 ஓம் கிரியா சக்தியே நமः
 ஓம் சொர்ண சொருபியே நமः

ஓம் ஜோதி லட்சுமியே நமः
 ஓம் தீப லட்சுமியே நமः
 ஓம் மகாலட்சுமியே நமः
 ஓம் தனலட்சுமியே நமः
 ஓம் தான்ய லட்சுமியே நமः

10

ஓம் கதரிய லட்சுமியே நமः
 ஓம் வீரலட்சுமியே நமः
 ஓம் விஜய லட்சுமியே நமः
 ஓம் விந்யா லட்சுமியே நமः
 ஓம் ஆயலட்சுமியே நமः

ஓம் வரலட்சுமியே நமः
 ஓம் கஜலட்சுமியே நமः
 ஓம் காமவல்லியே நமः
 ஓம் காமாட்சி சுந்தரியே நமः
 ஓம் சுபலட்சுமியே நமः

20

ஓம் இராஜ லட்சமியே நம:

ஓம் கிருக லட்சமியே நம:

ஓம் சித்த லட்சமியே நம:

ஓம் சீதா லட்சமியே நம:

ஓம் திரிபுர லட்சமியே நம:

25

ஓம் சர்வமங்கள காரணியே நம:

ஓம் சர்வ துக்க நிவாரணியே நம:

ஓம் சர்வாங்க சுந்தரி யே நம:

ஓம் சௌபாங்கிய லட்சமியே நம:

ஓம் நவக்கிரக தாயினியே நம:

ஓம் அண்டர் நாயகியே நம:

ஓம் அலங்கார நாயகியே நம:

ஓம் ஆனந்த சொரூபியே நம:

ஓம் அகிலாண்ட நாயகியே நம:

ஓம் பிரம்மாண்ட நாயகியே நம:

35

திருச்சிற்றம்பலம்

குத்து விளக்கல் ஒளியேற்றுவதற்கு உரிய பலன்கள்

ஒரு முகம் ஒளியேற்றுவதனால்	- சுந்தரி பணி.
இரு முகம் ஒளியேற்றுவதனால்	- குஞ்ச ஒற்றுஸை வெஞ்சும் மூன்று முகம் ஒளியேற்றுவதனால்
நான்து முகம் ஒளியேற்றுவதனால்	- புத்தி சுகம் கிட்டும்.
ஐஞ்சு முகம் ஒளியேற்றுவதனால்	- பசு, புழி, சூல்வை கிட்டும்.
கிட்டும்	- அக்னைஞ்சு நலன்களுடும்

அரியாடி அந்தாகி பாடல்
அபிராமி பட்டர் அருளியது
சக்தி துதி

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும்
 ஓர் கபுவாராத நட்பும்
 கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழு பினி இலாத உடலும்
 சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனனவியும்
 தவறாத சந்தானமும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள் வராத கொடையும்
 தொகலையாத நிதியமும் கோணாத கோலும்
 ஒரு துனிபம் இல்லாத வாழ்வும்
 துய்ய நினி பாதத்தில் அன்பும் உதவிப்பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
 அகலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்ககயே!
 ஆதி கடவுரின் வாழ்வே!
 அழுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி! அபிராமியே !
 திருச்சிற்றும்பஸம்

அரியாடி அந்தாகி
சக்தி துதி

காப்பு

தூர்அமர் கொன்றையும் சன்பக மாலையும் ஸாத்தும் தில்லல
 னார்த்தும் பாக்கத்து உழைமைந்தனே! உலகு ஏழும் பெற்ற
 ஸிர் அபிராமி அந்தாதி எப்போதும் என் சிற்குதுயுள்ளே
 கார்அமர் மேனிக் கணபதியே! நிற்கக் கட்டுரையே.

நாள்

உதிக்கின்ற செங்கத்திர், உச்சித்திலகம், உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கும் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்குமத் தோயம்என்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி எந்தன் விழுத்துக்கையே..

துகணையும், தொழுந்தெய்வுமும், பெற்றதாயும், சுருதிகளின
பகணையும்,கொழுந்தும்பதிகொண்ட வெரும், பகிமலர்ப்புங்
ககணையும், கருப்புப்பிள்ளையும், மென்பாசாங்குசுழும், கையில்
அகணையும் திரிபுர சுந்தரி ஆவது அறிந்தனமே.

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை, அறிந்துகொண்டு
செறிந்தேன், உனது திருவடிக்கே: திருவே வெருவிப்
பிறிந்தேன், நின்அன்பர் பெருமை என்னாத கருமநெஞ்சால்
மறிந்தே விழும் நரகுக்குத் து வாய் மனிதனுயே..

மனிதரும், தேவரும், மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி
குதிதரும் சேவடிக் கோமளமே! கொன்றை வார்க்கை மேல்
பனிதரும் தின்களும், பாம்பும், பக்ரதியும் படைத்த
புனிதரும் நீயும்என் புந்தி எந்நாரும் பொருந்துகவே..

பொருந்திய மூப்புரை, செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மறந்துல் மனோன்மனி! வார்க்கையோன்
அருந்திய நஞ்சு/அமதாக்கிய அம்பிகை! அம்புயற்மேல்
திருந்திய சுந்தரி, அந்துரி பாதும்என் சென்னியதே,

சென்னிய/ உன்பொற் திருவடித்துமாரை: சிந்தையுள்ளே
மன்னிய(து) உன்திரு மந்திரம்: சிந்துர வள்ளப்பென்னே
முன்னிய நின் அடியாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னியது,என்றும் உந்தன் பரமஜூகம் பத்துதியே.

ததியிரு மத்தில் சுழலும்என் ஆவி, தளர்விலதோர்
கதியிரு வண்ணம் கருதுகண்டாய் கமலாலயனும்:
மதியிரு வேணி மகிழ்நனும் மாலும், வணங்கினன்றும்
துதியிரு சேவடியாய் சிந்துர ஆனான சுந்தரியே.

7

சுந்தரி ஏந்தை துகணவி என்பாசத் தொடரையெல்லாம்
வந்து, சிந்துர வண்ணத்தினாள் மகிடன் தக்கலைமேல்
அந்து, நீலி,அழியாத கண்ணிகை, அரணத்தோன்
சுந்தரி கைத்தலத்தாள் மல்த் தூள்ளன் கருத்தனவே..

8

கருத்தன எந்தைதான், கண்ணன், வண்ணக் கனகவெற்பில்
பெருத்தன, பால்அழும் பின்னளக்கு நல்கின, பேர் அருள்கூர்
திருத்தன பாரமும்: ஆரமும், செங்கைச் சிகலயும் அன்பும்
முருத்துளை முரலும், நியும் அம்மே வந்துள்ள முன்நிற்கவே..

9

நின்றும் இருந்தும் கீடந்தும் நடந்தும் நினைப்பது ஏனை
என்றும் வணங்குவது உன்மள்த் தாள்: எழ துமறையின்
ஒன்றும் ஆரும்பொருளே ஆருளே உமையே! இமயத்து
அன்றும் பிறந்தவளே அழியா முத்தி ஆனந்தமே.

10

ஆனந்தமாய் என் அறிவாய், நிறைந்த அழுதமுமாய்,
வான் அந்தமான வடிவடையாள் மகற நான்கினுக்கும்
தூன் அந்த மான சுணைர் விந்தத் தவளாநிறக்
கானம்தும் ஆடரங்காம் எம்பிரான் முடிக் கண்ணியதே.

11

கண்ணியது உன்புகும் கற்பது ன் நாமம்: கஸ்ந்துபத்தி
பன்னியது உன்கிரு பாதாம் புயத்தில்: பகல்லிரவா
நன்னியது உன்னை நயந்தோர் அகவயத்து: நான் முன்செய்த
புன்னியம் ஏது? என்அம்மே புவி ஏழையும் புத்தவளே..

12

பூத்தவளே புவனம் பதி னான்கையும், பூத்தவன்னைம்
காத்தவளே! பின் கரந்தவளே ககரைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவளே! என்றும் மூவா முகுந்தர்கு இளையவளே
மாத்தவளே! உன்னை அன்றி மற்றுள்ளதெய்வம் வந்திப்பதே?

13

வந்திப்பவர் உன்னை, வானவர் தூனவர் ஆனவர்கள்,
சிந்திப்பவர். நல் திசைசமூகர் நாரணர்: சிந்தையுள்ளே
பந்திப்பவர், அழியாப் பரமானந்தர்: பாரில் உன்னைச்
சந்திப் பவர்க்கு) எளிதாம் எம்பிராட்டிநின் தண்ணளியே..

14

தண்ணளிக்கு என்று முன்னேபல கோடி தவங்கள் செய்வார்,
மன் அளிக்கும் செல்வமோ பெறு வார? மதி வானவர்தும்
விண் அளிக்கும் செல்வமூம், அழியா முத்தி வீரும் அன்றோ?
பண் அளிக்கும் சொற் பரிமள யார்களைப் பைங்கிளியே.

15

கிளியே! கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்து ஒளிரும்
ஒளியே! ஒளிரும் ஒளிக்குடிடமே என்னில் ஒன்றும் இல்லா
வெளியே! வெளிமுதற் பூதங்களாகி விரிந்த அம்மே
அளியேன் அறிவு அளவிற்குஅள வானது அநிசயமே..

16

அதிசய மான வடிவுடையாள்! அரவிந்தவெல்லாம்
துதிசயஆனன சுந்தர வல்லி துகண இரதி
பதிசய மானது அபசய மாகமுன் பார்த்தவர்தும்
மதிசய மாக அன்றோ,வாம பாகத்தை வவ்வியதே?

17

வல்விய பாகத்து இறைவநும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செல்வியும் உங்கள் திருமணக் கோலமும், சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்துஉன்னை ஆண்ட பொற்பாதமும் ஆகிவந்து,
வெவ்விய காலன்என் மேல்வநும் போது, வெளிநிற்கவே.

18

வெளிநின்ற நின் திருமேனியைப் பார்த்து என் விழியும்நெஞ்சீம்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்டது இல்லை: கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஓனம் திருக்கின்றது என்ன திருவளமோ
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே

19

உறைகின்ற நின்திருக் கோயில், நின் கேள்வர் ஒருபக்கமோ?
அகரைகின்ற நான்மறையின் அடியோ? முடியோ? அழும்
நிறைகின்ற வென்திங்களோ? கஷ்சமோ? எந்தன் நெஞ்சகமோ?
மறைகின்ற வாரிதி யோ? புரணாசல மங்கலமலையே.

20

மங்கலம், செங்கல் சம்முலையாள், மலையாள், வருணாச்
சங்குஅலை செங்கசீச் சகல கலாமயில், தாவுகங்கை
பொங்குஅலை தங்கும் பரிசுடையோன் புடையாள், உடையாள்
பிங்கலை, நீலிசெய்யாள், வெளியாள் பசும்பெண் கொடியே..

21

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே எனக்குவம்பே பழுத்த
படியே! மறையின் பரிமளமே பனிமால் இமயப்
பிடியே! பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்றுஇம்மே
அடியேன் இறந்துஇங்கு இனிப்பிறவாமல் வந்துஆண்டு கொள்ளே..

22

கொள்ளேன் மனதின்நின் கோலம் அல்லாது அன்பாங்கட்டம் தன்னை
விள்ளேன்: பரசுமயம் விரும்பேன்: வியந்திமுலகுக்கு
உள்ளே அனைத்தினுக்கும் புறம்பே உள்ளதே விளைந்த
கள்ளே களிக்கும் களியே அளியன் கண்மனியே..

மனியே! மனியின் ஒளியை ஒளிநும் மனிபுனைந்த
அணியே! அணியும் அணிக்கு ஆழகே அனு காதவர்க்குப்
பிணியே! பிணிக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன் ஒருவரை, நின்பதும் பாதும் பணிந்துவின்னே.

23

பின்னே திரிந்தும் அடியாறைப் பேணிப் பிறப்பு,அறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயக்குமொன்னே: முதல் மூவருக்கும்
அன்னே உலகுக்கு அபிராமி என்னும் அருமருந்தே
என்னே இனிலைன்களை யான்மற வாமல்நின்று ஏத்துவனே..

25

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேழு உலகினையும் படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரிபவராம்: கமழ் புங்கடம்பு
சாத்தும் குழல்அணங் கேமணம் நாறும்நின் தாள்ளிஹணக்கு)என்
நாத்துக்கு புன்மொழி ஏறிய வாரு நகையுடைத்தே,

26

உடைத்துனை வஞ்சல் பிறவியை: உள்ளை உருகும்அன்பு
படைத்துனை: பத்ம பதுபுகம் சூழும் பணினக்கே
அடைத்துனை: நெஞ்சுத்து அழக்கை எல்லாம்நின் அருட்புனலால்
துடைத்துனை: சுந்தரி நின்கும் அருள் ஏதுன்று சொல்லுவதே,

27

சொல்லும் பொருளும் என, நட மாரும் துகைவநுடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே அழியா அரசும்
செல்லும் தவநெறியும் சிவலோகமும் சித்திக்குமே.

28

சித்தியும்,சித்தி தரும்தெய்வம் ஆகித் திகழும்பரா
சக்தியும், சத்தி தகழுக்கும் சிவமும், தவம்முயல்வார்
முத்தியும், முத்திக்கு வித்தும், வித்தாகி முனைத்தெழுந்த
புத்தியும், புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தைஅன்றே.

29

அன்றே தமுத்தென்களை ஆண்டுகொன் டாய் கொண்டது அல்லன்கை 30
நன்றே உனக்கினி நான்னைச் செயினும், நமுக்கடலுள்
சென்றே விழினும்,கரையேற்றுகை நின் திருவளமே
ஓன்றே! பலழுவே அருவே என் உழையவளே.

உகையும் உகையொரு பாகரும் ஏக உருவில்வந்துகூங்கு
எகையும் துமக்குஅன்பு செய்யவைத் தூர்ஜீவி எண்ணுதற்குச்
சுகையங்களும் கிள்ளலை: ஈன்றுள்ளுப் பாள்ளாரு தாயும்கிள்ளலை:
அகையும்,அகையறு தோளியர் மேல்வைத்த ஆகையுமே.

31

ஆகைக் கடலில் அகப்பட்டு அருள் அற்ற அந்தகள்கைப்
பாசத்தில் அல்லற்படிருந்தேன, நின் பாதும் என்னும்
வாசக் கமலம் தகலமேல் வலியவைத்து)ஆண்டுகொன்ட்
நேசத்தை என்சொல்வேன். ஈசு பாகத்து நேரிழுமே.

32

இழைக்கும் வினாவழியே ஆரும் காலன் எண்ணாரும்க
அகைக்கும் பொழுதுவந்து, அங்கல் என்பாய்,அந்தர் சித்தமெல்லாம்
குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமனாக் கோமளமே!

33

உழைக்கும்பொழுது உன்னையே 'அன்னையே'என்பன், ஓடிவந்தே,
வந்தே சுரணம் புகும் அடியார்க்கு, வானுலகம்
தந்தே, பரிவாரு தான்போய் இருக்கும் சதுரமுகமும்,
பெந்தேன் அலங்கற் பருமணி ஆகமும், பாகமும்,பாற
செந்தேன் மலரும், அலங்களி ஞாயிறும், திங்களுமே.

34

திங்கட் பசுவின் மணம்நாறும் சீரடி சென்னிவைக்க,
எங்கட் கொருதுவம் எய்தியா? எண்டிறந்த வின்மோர்
துங்கட்டும் இந்தக் கவர்மய்துமோ? துங்கக் கடலுள்
வெங்கட் பணிதைன மேல்துயில் கூறும் விழுப்பொருளே.

35

பொருளே! பொருள்ஸ்ராதிக்கும் போகமே அரும் போகம்செய்யும்
மருளே! மருளில் வரும்கெதருளே என் மனத்துவஞ்சத்து
இருள்ளதும் இன்றி ஒளிவெளி ஆகியிருக்கும் உன்றன்
அருள் ஏது அறிகின்றிலேன் அம்புயசூதனத்து அம்பிகையே.

36

கைக்கே அணிவது கன்னலும் பூவும்:காலம் அன்ன
மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்து மாலை விடஅரவின்
பைக்கே அணிவது பன்மனிக் கோவையும் பட்டும் எட்டுத்
திக்கே அணியும் திருவடை யான்ஜிடம் சேர்பவளே..

37

பவளக் கொடியில் பழுத்திசவ் வாயும், பனிமுறுவல்
தவளத் திருநகை யும்துகணயா, எங்கள் ஈங்கரகனத்
துவளப் பொருது, துடிகிடை சாய்க்கும் துகணமுலையாள்
அவளப் பணிமின் கண்ணர் அமராவதி ஆரூகக்கே.

38

ஆரூகக்கு உஞ்சன் அடீத் தூமரைகள் உன்று: அந்தகன்பால்
மீஞ்கைக்கு உந்தன் விறியின் கடை உன்று மேல் இவற்றின்
மூரூகக்கு என்குறை நின்குறையே அன்று முப்புங்கள்
மாஞ்கைக்கு அம்பு தொழுத்தவில்லான் பங்கில் வாள்ந்துலே.

39

வானுதல் கண்ணியை,வின்னவர் யாவநும் வந்து இறைஞ்சிப்
வேணுதற்கு என்னிய எம்பெரு மாட்டியைப் பேதைநெஞ்சில்
கானுதற்கு அன்னியின் அல்லது கண்ணியை, கானும் அன்பு
புனுதற்கு என்னிய என்னம் அன்றோ முன்செய் புன்னியமே!

40

புன்னியம் செய்தனமே மனமே! புதுப் புங்குவகளைக்
கண்ணியம்,செய்ய கணவநும் கூடிநம் காரணத்தால்
நன்னி இங்கேவந்துதும்அடியார்கள் நடுஇருக்கப்
பன்னிநம் சென்னியின்மேல் பத்மாதும் பதிந்திடவே.

41

இடம்கொண்டு விம்மி, இனைகொண்டு இருகி இளகி, முத்து
வடந்கொண்ட கொங்கை மலைகொண்டு இறைவர் வலியநெஞ்சை
நடந்கொண்ட கொள்கை நலந்கொண்ட நாயகி நல்அரவின்
படந்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி வேதுப் பரிபுறரயே.

42

பரிபுரச் சீறுடிப் பாளங்குகை, பஞ்சபாணி இன்சௌல்
தீரிபூர சுந்தரி, சிந்தூர மேனியள், தீமைவெந்ஸில்
புரிபூர வஞ்சகர அஞ்சக் குளிபொருப் புச்சிலவக்கை,
எரிபுரை மேனி இறைவர்ஸெம் பாகத்து இருந்தவளே.

43

தவளே இவர் எங்கள் அங்குறவார் மனமாங்கலமாம்
அவளே அவர்துமக்கு அன்னையும் ஆயினள் ஆகையினால்,
இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலே இறைவியுமாம்
துவளேன், இனிஒரு தெய்வம் உன் டாகமெய்த தொண்டுசெய்தே.

44

தொண்டு செய்யாது, நிஸ்பாதம் தொழாது, துறைந்து இக்கையே
பண்டு செய்தார் உள்ளோலில்ரோ? அப்பரிச் அடியேன்
கண்டுசெய்தால், ஆது கைதுவமோ அங்றிச் செய்துவமோ?
மின்டு செய்தாலும் பொறுக்கைதந்தே பின் வெறுக்கைஅன்றே.

45

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும், தும்அடியாகர மிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியது அன்றே: புதுநஞ்சை உன்று
கறுக்கும் திருமிடற்றான் ஜைப்பாகம் கலந்த பொன்னே!
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் யான்து ஏனை வாழ்த்துவனே.

46

வாழும் படின்று கண்டுகொண்டேன்: மனத்தே ஒருவர்
வீழும் படிஅன்று: விள்ளும்படி அன்று: வேலைவிலம்
ஏழும், பருவகரை எட்டும் எட்டாமல் இரவுபகல்
குழும் கடர்க்கு நடுவே கிடந்து கடர்கின்றதே.

47

குடரும் கலைமதி துன்றும் சுடைமுடிக் குன்றில் உன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதிந்து நெஞ்சில்,
இடரும் தவிர்த்து இகைப் போதுகிறுப்பார் பின்னும் எய்துவரோ
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே?

48

குரம்பை அருத்துக் குடிபுக்களுவி, வெங் கூற்றுக்கு இட்ட
வரம்பை அருத்து மருகும் அப்போது, வளளக்கை அமைத்து
அரம்பை யுத்த அரிகவயர் கழவந்து அஞ்சல் என்பாய்,
நரம்பை அருத்த இசைவடி வாய்நின்ற நாயகியே.

49

நாயகி, நான்முகி, நாராயணி, கை நளினபஞ்ச
சாயகி, சாம்பவி, சங்கரி சாமகளை சாதிநஷ்க
வாயகி மாலிக்கி,வாராகி,குலினி, மாதுங்கினன்று
ஆயகியாதி உடையாள் ஏறனம் அரன் நமக்கே.

50

அரனம் பொருள்ளன்று)அருள் ஒன்று)இலாத அகரர்துங்கள்
முரண் அன்று)அழியமுறிந்த பெம்மானும் முகுந்தனுமே,
'சரணம் சரணம்'என்னின்ற நாயகிதங் அடியார்,
மரணம் பிறவி இரண்டும்எய்தூர்,இந்தவையகத்தே.

51

வையம், துரகம், முதகரி, மாமகுடம், சிவிகை,
பெய்யும் கணகம்,பெருவிகலைரும்பிழைமுடித்த
ஐயன் திருமனை யாள்அடித் தாமரைக்கு அன்புமுன்பு
செய்யும் தவழுடை யார்க்கு)உளவாகிய சின்னங்களே.

52

சின்னங் சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யப்பட்டும்,
பென்னம் பெரிய முலையும்,முத்தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
கன்னங் கரிய குழலும்,கன் முன்றும் கருத்தில்லைவந்துத்
தன்னந் தனிஇருப் பார்க்கு)இதுபோலும் தவம்கில்லையே.

53

கில்லாமை சொல்லி, ஒருவர்தம் பால்சென்று, இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெங்கில் நினைகுவிலே, நித்தம் நீதூதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம்பால் ஒரு காலத்திலும்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதுங்கள் சேர்மின்களே.

54

மின்ஆயிரம் ஒரு மெய்வடி வாகி விளங்குகின்ற
அன்னாள், அகமகிழ் ஆனந்தவல்லி, அநுமாருக்கு
முன்னாய், நஞ்சங்குமாய், முடிவாய முதல்வி தன்னை
உன்னாது ஒழியினும் உன்னினும் வேண்டுவது ஒன்றில்லையே..

55

ஒன்றாய் அநும்பிப் பலவாய் விரிந்து), இவ்வல(கு)எங்குமாய்
நின்றாள், அகனத்தையும் நீங்கிறிற்பாள் என்தன் நெஞ்சினுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்றவா? இப்பொருள் அறிவார்
அன்று) ஆலிலையில் துயின்ற பெம்மானும் என்ஜயனுமே..

56

ஐயன் அளந்துடி இருநாறிகொண்டு) அன்டமெல்லாம்
உய்ய அறும்செயும் உன்னையும் போற்றி, ஒருவர்தும்பால்
செய்ய பகந்துமிழிப் பாமாலையும் கொண்டு சென்று பொய்யும்
மெய்யும் ஜியம்பகவத்தூய்: ஜிதுவோ உன்தன் மெய்யநுளே?.?

57

அருணாய் புயத்தும், என்சித்தூம் புயத்தும், அமர்ந்திருக்கும்
தருணாய் புயமுலைத் தையல் நல்லாள், தகை சேர்ந்யனக்
குருணாய் புயமும், வதுணாய் புயமும், கராம்புயமும்,
சுருணாய் புயமும் அல்லால் கண்டிலேன், ஒரு தஷ்சமுமே.

58

தங்கம் பிறிந்து)இல்லை ஈதுஅல்லது)என்று, உன் தவமிந்றிக்கே
நெஞ்சம் பயில நிகைக்கிளிலேன் ஒற்றை நீள் சிகலையும்
அஞ்சு(கு)அம்பும் இக்கு(கு)அலராகி நின்றாய் அறியார் எனினும்,
பஞ்சு(கு)அஞ்சும் மெல்லடியார் அடியார் பெற்ற பாலகருயே..

59

பாலினும் சொல்லுனி யாப்பனி மாமலர்ப் பாதும்கவக்க,
மாலினும், தேவாவணங்க நின்றோன் கொங்கற வார்ச்சடையின்
மேலினும், கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும்மெய்யப் பீடம் ஒரு
நாலினும், சாலநந்றோ அடியேன் முடை நூய்த்தலையே?.?

60

நாயே கணமும் இங்கு ஒரு பொருளாக நயந்துவந்து,
நீயே நினைவின்றி ஆண்டுகொண்டாய்நின்னை உள்ளவன்னாம்
வேயேன் அறிவும் அறிவுதந்தாய்: என்ன பேறுபெற்றேன்
தாயே, மலைமகளே செங்கண்மால் தீருத்தங்கச்சியே..

61

துங்கச் சிலைகொண்டு, தானவர் முப்புறம் சாய்த்து, மத
வெங்கன் கரிதரி போர்த்த செஞ்சேவன் மெய்அடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறிப்பிட்ட நாயகி, கோகநகச்
செஞ்கைக் கரும்பும், மலரும்பைப் போதும் என்சிந்தயதே..

62

தேரும் படிசில ஏதுவும் காட்டி, முன் செல்கதிக்குக்
சூறும் பொருள், குன்றில் கொட்டும் தறிகுறிக்கும் சமயம்
ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்பத அறிந்திருந்தும்,
வேறும் சமயம் உண்டு என்று கொண்டாடிய வீணாருக்கே.

63

வீணோ பலிகவர் தெய்வங்கள் பால்சென்று, மிக்கஅன்பு
புனேன்: உனக்கு(து)அன்பு புன்று கொண்டேன்: நின்புகழிச்சியன்றிப்
பேனேன், ஒருபொழுதும் தீருமேனிப் பிரகாசம் அன்றிப்
காணேன் இருநில மும், திசைநான்கும், ககனமுமே.
ககனமும் வானும் புவனமும் கான, விற் காமன் அங்கம்
துகனம்மன் செய்த தவப்பெருமாற்குத் தட்க்கையும்செம்
முகனும் முந்நான்கு இருமுன்றுள்ளத் தோன்றிய முதறிவின்
மகனும் உண்டாயதன்றோ? வல்லி நீசெய்த வல்லபரை..

64

வல்லபம் ஒன்றியேன்: சிறியேன்றின் மலரடிச்செர்
பல்லவம் அல்லது பற்றுஉன்று இலேன்: பசும் பொன்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய்: வினையேன் தொருத்த
சொல்லவ மாயினும், நின்திரு நாமங்கள் தோத்திருமே.

65

தேந்த்திரம் செய்து தொழுமுமின் போலும்நின் தோற்றும் ஒரு
மாத்திரைப் போதும் மனத்தில் வையாதவர் வகன்மை, குலம்,
கோத்திரம், கல்வி, குணம்குஞ்சி, நாளூம் குடில்கள்தொழும்
பாத்திரம் கொன்று பலிக்குத் தூலா நிற்பர் பாரங்குமே.

67

பாரும், புனலும், கனலும், வெங்காலும், படர்விசம்பும்:
ஐரும் முருகு சுவைனிலி ஐருவிலி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி, சிவகாம சுந்தரி சீறுடிக்கே
சாரும் தவம் உடையார் படையாத தனம்ஜில்லையே.

68

தனம்தரும்: கல்வித்தரும்: ஒருநாளும் தளர்வுஅறியா
மனம்தரும்: தெய்வ வடிவம்தரும்: நெஞ்சில் வஞ்சல்லை
இனம்தரும்: நல்லன எல்லாம்தரும்: அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம்தரும் புந்குழலாவர் அபிராயி கடைக்கண்களே.

69

கண்களிக் கும்படி கண்றுகொண்டென், கடம் பாடவியல்:
பண்களிக்கும் குரல் வீணையும், ககயும், பயோதரமும்;
மண்களிக்கும் பச்சை வண்ணமும் ஆகி, மதங்கர்க்குலப்
பெண்களில் தோன்றிய எம்பெரு மாட்டிதன் பேரழகே.

70

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி, அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாட்புயத் தூள், பனி மாமதியின்
குழவிழித் திருமுடிக கோளன யாமகளைக் கொம்பிருக்க,
இழவற்று நின்றிநஞ்சே இரங்கேல் உனக்கு என்குறையே?

71

என்குறை தீரநின்று ஏத்துகிள் ரேன்: இனி யான் பிறக்கின்
நின்குறையே அன்றி யார்குறை கூன்? கீரு நீள்விசம்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்!
தன்குறை தீர், எம் கோன்கடை மேல்வைக்குத் தூமறையே.

72

தூமம் கடம்பு: பகடபஞ் பானம: தனுக்கரும்பு: 73

யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழுது: எமக்கென்று வைத்த

சேமம் திருவடி: செங்கைகள் நான்கு:னிலி செம்மை: அம்மை
நாமம் திரிபுரை: ஒன்றூ(ஞ) இரண்டு நயனங்களே.

நயனங்கள் மூன்றுக்கட நாதுனும், வேதமும், நாரணனும், 74

அயனும் பரவும் அபிராம வல்லி அடிக்கையைப்

பயன்னிறு கொண்டவர்,பாவவயர் ஆடவும் பாடவும்,பொன்
சயனம் பொருந்து தழனியக் காவிளில் தூங்குவனே.

தங்குவர் கற்பகத் தூருவின் நீழலில்:தூயார் இன்றி 75

மங்குவர்,மன்னில் வழவாப் பிறவியை: மால்வைரயும்,

பொங்குவர் ஆழியும் ஈரோத் புவனமும் புத்தங்ந்திக்

கொங்குவீர் புங்குழலாள்திரு மேனி குறித்தவனே.

குறித்தேன் மனத்தில் நின்கோலம்எல்லாம்: நின் குறிப்பறிந்து 76

மறித்தேன் மறவி வருகின்ற நேரவழி: வண்டுகிண்டி

வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேகிப் பிரான்சுரு கூற்றைமெய்யில்

பறிந்தே குடிபுகுதும் பஞ்ச பாண பயிரவியே.

பயிரவி பஞ்சமி பசாங்குசை பஞ்ச பாணி வஞ்சர் 77

உயிரவி உன்னும் உயர்சண்டி காளி ஒனிரும்கலா

வயிரவி மண்டலி மாலினி சூலி வராகின்றே

செயிர் அவி நான்மகற சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவனே.

செப்பும் கனக கலசமும் போலும் திருமுமலைமேல் 78

அப்பும் களப அபிராம வல்லி அணதூளக்

கொப்பும்,வயிரக் குழையும்,விழியின் கொழும்கடையும்.

தூப்பும் நிலவும் எழுதிவைத்தேன் என் துகணவிழிக்கே

விறிக்கே அருளுன்று) அபிராம் வல்லிக்கு: வேதும்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சன்று) எமக்கு: அவ் வழிக்கீட்க்கப்
யறிக்கே சுழன்று, வொப்பாவங்களே, செய்து, பாத்தாரகக்
குழிக்கே அழந்தும் கயவர்தும் மோடு என்ன கூட்டு(ரு)இனியே?

79

கூட்டியவா என்களுத் தன்பை யாரில், கொடியவினை
இட்டியவா, என்கண் ஓடியவாதுன்னை உள்ளவன்னைம்
காட்டியவா, கண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா,
ஆட்டியவா நடம் ஆடக் தாமரை ஆரணங்கே.

80

அனாங்கே அனாங்குகள் நின்பரி வாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை: வாழ்த்துக்கலேச் செந்தில்: வஞ்சகஞ்சாடு
இனாங்கேன்: எனதுமன(து)என்று இருப்பார் சிலர் யாவரொரும்
பினாங்கேன்: அறிவொன்றி லேன்: என் கண்றி வைத்த பேரளியே.

81

ஆளி ஆர் கமலத்தில் ஆரணங்கே! அகிலாண்டமும் நின்
ஒளியாக நின்ற ஒளிர்திரு மேனிகையை உள்ளுந்தொறும்
களியாகி,அந்தக் கரணங்கள் விழிக் கரைப்புரண்டு
வெளியாய் விடின்,எங்கனே மறப்பேன் நின் விரகினையே.

82

விரவும் புதுமலர் இட்டுநின்பாத விரைக்கமலம்
கீரவும் பகலும் இறைஞ்சவல்லார், இமையோர் எவநும்
பரவும் புதுமும். அபிரா வதமும் பகீரதியும்
உரவும் குலிசமும் கற்பகக் காவும் உடையவரே.

83

ஜாடையாளை, ஒல்குசெம் பட்டு) உடையாளை, ஒளிர்மதிச்செச்சு
சுடையாளை, வங்கர் நெஞ்சடையாளை, தயங்கும் நூண்ணுால்
இடையாளை, எங்கள் பெம்மான் இடையாளை, இங்கென்ன இஸிப்
படையாளை, உங்களையும் படையா வண்னைம் பாத்திருமே.

84

பார்கும் திகைதூரும் பாசாங் குசமும், பனிச்சிக்கறவண்(ரு)
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஜந்தும்,கரும்பும்,என் அல்லல்லல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுரையான் திருமேனியும், சிற்றிடையும்,
வார்க்குங்கும் முகலையும், முகலமேல் முத்து மாகலையுமே.

85

மால்அயன் தேடு, மறறதேடு, வானவர்தேடு, நின்ற
காலையும் சுடக்க் கையையும் கொண்டு, கதித்தகப்பு
வேலை வெங்காலன் என்மேல் விரும்போது வெளிநிலக்ஞாடாய்
பாலையும் தேகனயும் பாகையும் போலும் பணிவெறியியே.

86

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின்திருமார்த்தின்தன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற தால்: விழியால் மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை,அண்டமெல்லாம்
பறிக்கும் படி, ஒருபாகம் கொண்(ரு) ஆஸும் பராபரையே.

87

பரம்னன்(ரு) உனை அடைந்தேன் துமியேனும், உன்பத்தநூக்குள்
தூம்அன்(ரு) இவன்னன்று தள்ளத் தகாது: தரியலர்தும்
புரம்அன்(ரு) ஏரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய, போதில்அயன்
சிரம்னன்று செற்ற கையான்கூடப் பாகம் சிறந்தவளே.

88

சிறக்கும் கமலத் திருவே நின்சேவடி சென்னிகவக்கத்
துறக்கம் தநும்நின் துவணைவரும் நீயும், துரியமற்ற
உரக்கம் தரவந்து, உடம்போ(ரு) உயிரூரவு அற்று(ரு) அறிவு
மறக்கும் பொழுது) என் முன்னே வரல்வேண்டும் வருந்தியுமே.

89

வருந்தா வகை என் மனத் தூமரையினில் வந்துபகுந்து
இருந்தாள், பகழய இருப்பிடமாக: இனி எனக்குப்
பொருந்தாத ஒருபாருள் இல்லை: விண்மேவும் புலவருக்கு
விருந்தாக, வேலை மருந்தானதை நல்கும் மெல்லியலே.

90

வெல்லிய நுண்கிடை மின் அகணயான, விசிடையோன்
புல்லிய வென்முலை பொன் அகன யாகளப் புகுந்து, மறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும் அடி யாகரத்தொழும் அவர்க்கு
பல்லியம் ஆர்த்துஞ்சி, வென்பகு ஊரும் பதும் தருமே.

91

பதத்தே உருகி, நின்பாகத்திலே மனம்பற்றி, உன்றன்
இதுத்தே ஒழுக, அடிமை கொண்டாய்: இனியான் ஒருவர்
மதத்தே மதியங் கேன், அவர் போனவழியும் செல்லேன்
முதல்தேவர் மூவஞ்சி யாவஞ்சி போற்றும் முகிழ்நகையே.

92

நகையே இ:துகிந்த னாவம் ஸல் லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
முககையே, முகிழ்முலை மானே மதுகன்: முடிவில்அந்த
வகையே பிறவியும் வர்ஷே: மலைமகள் என்பதுநாம்:
மிகையே, இவள்கள் தகைமையை நாடி விரும்புவதே

93

விரும்பித் தொழும் அடியார்விழி நீர்மல்கி, மெய்புளகம்
அஞ்சும்பித்ததும்பிய ஆனந்த மாகி, அறிவிழுந்து,
சுரும்பிற் களித்து, மொழிதஞ் மாறி, முன் சொன்னெல்லாம்
தரும் பித்துர் ஆவரென்றால், அபிராமி சுயம்நன்றே.

94

நன்றே வருகினும், தீதே விளக்கினும், நான் அறிவது)
ஒன்றேயும் இல்லை: உனக்கே பரம், எனக்கு) உள்ளெல்லாம்
அன்றே உனதென்று) அளித்து விட்டேன்: அறியாதகுணக
குன்றே! அநட்கடலே இமவான் பெற்ற கோமளமே..

95

கோமள வல்லிகை, அல்லியந் தூமரைக் கோயில்கவதும்
யாமள வல்லிகை, ஏதும் கிலானை, எழுதுரிய
சாமள மேனிச் சகலகலா மயில் தன்னைத்தும்மால்
ஆமளவும் தொழு வார், எழு பாருக்கும் ஆதிபரே..

96

ஆதித்தன் அம்புலி, அங்கிகுபேரன், அமர்தந்கோன்,
ஓதில் பிரமன், புராரி, முராரி, பொதியமுனி,
காதிப் பொருப்படைக் கந்தன், கணபதி, காமன்முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே.

97

தைவந்து நின் ஆடித்தாமரை சுடிய சங்கரற்குக்,
கைவந்த தீயும் துகைலவந்த ஆறும் கரந்தது எங்கே?
மெய்வந்த நெஞ்சின் அல்லால், ஒருகாலும் விரகர்தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புகல்அறியா மடப் புங்குயிலே.

98

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா டவியிடை; கோலவியல்
மயிலாய் இருக்கும் இமயாசலத் திடை, வந்து) உதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசும்பில்: கமலத்தின்மீது அன்னமாம்
கயிலாய ருக்கு (அன்றுஇமவான் அளித்த கனக்குழலையே.

99

குழலையைத் தழுவிய கொங்கறையந் தூர்கமற் கொங்கைவல்லி,
கழுதயைப் பொருத் திருவெந்துந் தோரும், கருப்புவில்லும்,
விழையைப் பொருத்திற்கு வேரிஅம் பானுமும், வெண்ணகையும்,
உழையைப் பெருகன்றூம், நெஞ்சில் எப்போதும் உதிச்சின்றவே..

100

நாற்பயன்

ஆத்தாளை, எங்கள் அபிராம வல்லிகை, அண்டமெல்லாம்
புத்தாளை, மாதுளை பூநிறத் தூளை, புவி அடங்கக்
காந்தாளை, ஜங்ககண பாசுப் குசமும் கரும்பும் அங்கக
சேர்த்தாளை, முக்ககண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒருதீங்கில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அச்சான் அரச்சனை -108 போற்றி

1. ஒம் அங்கயற்கன் அம்மையே போற்றி
2. ஒம் அகிலாண்ட நாயகியே போற்றி
3. ஒம் அருமறையின் வரம்பே போற்றி
4. ஒம் அறம் வளர்க்கும் அம்மையே போற்றி
5. ஒம் அரசிளங்குமரியே போற்றி
6. ஒம் அப்பர் பினி மருந்தே போற்றி
7. ஒம் அழுதநாயகியே போற்றி
8. ஒம் அருந்தவ நாயகியே போற்றி
9. ஒம் அருள்நிறை அம்பிகையே போற்றி
10. ஒம் ஆலவாய்க் கரசியே போற்றி
11. ஒம் ஆறுமுகத்தின் அன்னனயே போற்றி
12. ஒம் ஆதியின் பாதியே போற்றி
13. ஒம் ஆலால சுந்தரியே போற்றி
14. ஒம் ஆனந்த வல்வியே போற்றி
15. ஒம் இளவஞ்சிக் கொடியே போற்றி
16. ஒம் இமயத் தரசியே போற்றி
17. ஒம் கிடபத்தோன் துகணயே போற்றி
18. ஒம் ஈஸ்வரியே போற்றி
19. ஒம் உயிர் ஒவியமே போற்றி
20. ஒம் உலகம்மையே போற்றி
21. ஒம் ஊழ்விகன தீர்ப்பாய் போற்றி
22. ஒம் எண்திகசயும் வென்றாய் போற்றி
23. ஒம் ஏகன் துகணயே போற்றி
24. ஒம் ஐங்கரன் அன்னனயே போற்றி
25. ஒம் ஐயம் தீர்ப்பாய் போற்றி
26. ஒம் ஒப்பிலா அழுதே போற்றி

27. ஒம் ஒங்கார சுந்தரியே போற்றி
28. ஒம் கற்றோர்க் கினியோய் போற்றி
29. ஒம் கல்லார்க்கும் எளியோய் போற்றி
30. ஒம் கடம்பவன சுந்தரியே போற்றி
31. ஒம் கல்யாண சுந்தரியே போற்றி
32. ஒம் கனகமணிக் குன்றே போற்றி
33. ஒம் கற்பின் அரசியே போற்றி
34. ஒம் கருணை ஊற்றே போற்றி
35. ஒம் கல்விக்கும் வித்தே போற்றி
36. ஒம் கனகாம்பிகையே போற்றி
37. ஒம் கதிரொளிச் சுடரே போற்றி
38. ஒம் கற்பனை கடந்த கற்பகமே போற்றி
39. ஒம் காட்சிக் கினியோய் போற்றி
40. ஒம் காலம் வென்ற கற்பகமே போற்றி
41. ஒம் காமாட்சி அம்பிகையே போற்றி
42. ஒம் காளிகாம்பாள் அம்பிகையே போற்றி
43. ஒம் கினியேந்தியே கரத்தோய் போற்றி
44. ஒம் குலச்சிறை காத்தோய் போற்றி
45. ஒம் குற்றம் பொறுக்கும் குணமே போற்றி
46. ஒம் கூடற்கலாப மயிலே போற்றி
47. ஒம் கோலப் பகங்கினியே போற்றி
48. ஒம் சம்பந்தன் ஞானத்தாயே போற்றி
49. ஒம் சக்தி வடிவே போற்றி
50. ஒம் சங்கம் வளர்த்தாய் போற்றி
51. ஒம் சிவகாம சுந்தரியே போற்றி
52. ஒம் சித்தம் தெளிவிப்பாய் போற்றி
53. ஒம் சிவயோக நாயகியே போற்றி
54. ஒம் சிவானந்த வல்லியே போற்றி
55. ஒம் சிங்கார வல்லியே போற்றி
56. ஒம் செந்தமிழ்த் தாயே போற்றி
57. ஒம் செல்வத்துக் கரசியே போற்றி

- 58 ஒம் சேகனைத் தலைவியே போற்றி
 59 ஒம் சொக்கர் நாயகியே போற்றி
 60 ஒம் சைவநெறி நிலைக்கச்செய்தோய் போற்றி
 61 ஒம் ஞானாம்பிகையே போற்றி
 62 ஒம் ஞானப் பூங்கோகதையே போற்றி
 63 ஒம் தமிழர் குலச்சுடரே போற்றி
 64 ஒம் திருவுடை யம்மையே போற்றி
 65 ஒம் திசைசெயல்லாம் புரங்தாய போற்றி
 66 ஒம் திரிபிர சுந்தரியே போற்றி
 67 ஒம் திருநிலை நாயகியே போற்றி
 68 ஒம் தீந்தமிழ்ச் சுவையே போற்றி
 69 ஒம் தெவிட்டாத தெள்ளமுதே போற்றி
 70 ஒம் தென்னவன் செல்வியே போற்றி
 71 ஒம் தேன்மொழி யம்மையே போற்றி
 72 ஒம் தையல் நாயகியே போற்றி
 73 ஒம் நற்கனியின் சுவையே போற்றி
 74 ஒம் நற்றவத்தின் கொழுந் தே போற்றி
 75 ஒம் நல்ல நாயகியே போற்றி
 76 ஒம் நீலாம்பிகையே போற்றி
 77 ஒம் நீதிக் கரசியே போற்றி
 78 ஒம் பக்தர்தம் திலகமே போற்றி
 79 ஒம் பழமறையின் குருந் தே போற்றி
 80 ஒம் பரமானந்தப் பெருக்கே போற்றி
 81 ஒம் பண்ணமைந்த சொல்லே போற்றி
 82 ஒம் பல்லுயிரின் தாயே போற்றி
 83 ஒம் பவளவாய்க் கிளியே போற்றி
 84 ஒம் பசுபதி நாயகியே போற்றி
 85 ஒம் பாகம்பிரியா அம்மையே போற்றி
 86 ஒம் பாண்டிமா தேவியின் தேவி போற்றி
 87 ஒம் பார்வதி அம்மையே போற்றி
 88 ஒம் பிறவிப்பினி தீர்ப்பாய் போற்றி

- 89 ஒம் பெரிய நாயகியே போற்றி
- 90 ஒம் பொன்மயி லம்கமயே போற்றி
- 91 ஒம் பொற்கொடி அன்னையே போற்றி
- 92 ஒம் மலையத்துவசன் மகளே போற்றி
- 93 ஒம் மங்கள நாயகியே போற்றி
- 94 ஒம் மழகலக் கிளியே போற்றி
- 95 ஒம் மனோன்மனித் தாயே போற்றி
- 96 ஒம் மன்சுமந்தோர் மாணிக்கமே போற்றி
- 97 ஒம் மாயோன் தங்கையே போற்றி
- 98 ஒம் மாணிக்க வல்லியே போற்றி
- 99 ஒம் மீனவர்கோன் மகளே போற்றி
- 100 ஒம் மீனாடசி அம்கமயே போற்றி
- 101 ஒம் முழுஞப் பெருக்கே போற்றி
- 102 ஒம் முக்கண் சுடர் விருந்தே போற்றி
- 103 ஒம் யாழ்ச்சொழி அம்கமயே போற்றி
- 104 ஒம் வடிவழி கம்மமயே போற்றி
- 105 ஒம் வெலனுக்கு வேவ்தந்தாய் போற்றி
- 106 ஒம் வேத நாயகியே போற்றி
- 107 ஒம் சௌந்தர நாயகியே போற்றி
- 108 ஒம் கவயகம் வாழ்விப்பாய் போற்றி..

திருச்சிற்றும்பலம்

தம்மே..! நீ வாழ்!

வாழ்கை யதைத் தழுவே..! என் சொந்த
யன்னில் நீ வாழ்வதற்கு. ஷு தேசியப்பகுதி
இழுத்தக்கவூறு ஸடிய வேண்டுமோ.

ஸ்ரீ ஆனந்தரங்கா அந்தாதி

புத்தியும் பலமும் நல்ல
 புகழோடு உறுதிப் பாரும்
 சிற்கதையில் அச்சம் இல்லா
 சிறந்த ஆரோக்கியம் நல்கும்
 எந்தையை வாக்கு வன்மை
 இதனொடு விழிப்பை நல்கும்
 அந்தமில் அநுமன் தன்னை
 அழகுறப் பாருதற்கே.

கண்ணுதல் ஈன்ற செல்வக்
 களிடெறானும் இறைவன் தாகளை
 என்னினேன் தனது கோட்டால்
 எழுதரு மறையைத் தந்த
 முன்னவன் அருளே தந்து
 மழுவதும் காக்க என்று
 பண்ணியம் பாலும் தேனும்
 பாகொடு படைத் தேன் காப்பான்.

ஸ்ரீ ஆண்சனோஸ் அர்ச்சனை - 108

1.	ஓம் அஞ்சனா தேவி பெற்ற அநுமனே	போற்றி
2.	ஓம் ஆஞ்ச நேயனே எங்கள் அநுமயே	போற்றி
3.	ஓம் இன்னலைத் தீர்க்க வந்த இறைவனே	போற்றி
4.	ஓம் ஈடிலா வீர தீர் இளமையே	போற்றி
5.	ஓம் உன்னத வாலை உச்சி உகந்தவா	போற்றி
6.	ஓம் ஊறிலா வன்னம் காக்கும் உத்தமா	போற்றி
7.	ஓம் என்னாரும் கலைகள் வல்லாய் எளிமையே	போற்றி
8.	ஓம் ஏற்றமே அருளும் செல்வ மாருதி	போற்றி
9.	ஓம் ஐந்தெனும் புலனை வென்ற ஆண்டவா	போற்றி
10.	ஓம் ஒன்னிதி வழங்க வல்ல உயர்குணமே	போற்றி
11.	ஓம் ஒங்காரம் செய்து துள்ளும் உரிமையே	போற்றி
12.	ஓம் ஒளடதம் தேடிச் சேர்த்த அதிசயம்	போற்றி
13.	ஓம் கண்ணுதல் கருதும் செல்வ கண்மணி	போற்றி
14.	ஓம் காற்றிலை அருளால் வந்த கடமையே	போற்றி
15.	ஓம் கின்கினி தண்டை கொண்ட கிளர்ச்சியே	போற்றி
16.	ஓம் கீசுகன் பகையின் அன்னன் அநுமனே	போற்றி
17.	ஓம் குரங்கினத் தலைமைகொள் துனைவா	போற்றி
18.	ஓம் கூரிய சொல்லின் செல்வ சுந்தரா	போற்றி
19.	ஓம் கெகுதியை களையும் எங்கள் இறைவனே	போற்றி
20.	ஓம் கேருகள் நீக்கும் ஆஞ்ச நேயனே	போற்றி
21.	ஓம் கைவரு ராம பக்த அநுமனே	போற்றி
22.	ஓம் கொருமையை நீக்க வந்த குழுதமே	போற்றி
23.	ஓம் கோடிக ரியப்பிரபை கொண்ட இறைவா	போற்றி
24.	ஓம் கெளவையைக் களையும் செல்வ மாருதி	போற்றி
25.	ஓம் சங்கடம் நீக்க எண்ணும் சத்தியம்	போற்றி
26.	ஓம் சாத்திரம் எல்லாம் கற்ற சற்குணா	போற்றி
27.	ஓம் சிந்தனை சிறந்த செல்வ அநுமனே	போற்றி
28.	ஓம் சீரிய ஞான தீப மாருதி	போற்றி
29.	ஓம் சுந்தர முகம் கொள் ஞான சுக்குமம்	போற்றி

30.	ஓம் சூரியன் மாணியான சுட்ரானி	போற்றி
31.	ஓம் செந்தமிழ் கும்பன் போற்றும் கீர்த்தியே	போற்றி
32.	ஓம் சேய்மையில் அன்மையாம் துகணவரே	போற்றி
33.	ஓம் சைலமே உறையும் எங்கள் சுற்குனர்	போற்றி
34.	ஓம் சொர்ணமே மேனியான சுந்தரா	போற்றி
35.	ஓம் சோகமே தீர்ப்பாய் எங்கள் அனுமனே	போற்றி
36.	ஓம் செளகரியம் சேர்ப்பாய் எங்கள் சஞ்சீவி	போற்றி
37.	ஓம் கடாயெனும் பெயர் கொண்ட கண்மணி	போற்றி
38.	ஓம் காட்டினில் மலையில் வாழும் கற்பகம்	போற்றி
39.	ஓம் கிளிபயில் சோலை எல்லாம் திரிகுவை	போற்றி
40.	ஓம் கீண்டினை அகரர் மாளக் கீர்த்தியே	போற்றி
41.	ஓம் குறைவறு கல்வி னானம் படத்தகனை	போற்றி
42.	ஓம் கூறுசொல் தன்னின் செல்வன் சுந்தரன்	போற்றி
43.	ஓம் கெஞ்சியச் சாய்த்து நீக்கும் அநுமனே	போற்றி
44.	ஓம் கேடறியாத தூத இறைவனே	போற்றி
45.	ஓம் கைநகம் வஜ்ர மான கண்மணி	போற்றி
46.	ஓம் கொள்கையில் உறுதி வாய்ந்த மாருதி	போற்றி
47.	ஓம் கோட்டையைத் தாண்டும் செல்வ மாருதி	போற்றி
48.	ஓம் கெளபீன் இறைவன் போற்றும் கனகமே	போற்றி
49.	ஓம் தண்ணிழல் ஆன எங்கள் புன்னியா	போற்றி
50.	ஓம் தாங்கரும் துயரம் தீர்க்கும் தருநிழல்	போற்றி
51.	ஓம் தின்னிய உரம்கொள் தேக மாருதி	போற்றி
52.	ஓம் தீமையை நீக்கும் செல்வ அநுமனே	போற்றி
53.	ஓம் துணிவினில் சிறந்த எங்கள் அநுமனே	போற்றி
54.	ஓம் தூய்கம வாய்கம வாய்ந்த மெய்க்கையே	போற்றி
55.	ஓம் தெளிவறு கேள்வி னானம் கிளார்த்துவை	போற்றி
56.	ஓம் தேடிய சஞ்சீ விநால்கும் கீர்த்தியே	போற்றி
57.	ஓம் தையலாம் சீதை போற்றும் தூதனே	போற்றி
58.	ஓம் தொழில் நலம் வலிகமை நல்கும் தூயவா	போற்றி
59.	ஓம் தோள்வளி மிக்க ராம தூதனே	போற்றி
60.	ஓம் தெளமியன் போற்றும் னான அநுமனே	போற்றி

61.	ஓம் நற்குண சீலனே மாருதி வீரா	போற்றி
62.	ஓம் நாடிய தரவே வல்லாய் நாயகா	போற்றி
63.	ஓம் நிச்சயம் பிரமச் சரியம் காத்தகன	போற்றி
64.	ஓம் நீடிய பகக்கய நீக்கும் நிறைகுணம்	போற்றி
65.	ஓம் நுண்மைகொள் அறிவு கொண்ட மாருதி	போற்றி
66.	ஓம் நூாவறி புலவ ஞான பானுமே	போற்றி
67.	ஓம் நெற்றியில் நாமம் காட்டும் நெறியதே	போற்றி
68.	ஓம் நேர்ந்தகன ராம நாமம் தூதனே	போற்றி
69.	ஓம் நைத்தியும் நிலைமை நீக்கும் நாயகா	போற்றி
70.	ஓம் நொந்திடா வண்ணம் காக்கும் நோக்கமே	போற்றி
71.	ஓம் நோயினை அண்டா வண்ணம் காக்கநீ	போற்றி
72.	ஓம் நெளவிபின் சென்ற இராம தூதரே	போற்றி
73.	ஓம் பலநலம் கொண்ட எங்கள் பரமனே	போற்றி
74.	ஓம் பாலக வஜ்ர தேகா அனுமனே	போற்றி
75.	ஓம் பிலமதில் சென்று வெற்றி சேர்த்தகன	போற்றி
76.	ஓம் பீழைகள் நீக்கும் செல்வ மாருதி	போற்றி
77.	ஓம் புன்மைகள் தன்னை நீக்கும் புனிதமே	போற்றி
78.	ஓம் பூவுடைக் கானம் வாழும் பூரணா	போற்றி
79.	ஓம் பெருமைகொள் உரமே பெற்ற பரமனே	போற்றி
80.	ஓம் பேசுந வியாகரணம் பிறவெலாய் கற்றாய்	போற்றி
81.	ஓம் பைம்பொழில் திரியும் அன்பே அனைத்துநீ	போற்றி
82.	ஓம் பொறுமைகொள் அறத்தின்துாத புண்ணியா	போற்றி
83.	ஓம் போயினை வென்றாய் நன்றாய் பூரணா	போற்றி
84.	ஓம் பெளவுமே தாவிப் பாடும் பரமனே	போற்றி
85.	ஓம் ஏக்குலத்தாரும் போற்றும் இகரவனே	போற்றி
86.	ஓம் எங்கங்கும் நீயே உள்ளாய் இகரவனே	போற்றி
87.	ஓம் அச்சுத்தால் வாலி அழிந்திடச் செய்தாய்	போற்றி
88.	ஓம் அஞ்சகன செல்வ அரிய செம்மனியே	போற்றி
89.	ஓம் திட்டமாய்ச் செயல் செய்யும் தினகரன்துாதா	போற்றி
90.	ஓம் தின்ணைமாய் வெற்றி தரும் ஆஞ்சநேயனே	போற்றி

91.	ஓம் எத்திறம் தனிலும் வல்ல இனிய மாருதியே	போற்றி
92.	ஓம் ஏந்தையர்சிந்தை வாழும் இறகவா மாருதியே	போற்றி
93.	ஓம் எம்மருங் கினிலும் வாழும் இறைவா	போற்றி
94.	ஓம் எப்பரம் பொருளும் வாழ்த்தும் இனியவா	போற்றி
95.	ஓம் எவ்வனம் செவினும் உய்வன சொல்வாய்	போற்றி
96.	ஓம் எய்திறும் இனிகமை எல்லாம் இயற்றுவை	போற்றி
97.	ஓம் இல்லற ராம தூதன் எங்கள் மாருதியே	போற்றி
98.	ஓம் நள்ளிரா தன்னில் காக்கும் காலசஞ் சீவி	போற்றி
99.	ஓம் ஆழ்கடல் கடந்த வஜ்ர தேகனே இறகவா	போற்றி
100.	ஓம் பாற்கடல் பிறந்த மாது பரிவுறும் கடகமை	போற்றி
101.	ஓம் மார்பினைப்பினந்து மாயன்மகத்துவம் அளித்தாய்	போற்றி
102.	ஓம் பன்னலம் சேர்க்கும் எங்கள் பத்ம தேகனே	போற்றி
103.	ஓம் நன்னயம் சேர்க்கும் எங்கள் ராம தூதனே	போற்றி
104.	ஓம் பொன்னவர் அஞ்சனைதந்த புதுமையே	போற்றி
105.	ஓம் நூற்கடல் கடந்த எங்கள் நூண்மையே	போற்றி
106.	ஓம் நாற்பயன் விளைக்கும் எங்கள் நாயகா	போற்றி
107.	ஓம் பாற்படு பொருளில் எல்லாம் படர்ந்தகை	போற்றி
108.	ஓம் போற்றியே அனும போற்றி பூரணா போற்றி	போற்றி

திருச்சிற்றும்பலம்

தமிழ் பழைய பெண்பாற் புலவர்கள்

ஒளவையார், ஆதிஷந்தியார், காக்கை பாடினியார்,
ஒக்கூர், ஶாசாஞ்தியார், பொன்முடியார், காவற்பெண்டு,
பாரியகளர், னன்னுடு பலர்.

ஸ்ரீ ஆத்சார்நியர் டாஸ்களுட்

ஜெய வீர	அனுமனுக்குச்	சப மங்களம்
ஜெய ராம	தூாதனுக்கு	ஜெய மங்களம்
ஜெய வீர	அனுமனுக்குச்	சப மங்களம்
ஜெய ராம	தூாதனுக்கு	ஜெய மங்களம்
ஜெய வீர	அனுமனுக்குச்	சப மங்களம்
சுகர்வன	தோழனுக்குச்	சப மங்களம்
ஸ்ரீ ராம	பக்தனுக்கு	ஜெய மங்களம்
வாயு	குமாரனுக்கு	சப மங்களம்
அஞ்சகனை	மைந்தனுக்கு	ஜெய மங்களம்
ஜெய வீர	அனுமனுக்குச்	சப மங்களம்
ஜெய ராம	தூாதனுக்கு	சப மங்களம்
சிரஞ்சீவி	அனுமனுக்குச்	சப மங்களம்
தன யோக	ஞானிக்கு	ஜெய மங்களம்
புண்ணிய	குமாரனுக்கு	சப மங்களம்
புவி காக்கும்	அனுமனுக்கு	ஜெய மங்களம்
ஜெய வீர	அனுமனுக்குச்	சப மங்களம்
ஜெய ராம	தூாதனுக்கு	ஜெய மங்களம்

திருச்சிற்றும்பவம்

காஞ்சிரச்செட்டி கவசம்

முதலாவது - திருப்பரங்குன்றம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிட்டிடடயங் கைக்கூழும் நிமலரருள்
கந்த(ர) சத்தி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர் தீர்அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

திருப்பரங் குன்றுறை தீரனே குகனே
மருப்பிலாப் பொருளே வள்ளி மனோகரா
குறுக்குத் துறையுறை குமரனே அரனே
இருக்கும் குருபரா ஏரகப் பொருளே
கையா புரியில் மகிழ்ந்துவாத் பவனே
ஓய்யார் மயில்மேல் உகந்தாய் நமோ நமோ

ஜியா குமரா அருளே நமோ நமோ
 மெய்யாய் விளங்கும் வேலா நமோ நமோ
 பழநியங் கிரிவாழ் பகவா நமோ நமோ
 மழுவடை முதல்வன் மதலாய் நமோ நமோ
 விராவி மகலையுறை விமலா நமோ நமோ
 மராமரம் துகளத்தோன் மருகா நமோ நமோ
 சூரசங் கார் துரரயே நமோ நமோ
 வீரவே வேந்தும் வேளே நமோ நமோ
 பன்னிரு கரமுடையப் பரமா நமோ நமோ
 கண்களீ ராறுடையக் கந்தா நமோ நமோ
 கோழிக்கொடியுடை கோவே நமோ நமோ
 ஆழிகழ் செந்தில் அமர்ந்தாய் நமோ நமோ
 சசச சசச ஓம் ரீம்
 ரரர ரரர ரீம்ரீம்
 வவவவ வவவ ஓம் வேறாம்
 ணணண ணணண வாம் வேறாம்
 பபப பபப சாம் சூம்
 வவவ வவவ கெளம் ஓம்
 லல லிலி லுலு நாட்டிய அட்சரம்
 கக கக கக கந்தனே வருக
 இக இக இக ஈசனே வருக
 தக தக தக சற்குரு வருக
 பசு பசு பசு பரந்தாமா வருக
 வருக வருகவென் வள்ளலே வருக
 வருக வருகநிலெ களாங்களே வருக
 தாயென் நின்னிரு தாள் பணிந்தேன் எனைச்
 சேயெக் காத்தருள் தீவ்யமா முகனே
 அல்லும் பகலும் அனுதினம் என்கன
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எரிபகல் படுக்கை
 வல்ல விடங்கள் வராமல் தபுத்து
 நல்ல மனத்துடன் ஞான குருஉகன

வணங்கித் துதிக்க மகிழ்ந்துநீ வரங்கள்
 இணங்கியே அருள்வாய் இறவை எப்போதும்
 கந்தா கடம்பா கார்த்தி கேய
 நந்தன் மருகா நாரணி சேயே
 எண்ணிலாக் கிரியில் இருந்து வளர்ந்தனை
 தன்னை அளிக்கும் சாமி நாதா
 சிவகிரி மிகபிலை திருப்பதி வேளூர்
 தவக்கதீர் காமம் சார்த்திரு வேரகம்
 கண்ணுள் மணிபோல் கருதிடும் வயலுார்
 விண்ணவர் ஏத்தும் விராவி மலைமுதல்
 தன்னிக ரில்லாத் தலங்களைக் கொண்டு
 சன்னதி யாய்வளர் சரவண பவனே
 அகத்திய முனிவனுக்கு(கு)அன்புடன் தமிழழக்
 செகத்தோர் அறியச் செப்பிய கோவே
 சித்துகள் ஆரும் சிதம்பர சக்கரம்
 நர்த்தனம் புரியும் நாற்பத்தெண் கோணம்
 வித்தாய் நின்ற மெய்ப் பொரு ளோனே
 உத்தம குணத்தாய் உம்பர்கள் ஏறே
 வெற்றிக் கொடியுடை வேளே போற்றி
 பக்திசெய் தேவர் பயனே போற்றி
 சித்தம் மகிழ்திடச் செய்தவோ போற்றி
 அத்தன் அரியயன் அம்பிகை லட்சுமி
 வாணி யுடனே வரையுமாக் கலைகளும்
 தானே நானென்று சண்முக மாகத்
 தாரணியுள்ளோர் சகலரும் போற்றப்
 பூரண கிருபை புரிபவா போற்றி
 புதலத் துள்ள புண்ணியதீர்த் தங்கள்
 ஒதமார் கடல்கூழ் ஒளிர்புவி கிரிகளில்
 எண்ணிலாத் தலங்கள் இனிதெழுந் தருள்வாய்
 பண்ணும் நிலத்தைகள் பலபல வெல்லாம்
 கள்ளம் அபசாரம் கர்த்தனே எல்லாம்

என்னினுள் என்னெய்போல் எழிலுடை உன்னை
 அல்லும் பகலும் ஆசாரத்துடன்
 சல்லா பமாய்டனைத் தானுறைச் செய்தால்
 எல்லா வல்லமை இகமைப்பினில் அருளி
 பல்லா யிரநூல் பகர்ந்தருள் வாயே
 செந்தில் நகாட்டறை தெய்வயாகை வள்ளி
 சந்ததம் மகிழும் தயாபர குகனே
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 அரண்மகிழ் புதல்வா ஆறுமுகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம் ஒம்

காஞ்சகார்த்தி கவசம்

இரண்டாவது - திருச்செந்தூர்

காப்பு

நோக்க வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம், துங்பம்போம், நெஞ்சில்
 பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்து
 ஒங்கும் நிவத்தையுங் கைக்கூரும்.
 நிமிலரருள் கந்த(ர்) சவ்திக் கவசந் தகை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர் தீர்அமரம் புரிந்த
 குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நுால்

சவ்தியை நோக்கச் சரவண பவனார்
 சிவ்தருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
 பாதம் இரண்டில் பன்மனிச் சதங்கை
 கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட

கமய நடஞ்செயும் மயில்வாகனார்
 கையில் வேலால் எனைக் காக்கவென் ருவந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவெல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
 நீறிமும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சுருதியில் வருக.
 ரவன பவச, ரரரர ரரர
 ஒவன பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 வினபவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர றைப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெருத்த ஜயா வருக
 என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விகரந்தெனக் காக்க வேலோன் வருக.
 ஜயம் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுங் செளவும் கிளரோளி கையும்
 நிலைபெற நெற்றுமன் நித்தமும் ஒனிரும்
 சன்முகன் றீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன் றினம் வருக.
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்

நன் நெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஸராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்.
ஆற்று திண்புயத் தழக்கமும் தரித்து
புல் புவனமும் பதக்கமும் தரித்து
நண்மணி புண்ட நவரத்தின மாலையும்
முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி ருந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுட்ராளிப்பட்டும்
நவரத்னம் பதித்த நற்சீராவும்
இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
திருவடி யதனில் சிலம் பொலி முழங்க
செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
மொக்கொக மொக்கொக மொக்கொக மொக்கண
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண் டிகுடிகு டிகுகுண் டிகுண
ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
டுடுடு டுடுடு டுடுடு டுடு
டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
எந்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
கமந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்

லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா வினோதனென
உன்திரு வடியை உறுதியென் ரெண்ணும்
என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க

பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக் ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்த்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாகவச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமி ரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னினங் கழுத்தது இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரின முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே விருந்தோள் வளம் பெறக் காக்க
 பிடரிக் ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழுகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றற விளங்கவே காக்க
 சிற்றிகட அழுகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றற நல்வேல் காக்க
 ஆன்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்தது வல்வேல் காக்க

பனனத்தோடட யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 ககணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 தக களிரண்டும் கருகணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுதனை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க

எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவள நேரம்
கருகவே வந்து கனகவேல் காக்க

வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
அகரயிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமதம் நீங்கிச் சதூர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கணகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நெநாடியில் நோக்க
தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் பருத்தும் ஆடந்கா முனியும்
பின்கைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
கொள் விவாய்ப் பேய்களும் குறகளைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராட்சத்திரும்

அடியனைக் கண்டாவ் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட் டேரிஇத்துன்ப சேகனயும்
எல்லினும் இருட்டினும் எதிர்ப்பாரும் மன்னரும்
கனகபூசை கொள்ளும் காளியோட கனவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தன்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை அடியினில் அரும்பா கவைகளும்
பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
நகழும் மயிரும் நீள்முடி மன்றையும்.
பாவைக ஞடனே பலகல சத்துடன்
மதனயிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்

ஒட்டிய செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூதாள் எனைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நருங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிகெட்டு ஓடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு

கட்டி உருட்டு கால்கை முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி வாக
 சொக்கு சொக்கு சூரப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூரவடி வேலால்
 பற்றுப் பற்று பகலவன் தண்ணெலரி
 தண்ணெலரி தண்ணெலரி தண்ணெலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோட
 தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சூருக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதன் சயித்தியம் வலிப்புப் பிந்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புரிதி
 பக்கப் பிளகவ படர்தொகட வாழு
 கருவன் பருவன் கைத்தாள் சிலந்தி

பற்குத் தரதனை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றதனைக் கண்டால்
 நில்லாதோட நீ எனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்கு வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அதனவரும் எனக்கா
 மன்னாள் அரசரும் மகிழ்து உறவாகவும்
 உன்னதை துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவன பவனே சையாளி பவனே
 திரிபுர பவனே திக்கொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவலொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதிகயக்
 காத்துத் தேவர்கள் கருஞ்சிகர விடுத்தாய்
 கந்தா குக்கே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இரும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா

பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தில மாமலை யுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுகனைப் பாட
 எனதைதொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் புதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அனியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரவதி அன்னமுஞ் சொன்னமும்

மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வருமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்யினும்
 பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்பது உன் கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவள் ஆமே
 பின்னளையென்று அன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 கைந்தவென்ற மீதுன் மனமகிழ் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியர் தழழுத்திட அருள்செய்

கந்தர் சஸ்டி கவசம் விரும்பி.
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நானும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடன்னொரு நினைவது ஆகி
 கந்தர் சஸ்டி கவசம் இதனைச்

சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத்து ஆறுருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்து நீற்கிய
 அவ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திகைசமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்கு அருளுவர்
 மாற்றவர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்கை யளித்திரும்
 நவமதன் எனவும் நல்லெலழில் பெறுவர்

எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்க்க வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாழ்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியால் காண வெறுண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்

சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்து அடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்ட லட்சமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்து உணவாகச்
 சுரபத் மாகவத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்து அழுதளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி விருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்து ஆட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இரும்பா யுதனே இரும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புணையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே
 மயில்நடமிடு வோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவழம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

திருச்சிற்றும்பஸம்

காந்தசவ்டி கவசம் முன்றாவது - பழனிமலை காப்பு

நோரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினனபோம், துன்பம் போம், நெஞ்சில்
பதிப்போர்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதிந்து
ஒங்கும் நிவத்தையுங் கைக்கும்.
நிமிலரருள் கந்த(ர்) சுவத்திக் கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர் தீரஅமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நுால்

திருவா வினன்குடி சிறுக்கும் முருகா
குருபரா குமரா குழந்தைவே வாயுதா
சரவகணை சண்முகா சதாசிவன் பாலா
இரவலர் தயாபரா ஏழை பங்காளா
பரமேச வரிக்குப் பாலா தயாபரா
வரமெனக்கு) அருள்வாய் வாமனன் மருகா
இரண்டா யிரம்வெள் எம்யோகம் பகடத்தவா
திரண்டா ருகமனம் தீர்க்கம் பகடத்தவா
இலட்சத் திருநான்கு நற்றம்பி மாருடன்
பட்சத்துடனே பராசக்தி வேதாய்
வீரவாகு மிகுதள கர்த் தனாய்
கூரசம் காரா துவஷ்ட நீஷ் உரா
கயிலாய மேவும் கனகசிம் மாசனா
மயிலேநும் சேவகா வள்ளி மனோகரா
அகத்திய மாழுனிக்கு)மருந்தமிழ் உறைத்தவா

சுகத்திரு முருகாற் றுப்படை சொல்லிய
 நக்கீரன் நற்றமிழ் நலமென வினவிக்
 கைக்கீழ் வைக்கும் கண்யிசைக் குதவா
 திருவ ருணகிரி திருப்புகழ் பாட
 இரும்புகழ் நாவில் எழுதிப் புகழ்ந்தவா
 ஆயிரத் தெட்டாம் அருள் சிவதலத்தில்
 பாயிரம் தோத்திரம் பாடப் புகழ்ந்தவா

என்னா யிரம் சமண் எதிர்கழு வேற்றி
 விண்ணோர் குமாரன் வியாதிகையத் தீர்த்தவா
 குருவாம் பிரமனைக் கொடுஞ் சிறை வைத்து
 உருப்பொருன் வேதம் உரைத்தாய் சிவனுடன்
 சுருதிமெய் யோகம் சொல்லிய ஒருமுகம்
 அருள்பெறு மயில்மீது அமர்ந்த ஒருமுகம்
 வள்ளிதெய்வ யானையை மரு ஒருமுகம்
 தெள்ளுநான் முகன்மேல் சிருட்டிப்பது ஒருமுகம்
 கூரனை வேலால் துணித்தது ஒருமுகம்
 ஆரணம் ஒதும் அருமறை யடியார்
 தானவர் வேண்டுவ தருள்வது ஒருமுகம்
 ஞான முதவ்வருக்கு நற்பிள்ளை பழநி
 திருப்பரங் கிரிவாழ் தேவா நமோ நம
 பொருட் செந்தில் அம்பதி புரப்பாய் நமோ நம
 ஏரகம் தனில்வாழ் இகறவா நமோ நம
 கூரகம் ஆவினன் குடியாய் நமோ நம
 சர்வசங் கரிக்குத் தனயா நமோ நம
 உறுசோலை மகலமேல் உகந்தாய் நமோ நம
 எவ்வா கிரிக்கும் இகறவா நமோ நம
 சவ்வாப மாக சண்முகத் துடனே
 எவ்வாத் தலமழும் இனிதெழுந் தருளி
 உல்லா சத்துறும் ஒங்கார வடிவே
 மூல வட்டத்தில் முகளத் தெழும் ஜோதிகை

சர்வ முக்கோணத் தந்தமுச் சத்தியை
 வேலா யுதமுடன் விளங்கிழும் குகளைச்
 சீலமார் வயலுார்ச் சேந்தனைத் தேவனை
 கைலாச மேருவா காசத்தில் கண்டு
 பைலாம் பூமியும் பங்கயப் பார்வதி
 மேலும் பகலும் விண்ணுரு வேத்தி
 நாற்கோணத்தில் நளினமாய் அச்சனை
 கங்கை யீசன் கருதிய நீர்ப்புரை
 செங்கன்மால் திருவும் சேர்ந்துசெய் அர்ச்சனை
 அக்கினி நுவே அமர்ந்த ருத்திரன்
 முக்கோண வட்டம் முதல்வாயு ருத்திரி
 வாய் அறு கோணம் மகேசவரன் மகேசவரி
 ஜயம் கருநெல்லி வெண்சாரை தன்மேல்
 ஆகாச வட்டத் (து) அமர்ந்த சதாசிவன்
 பாகமாம் வெண்மை பராசக்தி கங்கை
 தந்திர அர்ச்சனை தலைமேல் கொண்டு
 மந்திர மூலத்தில் வாசியைக் காட்டி
 அக்கினிக் குதிரை ஆகாசத் தேவி
 மிக்கமாய் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்பவர்
 பாகமாய் ரதமும் பகல்வழி யாவர்
 சாகா வகையும் தன்னை அறிந்து
 ஐந்து ஜீவனுடன் ஜயஞ்சு கல்பமும்
 விந்தத உமைசிவன் மேன்மையுங் காட்டி
 சந்திர சூரியர் தம்முடன் அக்கினி
 அந்தி ரகனைக்கண்டு அறிந்தே யிடமாய்ச்
 சிந்ததயுள் ஏற்றுச் சிவசம்பு தன்னை
 மந்திர அர்ச்சனை வாசிவா என்று
 தேவுமுகம் சென்னி சிவகிரி மீதில்
 ஆறுமுகமாய் அகத்துள்ளே நின்று
 வசால் ஒன்பதையும் வளமுடன் வைத்து
 யோசனை ஜங்கரன் உடன் விளையாடி

மேலைக் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்டு
 வாலைக் குழந்தை வடிகைவயும் காட்டி
 நரைதிரை மாற்றி நாலையும் காட்டி
 உரைசிவ யோகம் உபதேசம் செப்பி
 மனத்தில் பிரியா வங்கண மாக
 நினைத்த படிஎன் நெஞ்சத் திருந்து
 அதிசயம் என்றுன் அடியார்க்கு இரங்கி

மதியருள் வேலூம் மயிலுடன் வந்து
 நானே நீயெனும் லட்சணத்துடனே
 தேனே என்னுளம் சிவகிரி எனவே
 ஆரா தாரத்து ஆறு முகமும்
 மாறா திருக்கும் வடிகைவயும் காட்டி
 கனவிலும் நனவிலும் கண்டுகைனத் துதிக்க
 தனதென வந்து தயவுடன் இரங்கிச்
 சங்கொடு சக்கரம் சன்முக தெரிசனம்
 எங்கு நினைத்தாலும் என்முன் னேவந்து
 அஷ்டா வதானம் அறிந்துடன் சொல்லத்
 தட்டாத வாக்கும் சர்வா பரணமும்
 இலக்கணம் இலக்கியம் இகையறிந் துரைக்கத்
 துலக்கிய காவியம் சொற்பிர பந்தம்.
 எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரம்
 வழுத்தும் என்நாவில் வந்துனி திருந்தே
 அழுத் வாக்குடன் அடியார்க்கும் வாக்கும்
 சமுசார சாரமும் தானே நிசமென
 வச்சிர சரீரம் மந்திர வசீகரம்
 அட்சரம் யாவும் அடியேனக்கு உதவி
 வல்லமை யோகம் வசீகர சக்தி
 நல்ல உன்பாதமும் நாடிய பொருளும்
 சகலக்கலை னானமும் தானெனக் கருளி
 செக்கல வசீகரம் திருவருள் செய்து

வந்த கவிபினி வல்வினை மாற்றி
 இந்திரன் தோகை எழில்மயில் ஏறிக்
 கிட்டவே வந்து கிருபை பாலிக்க
 அட்டதுட் டமுடன் அநேக மூர்க்கமாய்
 துட்டதே வதையும் துட்டப் பிசாசும்
 வெட்டுண்ட பேயும் வரிச்சடப் பூதமும்
 வேதாளம் கூளி விரும்பில்லி வஞ்சனை
 வேதாளம் தூர்க்கை பிடாரி நருநருங்க
 பதைபதைத் தஞ்சிடப் பாசத்தால் கட்டி
 உகுத்து மிதித்தங்கு உருட்டி நொறுக்கிச்
 சுலத்தாற் குத்தித் தூஞ்சூ ஏருவி
 வேலாயு தத்தால் வீசிப் பருகி
 மழுவிட் டேவி வடவாக் கினிபோல்
 தழுவிஅக் கினியாய்த் தானே எரித்துச்
 சிதம்பர சக்கரம் தேவி சக்கரம்
 மதம் பெறும் காளி வல்ல சக்கரம்
 மதியணி சம்பு சதாசிவ சக்கரம்
 பதிகர் வீர பத்திரன் சக்கரம்
 திருவை குண்டம் திருமால் சக்கரம்
 அருள் பெருந் திக்கி அக்கினி சக்கரம்
 சண்முக சக்கரம் தண்டா யுதத்தால்
 விம்ம அடிக்கும் எல்லா சக்கரமும்
 ஏகரூபமாய் என்முன்னே நின்று

வாகனத் துடன் என்மனத்துள் இருந்து
 தம்பனம் மோகனம் தயவாம் வசீகரம்
 இம்பமா கருடனம் மேவுமுச் சாடனம்
 வம்பதாம் பேதனம் வலித்தும் ஆரணம்
 உம்பர்கள் ஏத்தும் உயர்வித் வேடனம்
 தந்திர மந்திரம் தருமணி அட்சரம்
 உந்தன் விபூதி யுடனே சபித்து

கந்தனின் தோத்திரம் கவசமாயக் காக்க
 எந்தன் மனத்துள் எதுவேண் டியதும்
 தந்து ரட்சித்தருள் தயாபரா சரணம்
 சந்ததம் எனக்கருள் சன்முகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சட்கோண இறகவா
 சரணம் சரணம் சரணம் சரவண பவழம்
 சரணம் சரணம் சன்முகா சரணம்

திருச்சிற்றம்பஸம்

கந்தசஸ்திர கவசம் நான்காவது - திருவேரகம் காப்பு

நோரிசை வெண்பா

துதிப் போர்க்கு வல்வினைபோம், துன்பம்போம், நெஞ்சில்
 பதிப்போர்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்து
 ஒங்கும் நிவித்தையுங் கைக்கூம்.
 நிமலரருள் கந்த(ர்) சத்திக் கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர் தீரஅமரம் புரிந்த
 குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

இமெனும் பிரணவம் உகரத்திடச் சிவானர்
 காழுற உதித்த கனமறைப் பொருளே
 ஒங்காரமாக உதயத் தெழுந்தே
 ஆங்கார மான அரக்கர் குவத்தை
 வேரறக் கணளந்த வேலவா போற்றி

தேராச் சூரகரத் துண்டதுன் டங்களாய்
வேலா யுதத்தால் வீசி அறுத்த
பாலா போற்றி பழநியின் கோவே
நான்கு மகறைகள் நாடியே தேரும்
மான்மரு கோனே வள்ளி மணாளனே
நாளெனும் ஆணவம் நன்னிடாது என் கனக
காணாநீ வந்து காப்பதும் கடனே
காளிக்களி கங்காளி ஒங்காரி
குவி கபாவி தூர்க்கை யேமாளி
போற்றும் முதல்வா புனித குமாரா
சித்தர்கள் போற்றும் தேசிகா போற்றி
“ஏகாட்சரமாய்” எங்கும் தானாகி
வாகாய் நின்ற மகறமுதற் பொருளே
“துவியட் சரத்தால்” தொல்லுலகு எவ்லாம்
அதிசயமாக அமைந்தவா போற்றி
“நிரியட் சரத்தால்” சிவனயன் மாலும்
விரிபா ருக்கில் மென்கை யுற்றவனே
“சதுரட் சரத்தால்” சாற்றுநல் யோகம்
மதுரமாய் அளிக்கும் மயில்வா கனனே
“பஞ்சாட் சரத்தால்” சாற்றுதல் யோகம்
தஞ்சமென் ரோகரத் தகழுத்திடச் செய்தேனே
நெஞ்சகதத்து இருக்கும் நித்தனே சரணம்

அஞ்சலி செய்த அமரகரக் காக்கும்
ஆறு கோணமாய் ஆறிறமுத் தாகி
ஆறு சிரமும் அழகிய முகமும்
ஆறிரு செவியும் அகன்ற மார்பும்
ஆறிரு கண்ணும் அற்புத வடிவும்
சரவனகன வந்த சடாட்சரப் பொருளே
அரனயன் வாழ்த்தும் அப்பனே கந்தா
கரங்கள்பன் கிரண்டில் கதிரும் ஆயுதத்தால்

தூங்குலைத்துச்சூடுத் தாராக சூரன் முதல்
 வேற்றுச் சூர்க்குலம் முடித்து மகிழ்ந்தாய்
 சீர்திருச் செந்துார்த் தேவசே னாபதி
 அஷ்ட குலா சலம் யாகவையும் ஆகி
 இஷ்டசித் திகளாருள் ஈசன் புதல்வா
 துட்டசம் காரா சுப்பிர மன்யா
 மட்டிலா வடிவே வையாபுரித் துரையே

எண் கோ னாத்தில் இயங்கிய நாரணன்
 கண்கொளாக் காட்சி காட்டிய சடாட்சர
 கைவம் கவனவும் சமரச மாக
 தெய்வமாய் விளங்கும் சரவண பவனே
 சரியை கிரியை சார்ந்தநல் யோகம்
 இரவலர்க்கு அருளும் ஈசா போற்றி
 எதுசெய் திடினும் என்பால் இரங்கிக்
 கோதுகள் இல்லாக் குணவெனக் கருளித்
 தரிசனம் கண்டசாது வோடு உடன்யான்
 அருச்சனை செய்ய அனுக்கிரகம் அருள்வாய்

பில்விவல் வினையும் பீனிச மேகம்
 வல்ல பூதங்கள் மாயமாய்ப் பறக்க
 அல்லலைப் போக்கிறின் அங்பரோடு என்னைச்
 சல்லாப மாகச் சகலரும் போற்ற
 கண்று களிப்புற கருகண அருள்வாய்
 அஇந்டர் நாயகனே அருமதறப் பொருளே
 குட்டிச் சாத்தான் குனமிலா மாடன்
 தட்டிலா இருளன் கண்டிவே தாளம்
 சண்டமா முனியும் தக்கராக் கதரும்
 மன்கை வலியோடு வாதமும் குன்மழும்
 சூலைகா மாலை சொக்கலும் சயழும்
 மூலரோகங்கள் முடக்குகள் வலிப்பு

திட்டு முகறுகள் தெய்வ சாபம்
 குட்டம் சோம்பல் கொடிய வாந்தியும்
 கட்டிலாக் கண்ணோய் கண்ணேறு முதலா
 வெட்டுக் காயம் வெவ்விடம் அனைத்தும்
 உன்னுடைய நாமம் ஒதியே நீ றிடக்
 கன்னலோன் றதனில் கனளாந்திடக் கருணை
 செய்வதுன் கடனே செந்தில் நாயகனே
 தெய்வ நாயகனே தீரனே சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவன பவழம்
 சரணம் சரணம் சன்முகா சரணம்

திருச்சிற்றுப்பஸம்

காஞ்சுசஷ்டி கவசம்

ஜந்தாவது - திருக்தனிகை.

காப்பு

நூரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம், துன்பம் போம், நெஞ்சில்
 பதிப்போர்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதிந்து
 ஜங்கும் நிஷ்ட்டையுங் கைக்கூரும்.
 நிமலரருள் கந்த(ர்) சத்திக் கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர் தீரஅமரம் புரிந்த
 குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

கண்பதி துகணனவா கங்காதரன் புதல்வா
 குணவதி உழையாள் குமரா குருபரா
 வள்ளி தெய்வாகன மருவிய நாயகா

துள்ளி மயிலேறும் சுப்பிர மணியா
 அழகொளிப் பிரபை அருள் வடிவேலா
 பழநி நகரில் பதியநு கூலா
 திருவா வினங்குடி சிறக்கும் முருகா
 அருள்சேர் சிவகிரி ஆறு முகா
 சண்முக நதியும் சராபன்றி மகலையும்
 பன்முக நிதிரந்த பழநிக்கு இறவை
 ஆறாறு நூற்று அட்டமங் களமும்
 வீர வையாபுரி விளங்கும் தயாபரா
 ஈராறு பழநி எங்கும் தழைக்கப்
 பாராறு சண்முகம் பகரும் முதல்வா

ஆறு சிரமும் ஆறுமுகமும்
 ஆறிரு புயமும் ஆறிரு காதும்
 வடிவம் சிறந்த மகரகுண் டலமும்
 தடித்த பிரபை போல் சார்ந் சிந்துாரமும்
 திருவெண் ணீறணி திருநுதல் அழகும்
 கருணை பொழியும் கண்ணான்கு மூன்றும்
 குனித்த புரவுமும் சுவரிய மூக்கும்
 கனித்த மதுரித்த கனிவாய் இதழும்
 வெண்ணிலாப் பிரபைபோல் விளங்கிய நகையும்
 எண்ணிலா அழகாய் இலங்குபல் வரிசையும்
 காரிகை உமையாள் களித்தே இனிதெனச்
 சீர்தரும் வள்ளி தெய்வநா யகியாள்
 பார்த்தழ கென்னப் பரிந்த கபோலமும்
 வார்த்த கனகம்போல் வடிவேல் ஒளியும்
 மறுக்குமேல் மீதையும் மூர்க்கம் சிறக்க
 மறுக்கம் சூரர்மேல் வாதுகள் ஆட
 ஈசவரன் பார்வதி ஏருத்து முத்தாடி
 ஈசவரன் வடிவை மிகக்கண்ட னுதினம்
 கையால் ஏருத்துக் கனமார்பு அனைத்தே

ஜயா! குமரா! அப்பனே! என்று

மார்பினும் தோளினும் மடியினும் வைத்துக்
கார்த்தி கேயானனக் கருணையால் கொஞ்சி
முன்னே கொட்டி முருகா! வருக வென்று
அந்நேரம் வட்டமிட்ட டாடி வினையாடித்
தேவியும் சிவனும் திருக்கண் களிக்கூரக்
கூவிய மயிலேறும் குருபரா வருக
தாவிய தகரேனும் சண்முகா வருக
ஏவிய வேலேந்தும் இறகவா வருக

கூவிய சேவற் கொடியோய் வருக
பாவலர்க் கருள்சிவ பாலனே வருக
அன்பர்க் கருள்புரி ஆறுமுகா வருக
பொன்போல் சுரவகணப் புண்ணியா வருக
அழகிற் சிவனெனாளி அய்யனே வருக
களபம் அணியுமென் கந்தனே வருக
மருமலர்க் கடம்பணி மார்பா வருக
மருவுவோர் மலரணி மணியே வருக
திரிபுர பவனெனும் தேவே வருக
பரிபுர பவனெனும் பவனே வருக
சிவகிரி வாழ் தெய்வ சிகாமணி வருக
காவில் தண்டை கலீர் கலீரென
இரும்பகன மிதித்ததோர் இலக்கிய பாதமும்
அரும்பல வினைக்களை அகற்றிய பாதமும்
சிவகிரி மீதினில் திருநிறை கொலுவும்
நவகிரி அகரமேல் இரத்தினப் பிரபையும்
தங்க்கரை ஞானும் சாதிகர மாமணி
பொங்குமாந் தனிர்சேர் பொற்பீதாம் பரமும்
சந்திர காந்த சரிக்கத் தொங்கலும்
மந்திர வாளும் வங்கிச் சரிக்கயும்
அருணோ தயம்போல் அவிர்வன் கச்சகசயும்

சிறுகோடி கூரியன் உதித்த பிரபைபோல்
கருணையால் அன்பகரைக் காத்திடும் அழகும்

இருகோடி சந்திரன் எழிலொட்டி யானமும்
ஆயிரம் பணாமுடி அணியுமா பரணமும்
வாயில்கள் மொழியாய் வழங்கியசொல்லும்
நாபிக் கமலமும் நவரோம பந்தியும்
மார்பில் சவ்வாது வாடை குபீரென
புழு பரிமளம் பொருந்திய புயமும்
ஓழுகிய சந்தனம் உயர்கள்த் தூரியும்
வலம்புரிச் சங்கொலி மணியணி மிடறும்
நலம்சேர் உருத்திர அக்க மாலையும்
மானிக்கம் முத்து மரகதம் நீலம்
அணிவை குரியம் அணிவைரம் பச்சை
பவளகோ மேதகம் பதித்தவச் ராங்கியும்
நவமணிப் பிரபைபோல் நாற்கோடி கூரியன்
அருணோத தயமெனச் சிவந்த மேனியும்

கருணை பொழியும் கடாட்ச வீட்சணமும்
கவசம் தரித்தருள் காரண வடிவும்
நவவீரர் தம்முடன் நற்சாட்சி யான
சிறுகை வேலாயுதம் ஒருகை குலாயுதம்
சிறுகை நிறைசங்கு ஒருகை சக்ராயுதம்
சிறுகை நிறைவில்லு ஒருகை நிறையம்பு
சிறுகை மந்திரவாள் ஒருகை மாமழு
சிறுகை மேற்குடை ஒருகை தண்டாயுதம்
சிறுகை சந்திரயுதம் சிறுகை வல்லாயுதம்
அங்கையில் பிடித்த ஆயுதம் அளவிலாப
பங்கயக் கமலப் பன்னிரு தோனும்
முருக்கம் சிறங்கும் மருகா சரவகை
இருக்கும் குருபரா ஏழை பங்காளா

வானவர் முனிவர் மகிழ்து கொண்டாடத்
 தானவர் அடியவர் சகலரும் பணியப்
 பத்திரிகாளி பரிவது செய்யச்
 சக்திகள் எல்லாம் தாண்டவமாட

அவத்ட பயிரவர் ஆனந்தமாட
 துவக்ட மிகுஞ்சுளிகள் கூழ்த்திசை காக்க
 சப்த ரிவதிகள் சாந்தக மென்னச்
 சித்தர்கள் நின்று சிவசிவா என்னத்
 தும்புரு நாரதர் குரிய சந்திரர்
 கும்பமா முனியும் குளிர்ந்த தாரககயும்
 அயன்மால் உருத்திரன் அவத்ட கணங்கள்
 நயமுடன் நின்று நாவால் துதிக்க
 அஷ்ட லட்சுமி அம்பிகை பார்வதி
 கட்டழகன் என்று கண்ஞுனை வாழ்த்த
 இரும்பா யதன்நின் இனையடி பணிய
 ஆரும் தேவகன்னி ஆலத்தி ஏஞ்சக
 தேவ கணங்கள் செயசெய என்ன
 ஏவற் கணங்கள் இந்திரர் போற்ற
 கந்தருவர் பாடிக் கவரிகள் வீசிச்
 சார்ந்தனம் என்னச் சார்வரும் அநேக
 பூதம் அடிபணிந்து தேத்த வேதாளம்
 பாதத்தில் வீழ்ந்து பணிந்து கொண்டாட

அரகர என்றடியவர் ஆலவட்டம் பிடிக்க
 குருபரன் என்றனப்பர் கொண்டாடி நிற்க
 குடையும் சேவலின் கொடியுஞ் கூழ
 இடை விடாமல்உன் ஏவலர் போற்றச்
 சிவனாடியார்கள் திருப்பாத மேந்த
 நவமெனும் நால்வரை ஏற்ற சுரமண்டலம்
 உருத்திர வீக்னை நாதசுர மேளம்

தித்தியி என்று தேவர்கள் ஆடந்
 சங்கீத மேளம் தாளம் துலங்க
 மங்கள மாக வைபவம் இலங்க
 தேவ முரசடிக்கக் தினமேள வாத்தியம்
 நந்திகே சுவரன் மீது ஏறிய நயமும்
 வந்தனம் செய்ய வானவர் முனிவர்
 எங்கள் பார்வதியும் ஈசனும் முன்வர
 ஐங்கரன் முன்வர ஆறுமா முகவன்
 வீர மயிலேறி வெற்றிவேல் ஏழத்துச்
 சூரன்மேல் ஏவத் துடித்தவன் மடியச்
 சிங்கமுகா சூரன் சிரமது உருளத்
 துங்கக் கயமுகன் சூரனும் மாள
 அடலற்ற சுலத்தை அருத்துச் சயித்து

விட்ட வேலாயுதம் வீசிக் கொக்கரித்துத்
 தம்ப மெனும்சயத் தம்பம் நாட்டி
 அன்பர்கள் தம்மை அனுதினம் காத்துத்
 திருப்பரங் குன்றம் சீர்ப்பதி செந்துார்
 திருவாவி னன்குடி திருவே ரகமும்
 துய்ய பழநி சீபிர மணியன்
 மெய்யாய் விளங்கும் விராலி மகலமுதவ்
 அன்னா மகலயும் அருள்மேவும் கயிலை
 கன்னிய மாவுற்று கழுகுமா மகலயும்
 முன்னிமை யோர்கள் முனிவர் மனத்திலும்
 நன்னய மாய்ப்பணி நன்பர் மனத்திலும்
 கதிர்காமம் செங்கோடு கதிர் வேங்கடமும்
 பத்னா ஒலககத்திலும் பக்தர் மனத்திலும்
 எங்கும்தா னவனாயிருந்து அடியார்தம்
 பங்கி விருந்து பாங்குடன் வாழ்க
 கேட்ட வரமும் கிருபைப் படியே
 தேட்டமுடன் அருள் சிவகிரி முருகா

நாட்டு சிவயோகம் நாடிய பொருளும்
 தாட்டிக மாய்னக்கு அருள் சண்முகனே
 சரணம் சரணம் சரவன பவழம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்
 திருச்சிற்றம்பலம்

காஞ்சிரச்சௌடி கலை ஆறாவது - பழமுதிர்சோலை காப்பு

நேரிகச வென்பா

துதிப்போர்க்கு வல்லிகனபோம், துன்பம்போம், நெஞ்சில்
 பதிப்போர்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்து
 ஒங்கும் நிவஷ்டையுங் கைக்கூடும்.
 நிமிலரருள் கந்த(ர்) சுவத்திக் கவசந் ததன.

நூள் வென்பா

அமரர் இடர் தீர்அமரம் புரிந்த
 குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சங்கரன் மகனே சரவன பவனே
 ஜங்கரன் துனைவனே அமரர்தம் கோனே
 செங்கண்மால் மருகனே தெய்வயானை கேள்வனே
 பங்கயம் போன்ற பன்னிரு கண்ணனே
 பழநிமா மலையுறும் பன்னிரு கரத்தானே
 அழகுவேல் ஏந்தும் ஜயனே சரணம்
 சரவன பவனே சட்கோணத் துள்ளுறை
 அரனருள் சுதனே அய்யனே சரணம்

சயிலொளி பவனே சடாட்சரத் தோனே
மயில் வாகனனே வள்ளலே சரணம்
திரிபுர பவனே தேவசே னாபதி
குறமகள் மகிழும் குமரனே சரணம்

திகழோளி பவனே சேவற் கொடியாய்
நகமா யுதமுடைய நாதனே சரணம்
பரிபுர பவனே பன்னிரு கையனே
தருணயில் வேதள தற்காத் தருளே
சவ்வும் ரவ்வுமாய்த் தானே யாகி
வவ்வும் ணவ்வுமாய் விளங்கிய குகனே
பவ்வும் உவ்வுமாய் பழுமதிர் சோகலயில்
தவ்வியே ஆரும் சரவண பவனே
குஞ்சரி வள்ளியைக் குலாவி மகிழ்வோம்.

தஞ்சமென் றுன்னனச் சரணம் அடைந்தேன்
கொஞ்சிய உகமையுடன் குழவியாய்ச் சென்றங்கு
அஞ்சலி செய்தவள் அழுதம் உண்டு
கார்த்திகை மாதர் கனமார்பு அழுதமும்
பூர்த்தியாய் உண்ட புகிதனே குகனே
நவமைந்தர் சிவனால் நலமுடன் உதிக்கத்
தவழுமட வீரவாகுவோடு ஒன்பான்
தம்பிமா ராகத் தானனயைக் கொண்ட
சப்பிர தாயா சண்முகா வேலா
நவவீரர் தம்முடன் நவகோடி வீரும்
கவனமாய் உருத்திரன் அளித்தே களித்துப்
பேதம் ஜில்லாமல் பிரமதனைக் குநவாய்
ஒதிடச் செய்ய உடன் அவ்வேததனை
ஒமெனும் பிரணவத் துண்மைநீ கேட்கத்
தாமே யோசித்த சதுர்முகன் தன்னன

அமர்கள் எல்லாம் அதிசயப் படவே
 மமதையாய் அயனை வன்சிறை யிட்டாய்
 விமலனும் கேட்டு வேகம் தாக
 உழையுடன் வந்தினி துவந்து பரிந்து
 அயனைச் சிறைவிடென்று அன்பாய் உரைக்க
 நயமுடன் விடுத்த நானபண் டிதனே
 திருமால் அயன் சிவன் சேர்ந்து மூவரும்
 கெளாரி லட்சமி மதைமக ஞாடனே
 அறுவரோர் அம்சமாய் அரக்கரை வெவ்ல
 ஆறு முகத்துடன் அவதரித் தோனே
 சிங்க முகாகரன் சேர்ந்த கயமுகன்
 பங்கமே செய்யும் பானு கோபனும்
 கூரனோ டொத்த துட்டர்க் ளோடு
 கோரமே செய்யும் கொடியராக் கதரை
 வெநுடன் கெல்லி விண்ணவர் துன்பம்
 ஆறிடச் செய்தவ வமர்கள் தமக்குச்
 சேனா பதியாயத் தெய்வீக பட்டமும்
 தானாயப் பெற்ற தாட்டிகப் பெருமானே
 திருப்பரங் குன்றம் செந்துார் முதலாய்ச்
 சிறப்புறு பழனி திருவே ரகமுதல்
 என்னிலாத் தலங்களில் இருந்தாரும் குகனே

விண்ணவர் ஏத்தும் விநோத பாலனே
 அன்பர்கள் துன்பம் அகற்றியாள் பவனே
 தஞ்சமென்று ஒதினர் சமயம் அறிந்தங்கு
 இன்பங் கொடுக்கும் ஏழைபங் காளா
 கும்பமா முனிக்குக் குருதே சிகனே
 தேன் பொழில் பழநித் தேவ குமாரா
 கண்பார்த்து எனையாள் கார்த்திகேயா என்
 கவத்டநிஷ்ட ரூரம் கவலைகள் மாற்றி
 அஷ்ட லட்சமிவாழ் அருளெனக்கு உதவி

இட்டமாய் என்றுன் விருந்து விளையாடத்
திட்டமாய் எனக்கருள் செவ்வாய் குகனே
அருண கிரிதனக்கு அருளிய தமிழ்போல்
கருணையால் எனக்குக் கடாட்சித் தருள்வாய்

தேவ ராயன் செப்பிய கவசம்
பூவல யத்தோர் புகழ்ந்து கொண்டாட
சுத்திக் கவசந் தான் செபிப் போகரைச்
சிட்டராய்க் காத்தருள் சிவகிரி வேலா
வந்தென் நாவில் மகிழ்வுடன் இருந்து
சந்தத் தமிழ்த்திறம் தந்தருள் வோனே
சரணம் சரணம் சரவண பவழம்
சரணம் சரணம் தமிழ் தரும் அரசே
சரணம் சரணம் சங்கரன் சுதனே
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்
கவசங்கள் முற்றிற்று

மொழி மதம் வளர்ந்தது

நாயன்ஶார் நாவழுதும் நால்லாறுவார் பாக்ஸரமுட்
பேயபுகடு தேக்கலையுட் மேன்படு சிந்தாமணியுட்
ஶாமுனி தேய்பாவளியுட் டான் பேறு சீறுவுட்
காமுற வே எல்லாரும் கண்ணாரக் கண்டேறுடு
காவியாய் குந்நாட்டுல் கத்தி வீசுக் காண்கள் ஹேராய்.

நூகு நாடாவனி

வேல் முருகா மால்மருகா வா வா சண்முகா
கால் பிடித்தேன் காத்தருள வா வா சண்முகா

நால் வேத பொருளான நாதா சண்முகா
நல்லதெல்லாம் உன்பால் கொண்டாய் நாதா சண்முகா
செல்வமாகச்சிவ அனைக்கும் சேயே சண்முகா
செங்கதிர் வேல் தாங்கி என் தேவா சண்முகா.

(வேல்)

நாறு மாதையலணியமார்பா நாயகா சண்முகா
நாதவிந்து கலாதீத நாயகா சண்முகா
ஏறுமயில் வாகனனே ஏந்தலே சண்முகா
நீரணிந்தார் வினைபோக்கும் நீதனே சண்முகா.

(வேல்)

வீரும் நாடும் நின்திருநாள் வேண்டினேன் சண்முகா
வீரன் சூரன் உடல் கிழித்த வேலனே சண்முகா
ஒரும் மனம் உன்னைநாட ஆடிவா சண்முகா
ஒருவனே என் வினையழித்த உத்தமா சண்முகா.

(வேல்)

எல்லையில்லா ஆனந்தனே ஏகாந்தா சண்முகா
எங்கும் நிறைந்த அன்புருவே ஏமுருகா சண்முகா
தில்லையில் ஆும் தேவி பாலகா சண்முகா
திருட்டுத்தனமாய்க் குறக்கொடியை கொண்டவா சண்முகா (வேல்)

தொல்கலையெல்லாம் கடந்த பதம் தந்திடாய் சண்முகா
தோத்தரித்தோம் எங்கள் முன்னே வந்திடாய் சண்முகா
கல்லையொத்த மனமுருகக் கருகனை செய் சண்முகா
கல்லெனச்சிலம் பொலிக்க ஓடிவா சண்முகா

(வேல்)

திருச்சிற்றுஸ்பயம்

கலியுக வரதா கந்தா

கார்த்திகேயா கலியுக வரதா கந்தா முருகா
கதிர்வடி வேலா (கார்த்தி)
தோத்திரஞ் செய்துகை துதித் தோம் காவாய்
தூய்மையும் அன்பும் துலங்கிடச் செய்வாய் (கார்த்தி)
சாத்திரிக் கோத்திரச் சண்டையைத் தீர்ப்பாய்
சன்மார்க்க மொன்றே சகமிகசக் காப்பாய் (கார்த்தி)
பாரில் உனையே பணிந்திட வைப்பாய்
பக்தர்கள் கூட்டம் பரவிடப் பணிப்பாய் (கார்த்தி)
சீருடன் ஆத்ம சிந்தியும் தருவாய்
பேரும் புகழும் பினியது காப்பாய் (கார்த்தி)
ஆர்வக் கனலை அடியார்க் கீவாய்
அவனியில் அமைதி அன்டிட அருள்வாய் (கார்த்தி)
கார்மதை போலநின் கருகணையைப் பொழிவாய்
காங்கேயா சண்முகா கதிர்காமத் தேவே! (கார்த்தி)

அன்பருக்கு அன்பனே நீ

அன்பருக்கு அன்பனே நீ	வா	வா	முருகா
ஆறுபடை வீடுகடையாய்	வா	வா	முருகா
இன்பமய சோதியே நீ	வா	வா	முருகா
ஸசனுமை பாலகனே	வா	வா	முருகா
உலக நாதன் மருமகனே நீ	வா	வா	முருகா
ஊமைக் கருள் புரிந்தவனே	வா	வா	முருகா
எட்டுக்குடி வேலவா நீ	வா	வா	முருகா
ஏறுமயில் ஏறியே நீ	வா	வா	முருகா
ஐங்கரனுக் கிளளையவனே	வா	வா	முருகா
ஆறுமுக வேவவனே	வா	வா	முருகா
ஒய்யாரி வள்ளி லோலா	வா	வா	முருகா
ஒங்காரத் தத்துவமே	வா	வா	முருகா
ஓளவைக் குபதேசித்தவா	வா	வா	முருகா
அகில லோக நாயகனே	வா	வா	முருகா

இடிவா நீ இடிவா நீ
ஆடிவா நீ ஆடிவா நீ

வா வா முருகா
வா வா முருகா

திருச்சிற்றும்பஸம்

எங்கள் குலதெய்வம்

குமரமலை வீற்றிருக்கும்
குஞ்சரியை மனம்புரிந்த
சரவணையில் வந்துதித்த
சண்முகமாய் வந்துதித்த
பழனிமலை வீற்றிருக்கும்
பக்தர்களைக் காத்தருளம்
பண்டாரம் போலிருக்கும்
பச்சை மயிலேறி வரும்
ஆண்டி வேடம் பூண்டிருக்கும்
அன்டி னோரை ஆதரிக்கும்
வேலாயுதம் தரித்த
வேலமுருக நாமம்படைத்த
தெண்டாயுதம் தரித்த
தெண்டானி பேருடைய
வீபுதி தரித்திருக்கும்
வீரமயிலேறி வரும்
ஆறுமுகமான பொருள்
ஆறுபடை வீருடைய
சிவனாருக் குபதேசித்த
சுப்ரமண்ய பேருடைய எங்கள் குலதெய்வம் எங்கள் குலதெய்வமே தேவ

எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம் சிவ
எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம் சிவ
எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம் தேவ
எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம் அவர்
எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம் வடி
எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம் பால
எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம் அவர்
எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம்
எங்கள் குலதெய்வம் சிவ
எங்கள் குலதெய்வம் எங்கள் குலதெய்வம்.

முருகனே! செந்தில் முதல்வனே! மாயோன்
மருமகனே! ஈசன் மகனே! - ஒருக்கமுகன்
தம்பியே! நின்ஶடைய தன்கடக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

கிட்டமாய் என்முன் னிருந்து விளையாடத்
திட்டமாய் எனக்கருள் செவ்வாய் குகனே
அருண கிரிதுனக்கு அருளிய தமிழ்போல்
கருகணயால் எனக்குக் கடாட்சித் தருள்வாய்

தேவ ராயன் செப்பிய கவசம்
பூவல யத்தோர் புகழ்ந்து கொண்டாட
சவ்திக் கவசந் தான்செபிப் போகரச்
சிட்டராய்க் காத்தருள் சிவகிரி வேலா
வந்தென் நாவில் மகிழ்வுடன் இருந்து
சந்தத் தமிழ்த்திறம் தந்தருள் வோனே
சரணம் சரணம் சரவன பவழம்
சரணம் சரணம் தமிழ் தரும் அரசே
சரணம் சரணம் சங்கரன் சுதனே
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

திருச்சிற்றும்பலம்
கவசங்கள் முற்றிற்று

மொழி மதும் வளர்ந்தது

நாயன்ஸார் நாவழுதும் நல்லாழுவார் பாஸ்ரமும்.
யேயுகடு யேகயையுட் மேன்படு சிந்தாமணியுட்,
மாமுனி தேய்பாவனியுட் மான் பேறு சீறாவும்
காமுற வே எல்லாருட் கண்ணாருக் கண்டேதூருட்
காவியமாய் னுந்நாட்டில் கதீர் வீசக் காண்கின்றோட்.

நூகு நாடாவனி

வேல் முருகா மால்மருகா வா வா சண்முகா
கால் பிடித்தேன் காத்தருள வா வா சண்முகா

நால் வேத பொருளான நாதா சண்முகா
நல்லதெல்லாம் உன்பால் கொண்டாய் நாதா சண்முகா
செல்வமாகச்சிகவ அனைக்கும் சேயே சண்முகா
செங்கதிர் வேல் தாங்கி என் தேவா சண்முகா.

(வேல்)

நாறு மாகயயலனியமார்பா நாயகா சண்முகா
நாதவிந்து கலாதீத நாயகா சண்முகா
ஏழுமயில் வாகனனே ஏந்தலே சண்முகா
நீற்றனிந்தார் வினைபோக்கும் நீதனே சண்முகா.

(வேல்)

வீரும் நாரும் நின்திருநாள் வேண்டினேன் சண்முகா
வீரன் கூரன் உடல் கிழித்த வேலனே சண்முகா
இரும் மனம் உன்னைநாட ஆடிவா சண்முகா
சீருவனே என் வினையழித்த உத்தமா சண்முகா.

(வேல்)

எல்லையில்லா ஆனந்தனே ஏகாந்தா சண்முகா
எங்கும் நிறைந்த அன்புருவே ஏழுருகா சண்முகா
தில்லையில் ஆடும் தேவி பாலகா சண்முகா
திருட்டுத்தனமாய்க் குறக்கொடியை கொண்டவா சண்முகா (வேல்)

தொல்லையெல்லாம் கடந்த பதம் தந்திடாய் சண்முகா
தோத்தரித் தோம் எங்கள் முன்னே வந்திடாய் சண்முகா
கல்லையொத்த மனமுருகக் கருணை செய் சண்முகா
கல்லெனச்சிலம் பொவிக்க ஓடிவா சண்முகா

(வேல்)

திருச்சிற்றம்பலம்

காஞ்ச பிராண்ட்
முருகன் துதி
கச்சியப்ப சிவாச்சாரிய சுவாமிகள் அருளியது

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
 சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
 அகட சக்கர வின்மனி யாவறை
 விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

மூலிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
 ஏவருந் துதிக்க நின்ற இராமுதோள் போற்றி காஞ்சி
 மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி யன்னான்
 சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்ககவேல் போற்றி போற்றி.

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை யரச செய்க குகறவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை யறங்க ணோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக வுகை மெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பஸம்

“ஞூ கண்ணீ்” வீதியிலூட் - விதியிலூட்

மனித உள் எங்களில் என்னைற் ற ஆசைகள் தோன் ரும். அந்த ஆசைகளில் ஒவ்வொரு மனித உள் எங்களும். புகழோடும், குடும்ப உறவுகளோடும், கௌரவத் தோடும், மனிதநேயத் தோடும், வாழுவேண்டுமென ஆசைப்படுகின்றது. மனித ஆசைகள் வாழ்க்கையின் வாழ்வியலின் காலச் சூழ்நிலைகளால் ஒருக்கண்ப் பொழுதில் மாற்றமடைந்து விடுகின்றது. விதியை மதியால் வெல்ல முடியாவிட்டாலும், வாழ்வியலின் நடைமுறைகளை அவதானமாகக் கவனித்து நடந்தால் விதிகூட மதிக்கு பின் செல்லும் நிலைமையுமுண்டு. இன்றைய கொண்டாட்டங்கள், திருமணம், பிறந்தநாள், ஓன்று கூடல்கள், அதுமட்டுமல்ல. மகிழ்ச்சியான அல்லது துயரமான விழாக்கள் எதுவாக இருந்தாலும், மது எனும் மன்னானும் விழாவில் கலந்து கொண்டு விழாவினை நடத்தி முடித்தும் வைக்கின்றான். தமிழர்களின் விழாக்களிலும் இது நாகர்கமாக வந்து விட்டதால், இதனை இனி ஏந்தக் காலத்திலும் கடவுளால்கூட தடுக்க முடியாது.

“உள்ளாற்றி உள்ளார் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்ரும்
கள்ளாற்றி கண்சாய் பவர்” (927)

இதையே திருக்குறளும் கள்ளுமாறைதுண்டு அக்களிப்பால் தம் அறிவுதளர்வர் என்கின்றது.

உறவுகளே மது உங்களோடு எப்படி உறவு கொள்கின்றது. நீங்கள் அருந்திய மது கிரத்தத்தோடு கலந்தவுடன் மூளையின் செயல்பாடு அதிகரிக்கின்றது. இது ஏன்? எதனால்? ஏற்படுகின்றது என்ற கேள்விக்கு பதில் காண முடியாதுவிட்டாலும். அந்த விழாக்களில் ஆரம்பகால வகுப்பு தோழன், தோழிகள், ஆரம்பத்தில் சேர்ந்து தொழில் பார்த்த நண்பர்கள், பழைய காதலர்கள் காதலிகள், கடன்காரர்கள், முன்னைய பகையாளிகள், இப்படி பதைரப்பட்ட பழைய நிகழ்வுகளை சந்திக்கும்போதும். மனதில் பல மடாங்கு சந்தோஷம், அல்லது வெறுப்பு ஏற்படுகின்றது. இதைவிட அன்றைய நிகழ்வுகள், விட்டுக் கொடுக்காத விவாதங்களால், நற்புகழ்

பேசுவோர்களென, பலதரப்பட்ட காரணங்களாலும் கிடேசமயம் விழா நிறைவடைந்து, மண்டபத்தினைவிட்டு, வெளிவரும் போது, வீசும் தென்றலாலும் மூன்றையின் வேகம் பல மடங்கு செயல்படுகின்றது.

வாகனமும் வா வா.என்னை செலுத்து செலுத்து என்று அழைகின்றது. நண்பர்கள் பகையாளிகள் முன்னால், தன்னை விட்டுக்கொடுக்க முடியாமல், தனது வாகனத்தை தானே செலுத்திவிட வேண்டுமென்ற வறட்டு கெளரவழும், தான் மது அருந்தவில்லை என்பதை காட்ட வேண்டுமென்ற நிலமையும் ஏற்படுகின்றது. திடனால் மனைவி, பிள்ளைகள், நண்பர்கள், யாருடைய கருத்தையும், பேச்சுசெய்யும் கேட்காமல், தன்னை தானே நியாயப்படுத்திக் கொண்டு, தன்னிலை மறந்து குடும்பத்தோடு வாகனத்தை ஓட்டும் நினைமைக்கு மூளை செயல்படுகின்றது.

மது மன்னன் சாரதியாகின்றான். மனிதன் வழிகாட்டுகின்றான் தென்றல் மனிதனில் படப்பட நித்திரையெனும் தேவதையோடு மன்னன் சேர்ந்து தன்கூடிய நினைவையிழுந்து. வீதியின் பயணங்கள் விபரிதமான முடிவைத் தருகின்றது. உங்கள் விதி உங்களோடு மட்டும் போகாமல். வீதியால் நடந்து சென்றவர்களையும், வாகனத்தில் சென்றவர்களையும் அடித்துதள்ளி விட்டு. விதியெனும் பாதையைத் தேடும் மானிடமே ஒருகணம் சிற்றிக்காமல் நீங்கள் எடுக்கும் முடிவால் எத்தனை எத்தனை கிழப்புக்கள். சொந்த பந்த உறவுகளையும் துன் பப்படுத்தி, உங்கள் சொத்துக்களையிழுந்து, கிறியினல் குற்றவாளியாகி, சொந்த பிள்ளைகள் அரசு உயர் பதவிகளுக்கு செல்லமுடியாத நிலமை. துண்பம் வரும்போது சமூகத்தால், உங்கள் உறவுகளால் கூட ஒதுக்கப்படுகின்றீர்கள். மது எனும் மன்னன் தமிழினத்தை ஆளக் கூடாது, தமிழினம் என்றும் தனித்துவமானது, தமிழன் தன்னைத் தானே ஆளுவேண்டும் என்பதே எனது வேண்டுதலாகும்.

உங்களோடு என்றும் அன்புடன்

அதியர் க. துரை

Central Driving School.
Toronto, Canada

15-10-2000.

தெனியல் 29/5/2018. தமிழ்நாடு

கலை முத்து - கணக.

தமிழன காப்போம்,
தமிழின வளர்ப்போம்.
மொழியும் மதமும் ஒன்றாய் வாழும்.

என் தமிழ் உறவுகளே! ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்.! யாதும் உரை யாவரும் கேள்ளீ..! எந்நாட்டவர்க்கும் கூந்நாட்டவர்க்கும் கைறவா..! என்ற உயர்ந்த சை-வச-மய தக்குவத்தையும், தமிழையும், தன்னகத்தே கொண்டு வாழும் நாம். பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் ஒன்றென வாழும் தமிழினத்திற்கு. எத்தனை, எத்தனையோ கைடயூறுகள் கண்றுவரை ஏற்பட்ட போதிலும். அத்தனையையும் வென்று உலகளாவ வளர்பிறையாய் வளர்கின்ற தமிழுக்கும் சை-வ சமயத்திற்கும் என்றும் நாம் தலை வணங்கு-வோமாக..!

இக்கம்:- க. ஜயாத்துறை [சுயகவி]
வட்டக்கச்சி. கண்டா.